Έτος ΙΓ'

Τεύχος 289ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Νεανικὸ παραστράτημα (τεντυμποϊσμός), ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια καὶ τέλος) 481

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ταμάρα, ἡ φόνισσα τῶν Κινέζων, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 487

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάϊτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 491

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μέθοδοι διαπιστώσεως τοῦ εἰς τὸ αἷμα οἰνοπνεύματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 491

Αἱ ὑπεριώδεις ἀκτῖνες, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Ἀναστασίου Γαρδίκα 497

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Ἐπεισόδια Ἀστυνομικῶν μὲ ἐπικινδύνους κακοποιούς, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη 501

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐξάρθρωσις τεσσάρων σπειρῶν ξένων καὶ ἡμεδαπῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν ὑπὸ τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη 503

ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ διακονία τῆς Δικαιοσύνης, ὑπὸ τοῦ κ. Θεμ. Θεοδωροπούλου (συνέχεια καὶ τέλος) 457

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Τὸ Β' Πανελλήνιον συνέδριον συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαρ. Σταμάτη 513

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 473

ΔΙΑΤΑΓΑΙ Α. Α. ΠΟΛΕΩΝ

Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν σχέσει πρὸς ἐκδρομὴν Ἐξωτερικοῦ 1965 553

ΠΕΝΘΗ

Ἰωάννης Νάσκος—Κωνσταντῖνος Σαρλῆς, ὑπὸ κ. Χ. Σ. 524

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 528

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1965 | ΤΕΥΧΟΣ 289ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΝΕΑΝΙΚΟ ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΗΜΑ

(Τεντυμποϊσμὸς)

Τοῦ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

5. Ὁ χειρισμὸς τοῦ προβλήματος στὴν Ἑλλάδα.
6. Κοινωνικὰ μέτρα προλήψεως νεανικῶν παραστρατημάτων.

5. Ὁ χειρισμὸς τοῦ προβλήματος στὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ ἂς δοῦμε πῶς ἐχειρίσθησαν τὸ πρόβλημα αὐτὸ στὴν Ἑλλάδα, ὅταν παρουσιάσθησαν τὰ πρῶτα χαρακτηριστικὰ συμπτώματα καὶ διάφορες ἔντονες ἐκδηλώσεις διαφόρων παραστρατημένων νέων (τέντυμπόϋδων).

Κατ' ἀρχὴν οἱ ἐκδηλώσεις, δηλαδὴ οἱ πράξεις τῶν παραστρατημένων νέων στὴν Ἑλλάδα, δὲν εἶχαν τὴ μορφὴ ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω γιὰ τὴ Σουηδία ἢ τὸ Λονδῖνο (τῶν ὁμαδικῶν ἐγκληματικῶν ἐκδηλώσεων), ἀλλὰ κατηυθύνοντο ἐναντίον τῆς ἀξιοπρεπείας διαφόρων προσώπων ἀναιτίως (π.χ. νέοι ἐπιβαίνοντες αὐτοκινήτου πέρασαν μὲ ταχύτητα μπροστὰ ἀπὸ μία κυρία καὶ τῆς πέταξαν στὸ πρόσωπο ἕνα κύπελλο μὲ γιαούρτι κλπ.). Βεβαίως ὁ ποινικός μας νόμος τὴν πρᾶξι αὐτὴ τὴν τιμωρεῖ ὡς ἄδικο ἐπίθεσι κλπ. μὲ ποινὴ φυλακίσεως καὶ ὁ νόμος αὐτὸς ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ γενικὴ κατακραυγὴ κατὰ τῶν τέντυμπόϋδων αὐτῶν ὑπῆρξε γενικὴ καὶ ἐζητεῖτο μὲ τὸν Τύπο, νὰ προέλθῃ τὸ Κράτος στὴν λῆψι αὐστηροτέρων μέτρων κολασμοῦ, ἡ Ἀστυνομία Ἀθηνῶν ἀπεφάσισε καὶ ἐφήρμοσε ὡς προληπτικὸ μέτρο, διὰ τοῦ ἐκφοβισμοῦ, τὴ διαπόμπευσι. Ἐπειδὴ ὅμως μερὶς τοῦ Τύπου υἱοθέτησε τὸ μέτρο τοῦτο, ἄλλοι ὅμως τὸ ἐθεώρησαν αὐστηρὸ καὶ ὄχι ἀποτελεσματικό, συνέταξα τὴν κάτωθι ἐγκύκλιο διαταγή, ποὺ κοινοποιήθηκε σ' ὅλες τὶς ὑπηρεσίες Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
Ἀριθ. Πρωτ. 3192/178/12 Ἀθῆναι τῇ 20—4—1959

Πρὸς

Ἁπάσας τὰς Ὑπηρεσίας Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Β. Χωροφυλακῆς.

«Περὶ εἰδικῆς μεταχειρίσεως ἀνηλίκων»

Πολλάκις ἡ Ἀστυνομία εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προσαγάγῃ εἰς τὰ ἀστυνομικὰ καταστήματα ἀνηλίκους, νὰ ἐξετάσῃ αὐτοὺς ὡς μάρτυρας ἢ κατηγορουμένους, νὰ κρατήσῃ ἐνίοτε αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀποστείλῃ εἰς τὰς δικαστικὰς Ἀρ-

χὰς ἢ τέλος καθ' οἱονδήποτε τρόπον νὰ ἐπιληφθῇ ὑποθέσεων σχέσιν ἐχουσῶν μὲ πράξεις τελουμένας ὑπὸ ἀνηλίκων ἢ κατ' αὐτῶν.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν μεταχείρισις τῶν ἀνηλίκων τούτων ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς πρώτης μετ' αὐτῶν ἐπαφῆς, μέχρι τῆς περαιώσεως τῆς σχετικῆς μὲ αὐτοὺς ὑποθέσεως, πρέπει νὰ εἶναι ὅλως ἐξαιρετικὴ καὶ προσεκτική.

Ὁ ἀνήλικος, λόγω τῆς ψυχολογικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, τῆς μὴ ὡριμότητος τῆς σκέψεως αὐτοῦ, τῆς ἐπιδράσεως ἐνίοτε κακοῦ περιβάλλοντος ἢ ἄλλων ποικίλων συνδρόμων στοιχείων, ἔχει ἀνάγκην τοιαύτης μεταχειρίσεως, ὥστε μήτε ὁ παιδικὸς ἐγωισμὸς του νὰ πληγῇ, μήτε ἡ φαντασία του νὰ ἐξαφθῇ, μήτε νὰ ἡρωοποιηθῇ διὰ τὴν κακὴν πρᾶξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσε, μήτε τέλος νὰ ἐξευτελισθῇ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἢ νὰ ριφθῇ εἰς κοινὰ μὲ ἐνηλίκους ἐγκληματίας κρατητήρια.

Ἡ περὶ ἀνηλίκων νομοθεσία προβλέπει καὶ καθιερώνει εἰδικὴν διαδικασίαν καὶ μεταχείρισιν τῶν ἀνηλίκων, οἵτινες φθάνουν μέχρι τῶν δικαστικῶν Ἀρχῶν.

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καθορίσωμεν διὰ τῆς παρούσης τὰ ἀκόλουθα :

1.—Ἀστυνομικὸς ἐπιλαμβανόμενος ὑποθέσεως ἀνηλίκου, ἔστω καὶ εἰς βαθμὸν πταίσματος, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ συμπεριφερθῇ πρὸς αὐτὸν τραχέως καὶ ὑβριστικῶς, ἀλλ' ὀφείλει, ἐὰν μὲν ἀρκῇ ἡ νουθεσία, νὰ νουθετήσῃ αὐτὸν κατὰ τρόπον, ποὺ νὰ τὸν πείθῃ, ὅτι διὰ τὸ καλὸν καὶ μόνον φροντίζει, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ νόμου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὅλοι πρέπει νὰ συμμορφούμεθα. Ἐὰν ὅμως παρίσταται ἀνάγκη νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, πρέπει νὰ πράξῃ τοῦτο ἠπίως, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀνήλικος ἀντιδρᾷ ζωηρῶς.

2.—Εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, οὐδέποτε πρέπει ὁ ἀνήλικος νὰ προπηλακίζεται ἢ νὰ ἐξετάζεται παρουσία πολλῶν ἀτόμων κατὰ τρόπον τραχὺν καὶ δημιουργοῦντα εἰς τοῦτον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὑρίσκεται εἰς περιβάλλον ἐχθρικόν. Ἀπεναντίας, τόσον ὁ τρόπος τῆς ἐξετάσεως, ὅσον καὶ ἡ ἐν γένει συμπεριφορὰ ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς τοῦτον, ὀφείλει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ πείθεται ὅτι οἱ νόμοι καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ τούτων, δὲν ἀποτελοῦν ὅπλα κατὰ τῶν κακοποιῶν, ἀλλὰ κανόνας οἵτινες ἐξασφαλίζουν τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν τῶν ἀτόμων καὶ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

3.—Οὐδέποτε ὁ ἐγκληματίας ἀνήλικος θὰ ἐγκλείεται εἰς τὰ κοινὰ κρατητήρια μὲ ἐνηλίκους κακοποιούς. Δέον νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὸν κρατητήριον, ὅπου θὰ ἐγκλείωνται οἱ ἀνήλικοι καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ φρουρὸς θὰ παρέχῃ πᾶσαν εὐκολίαν, ὥστε ὁ περιορισμός των, νὰ μὴ καθίσταται ὀδυνηρός.

4.—Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη νὰ συνοδευθῇ ὁ ἀνήλικος ἔξω τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος, εἴτε διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐρευνῶν ἢ ἀναζητήσεων, εἴτε διὰ τὴν μεταφοράν του εἰς δικαστικὴν Ἀρχήν, τοῦτο θὰ γίνεται πάντοτε δι' ἀστυφύλακος ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, ἀποφευγομένων τῶν χειροπεδῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν εἰς χεῖρας τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν συγκεντρωθέντων στοιχείων προκύπτει ὅτι ἀποκλείεται πᾶσα περίπτωσις ἀποπείρας ἀποδράσεως.

Δι' ὅσους ὅμως ἐκ τῶν ἀνηλίκων κρατουμένων πιθανολογεῖται, λόγω τῆς ἐπιδειχθείσης συμπεριφορᾶς των, τῆς προγενεστέρας διαγωγῆς των καὶ τῆς βαρύτητος τοῦ ἀδικήματος, δι' ὃ κρατοῦνται, ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀποπειραθοῦν ἀπόδρασιν κατὰ τὴν μεταγωγήν, τότε σκόπιμον εἶναι, ὅπως, ἀντὶ τῆς χρήσεως χειροπεδῶν, χρησιμοποιῆται ἀφ' ἑνὸς μὲν αὐτοκίνητον τῆς ὑπηρεσίας (παρεχομένης τοιαύτης εὐχερείας βάσει τοῦ ἄρθρ. 2 § 4 ἐδαφ. θ' τοῦ Ν.Δ. 2396/1953), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐνισχύεται ἡ ἐξ ἀστυνομικῶν συνοδεία τῶν μεταγομένων ἀνηλίκων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μειοῦνται αἱ πιθανότητες ἀποπείρας ἀποδράσεως αὐτῶν.

5.—Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ παρέχωνται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν εἰς τὸν τύπον ὀνόματα καὶ φωτογραφίαι τῶν, ὑπὸ τῶν ἀνηλίκων ἢ κατὰ τῶν ἀνηλίκων, τελουμένων ἀδικημάτων ἢ ἄλλων ἀτιμωτικῶν πράξεων ἢ πληροφορίαι καὶ στοιχεῖα ἀποκαλύπτοντα τὴν ταυτότητα ἀνηλίκων παρεκτραπέντων ἢ γενομένων θυμάτων ἀντικοινωνικῶν πράξεων, διότι ἡ τοιαύτη δημοσιότης, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατα-

στρέφει τὸ ἔργον τῆς ἀναμορφώσεως τῶν παρεκτραπέντων ἀνηλίκων, ἰδίως δὲ τῶν θυμάτων, παρεμποδίζει σοβαρῶς τὴν κοινωνικήν των ἀναπροσαρμογήν, ἀκόμη δὲ δημιουργεῖ οἰκογενειακὰς διαταραχὰς μὲ συνεπείας, πολλάκις λίαν σοβαράς, εἰς βάρος τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀνηλίκων.

6.—Ἐν συμπεράσματι θὰ ἀπετέλει ἄριστον μέτρον προλήψεως τῆς πρὸς τὸ κακὸν ροπῆς τῶν ἀνηλίκων, ἐὰν οἱ κ.κ. διοικηταὶ τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας ὠργάνωνον κατὰ συνοικίας, ἐν συνεννοήσει μὲ τοὺς γονεῖς, ἢ ἄλλα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, δίκτυα παρακολουθήσεως τῶν ἀνηλίκων τῆς περιφερείας των, εἰς τρόπον ὥστε, πᾶσα ἀντικοινωνικὴ ἐνέργεια, μαρτυροῦσα τάσιν πρὸς σοβαρωτέρας ἐκτροπάς, περιήρχετο εἰς γνῶσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐγκαίρως ἐλαμβάνοντο μέτρα νουθεσίας, εἰδοποιήσεως τῶν γονέων ἢ διδασκάλων καὶ προσαγωγῆς των ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως ἀνηλίκων ἢ τέλος εἰσαγωγῆς των εἰς ἀνάλογα ἀναμορφωτικὰ ἱδρύματα πρὸς προστασίαν καὶ ἀναπροσαρμογὴν αὐτῶν εἰς τὸν ὁμαλὸν κοινωνικὸν βίον.

Ἐν προκειμένῳ παρακαλοῦμεν ὅπως γίνῃ εἰδικὴ διδασκαλία εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ εἰς τοὺς δοκίμους τῶν Σχολῶν, θέλω δὲ παρακολουθήσει τὴν ἐφαρμογὴν προσωπικῶς.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Τ.Σ. (Ὑπογραφή)

Γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ θέματος σημειώνω ὅτι παρομοία ἐγκύκλιος εἶχε ἐκδοθῆ, τῆ εἰσηγήσει μου, τὸ 1946 ἀπὸ τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων πρὸς ἁπάσας τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας.

Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ τὸ ἔτος 1932, ὑπεστήριζα, σὲ εἰδικὴ μελέτη ποὺ εἶχα γράψει, τὴν ἀνάγκη, ὅπως παράλληλα πρὸς τὰ λαμβανόμενα νομοθετικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἵδρυσι δικαστηρίων ἀνηλίκων, ληφθῆ μέριμνα καὶ γιὰ τὴν ἵδρυσι εἰδικῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας δι' ἀνηλίκους.

Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ ὅλους, γιατί, ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ πρῶτος κρατικὸς ὑπάλληλος μὲ τὸν ὁποῖο ἔρχεται σ' ἐπαφὴ ὁ ἀνήλικος ποὺ κάνει κάτι κακό, εἶναι ὁ ἀστυνομικός, καὶ ἀπὸ τὴ συμπεριφορὰ καὶ μεταχείρισι αὐτοῦ ἐξαρτᾶται πολλὲς φορὲς ἡ διόρθωσις τοῦ ἀνηλίκου ἢ τὸ σπρώξιμο τούτου στὴν ἐγκληματικότητα.

Τὴν ἀνάγκη αὐτὴ τὴν κατενόησε καὶ τὸ ἐπίσημο Κράτος καὶ ἔτσι, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1417/28 τῆς 20-12-1952 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης, κατηρτίσθη Ἐπιτροπὴ (ἄμισθος) ἐκ τῶν κ.κ. Χρήστου Γιώτη, τέως ἐφέτου ὡς προέδρου, Ν. Νέρη, διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, Ι. Βεργοπούλου, διευθυντοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, Γ. Δημητροπούλου, δικαστοῦ ἀνηλίκων, Ν. Γαβαλᾶ, εἰσαγγελέως ἀνηλίκων καὶ Ν. Ἀρχιμανδρίτου, ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ὡς μελῶν, πρὸς σύνταξιν προσχεδίου εἰδικοῦ νόμου «Περὶ Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων».

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ συνῆλθε σὲ ἐπανειλημμένες συνεδριάσεις ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Μαρτίου 1953 καὶ κατήρτισε τὸ προσχέδιο μετὰ τῆς σχετικῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀκολούθως :

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων».

Ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν μεταβολὴ τῆς ποινικῆς καὶ σωφρονιστικῆς μεταχειρίσεως τῶν ἀνηλίκων, ἐπέβαλε τὴν λῆψιν εἰδικῶν μέτρων διὰ τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Ἓν ἐκ τούτων εἶναι καὶ ἡ καθιέρωσις τοῦ θεσμοῦ «Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων», ἐπιφορτισμένης μὲ τὴν ἀστυνόμευσιν καὶ τὴν ἐποπτείαν γενικῶς τῶν ἀνηλίκων.

Ὁ θεσμὸς οὗτος ἐμφανίζεται ἀλλαχοῦ, εἴτε ὡς ἀνεξάρτητον Ἀστυνομικὸν Σῶ-

μα, εἴτε ὡς Γυναικεία Ἀστυνομία, ἐπιφορτισμένη μὲ τοὺς ἀνηλίκους καὶ τὰς γυναῖκας.

Παρ' ἡμῖν, ἀφ' ἑνὸς λόγω τῆς μετὰ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον καὶ τὴν ξενικὴν κατοχὴν αὐξήσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων καὶ ἐξ ἄλλου πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τῶν νέων ποινικῶν κωδίκων εἰσαχθέντων νέων θεσμῶν ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς ἐγκληματοῦντας ἀνηλίκους, ἡ σύστασις ἑνὸς τοιούτου Σώματος ἐμφανίζεται ὡς ἀνάγκη κοινωνική, τῆς ὁποίας ἡ πλήρωσις ἐπιβάλλεται ἤδη.

Κατηρτίσθη, ὅθεν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐσωτερικῶν, Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἐμελέτησε τὸ θέμα καὶ συνέταξε τὸ ὑποβαλλόμενον σχέδιον νόμου.

Τὸ σχέδιον τοῦτο προβλέπει, ἐν ὄψει τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος, τὴν ὀργάνωσιν Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων, ἐξ ἀποσπάσεως, ἐκ τῶν δύο Σωμάτων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ προσωπικοῦ ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, τιθεμένων ὑπὸ γενικὴν διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων, ἐντασσομένης ὡς ὑπηρεσίας κεντρικῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ καθίσταται, ὡς ἀνώτατον ὄργανον διοικήσεως, διοικητικὸν συμβούλιον, ἁρμόδιον ἐπὶ πάντων τῶν θεμάτων τῆς συγκροτήσεως καὶ διοικήσεως τῆς Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων.

Ἡ πλήρης ὀργάνωσις τῆς Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων ὁλοκληροῦται διὰ τῆς προσλήψεως γυναικῶν ἀστυνομικῶν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὑφισταμένης ἐξ ἀστυνομικῶν γενικῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν Σωμάτων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ αὔξησις δαπανῶν.

Τὸ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Ἀνηλίκων τοποθετούμενον, κατ' ἀπόσπασιν, προσωπικόν, ὑποβάλλεται εἰς εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἀφέθησαν ὅπως ρυθμισθῶσι διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἡ δὲ ἀνάληψις τῶν καθηκόντων τῆς Ἀστυνομίας Ἀνηλίκων ὁρίζεται ὅπως γίνῃ 8 μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, ἵνα παρασχεθῇ ὁ ἀναγκαῖος χρόνος, τὸ μὲν ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ, τὸ δὲ διαρθρώσεως τῶν κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν.

Πρὸς εὐχερεστέραν προσαρμογὴν τοῦ νέου θεσμοῦ, ὡρίσθη ὅπως λειτουργήσῃ οὗτος ἀρχικῶς εἰς ὡρισμένας περιφερείας τοῦ Κράτους, τὰς κεντρικωτέρας, μὲ τὴν δυνατότητα ὅπως σὺν τῷ χρόνῳ ἐπεκτείνηται διὰ Β. Διαταγμάτων καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας τοῦ Κράτους».

—Δυστυχῶς ὁ νόμος αὐτὸς δὲν κατωρθώθηκε μέχρι σήμερα νὰ ψηφισθῇ καὶ νὰ τεθῇ σὲ ἐφαρμογή. Ἀπὸ αὐτὰ καταφαίνεται ὅτι στὴν Ἑλλάδα κατεβλήθη καὶ καταβάλλεται κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιστημονική, κοινωνικὴ καὶ σύμφωνα μὲ τὸν πολιτισμό, ἀντιμετώπισι τοῦ προβλήματος τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα εὐχαριστημένοι γιατὶ τὰ σποραδικὰ κρούσματα, ποὺ παρουσιάζονται κατὰ μίμησιν ἀπὸ σκηνὲς τοῦ κινηματογράφου, πολλὲς φορές, δὲν ἔχουν τὴν σκληρότητα καὶ τὴν ἐγκληματικὴ μορφή, ποὺ ἔχουν τὰ κρούσματα σὲ ἄλλες χῶρες πλούσιες. Πάντως, ὅλα αὐτὰ ἀφοροῦν τὴν ἄποψι τῶν ἐπισήμων, ἂς ποῦμε, κυβερνητικῶν μέτρων, ποὺ πρέπει νὰ λαμβάνωνται γιὰ τὴν πρόληψι καὶ τὴν καταστολὴ τῶν νεανικῶν παρεκτροπῶν ἢ ἀδικημάτων.

6. Κοινωνικὰ μέτρα προλήψεως νεανικῶν παραστρατημάτων.

Σημαντικώτατο ρόλο παίζουν γιὰ τὴν πρόληψι τοῦ νεανικοῦ παραστρατήματος καὶ διάφορα κοινωνικὰ μέτρα, ποὺ ἐπιτυγχάνουν πολλὰ στὴν πρόληψι τοῦ νεανικοῦ ἐκτραχηλισμοῦ.

Πάνω στὸ θέμα αὐτό, πολλὰ προσφέρει ἡ πεῖρα τῆς Δανίας, τῆς μόνης χώρας, ὅπου ἡ νεανικὴ ἐγκληματικότης βρίσκεται σὲ ὑποχώρησι.

Αὐτὸ κατωρθώθηκε χάρις σ' ἕνα μακρόπνοο κρατικὸ σχέδιο ποὺ ἐπραγματο-

ποιήθη μὲ τὴ βοήθεια πολλῶν κοινωνικῶν παραγόντων καὶ ποὺ ἀπέβλεπε στὴν ἔνταξι τῶν νέων σ' ἕνα πλῆθος νεανικῶν ὀργανώσεων καλῆς προαιρέσεως.

Ὑπάρχουν σήμερα στὴ Δανία ἑξακόσιες τέτοιες ὀργανώσεις κάθε εἴδους, ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες περιλαμβάνονται δραματικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς σχολές, ἀθλητικὰ καὶ ἐκδρομικὰ σωματεῖα, ἀκόμη καὶ δωρεὰν φροντιστήρια γιὰ ἀνώτατες σπουδές.

Ἐκεῖ οἱ νέοι μποροῦν νὰ δαπανήσουν τὸ πλεόνασμα τῆς ἐνεργητικότητός τους, σὲ ἐπιδιώξεις ὠφέλιμες καὶ γι' αὐτοὺς καὶ γιὰ τὴν κοινωνία. Βρίσκουν ἕνα ἄμεσο στόχο δραστηριότητος, καλλιεργοῦν τὰ ταλέντα ποὺ διαθέτουν καὶ μποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν τάσι τους γιὰ ἀνάδειξι.

—Στὴ Νορβηγία, ἔγινε ἕνα ἀκόμη τολμηρότερο πείραμα. Μιὰ ὀργάνωσις Τμημάτων Φιλίας, ποὺ τὰ μέλη της ἔχουν σὰν ἀποστολὴ νὰ παρακολουθοῦν τὴ συμπεριφορὰ τῶν νέων στοὺς δημοσίους χώρους, ἔκανε ἔκκλησι στοὺς τεντυμπόϋς νὰ πυκνώσουν τὶς τάξεις της. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε καταπληκτικό. Ἑκατοντάδες ἀπείθαρχοι νέοι, γνωστοὶ στὴν Ἀστυνομία σὰν κακοποιὰ στοιχεῖα, προθυμοποιήθηκαν νὰ γίνουν μέλη τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, καὶ σήμερα αὐστηρότεροι τιμηταὶ τῶν τέντυμπόϋς εἶναι ἀκριβῶς οἱ πρώην συνάδελφοί τους.

—Στὸ Λονδῖνο, ὁ «Στρατὸς τῆς σωτηρίας», ἔχοντας ὡς σκοπὸ τὴ σωτηρία τῶν παραστρατημένων νέων, ἐθεώρησε σὰν μέτρο πρόσφορο καὶ τὴν ἐξασφάλισι τῆς ψυχαγωγίας τῶν νέων.

Ἵδρυσε, λοιπόν, εἰδικὸ κέντρο μὲ χορευτικὰ προγράμματα, ὅπου τὰ ἀναψυκτικὰ προσφέρονται δωρεὰν στοὺς νέους.

Τὸν περασμένο Φεβρουάριο, ὁ σταθμὸς τοῦ B.B.C. ἐξέπεμπε μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἀνακοίνωσι τοῦ ταγματάρχου Μπράουν, μέλους τοῦ «Στρατοῦ τῆς σωτηρίας». Ἡ ἀνακοίνωσις ἔλεγε τὰ ἑξῆς: « Νέοι, πλήττετε... Καὶ ὅμως δὲν εἶσθε παρὰ μόνον »20 ἐτῶν. Ἐλᾶτε λοιπὸν νὰ χορέψετε τὴν Τετάρτη καὶ τὴν Παρασκευὴ στὴν Ὄξ-»φορντ Στρὴτ ἀριθμ. 275. Δύο ὀρχῆστρες μουσικῆς «Μπὴτλς» σᾶς περιμένουν. Οἱ » «Σέρβαντς» μὲ τὶς ἠλεκτρικὲς κιθάρες τους καὶ οἱ «Τζόϋ Σπρὶνγκς» οἱ μυθικοὶ μουσικοί. Ἐλᾶτε. Μόλις δύο βήματα ἀπὸ τὸ Σόχο».

Τὸ νέο αὐτὸ «νυκτερινὸ κέντρο» γιὰ νέους, ὅπου τὰ ἀναψυκτικὰ προσφέρονται δωρεάν, εἶναι πραγματικὰ τὸ μυστικὸ ὅπλο τοῦ «Στρατοῦ τῆς σωτηρίας».

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ « Στρατοῦ τῆς σωτηρίας » ἐλπίζουν, χάρις στὴ « μουσικὴ Μπήτλς», νὰ καταστείλουν τὴν νεανικὴ ἐγκληματικότητα καὶ νὰ ὁδηγήσουν τοὺς νέους κάτω τῶν 20 ἐτῶν σὲ τόπους πιὸ κατάλληλους γι' αὐτοὺς ἀπὸ τὰ κέντρα στρὴπ-τὶζ τῆς γνωστῆς κακόφημης συνοικίας τοῦ Σόχο.

—Τὴν ἴδια περίπου μέθοδο μεταχειρίζεται κ' ἕνας ἱερέας στὴν Ἀμερική, ὅπως διάβασα στὴν ξένη εἰδησεογραφία. Ὁ παπὰς αὐτός, ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι παράλληλα μὲ τὴ θρησκευτικὴ διαπαιδαγώγησι τῶν νέων, πρέπει νὰ γίνεται προσπάθεια καὶ στροφῆς πρὸς τὸν ὀρθὸ δρόμο τῶν παραστρατημένων νέων καὶ νεανίδων, ὠργάνωσε σὲ μιὰ αἴθουσα (στὸ χώλ, ὅπως λένε στὴν Ἀμερική), ποὺ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία καὶ προορίζεται γιὰ γαμήλιες τελετὲς καὶ ἄλλες δεξιώσεις, χορευτικὰ ἑσπερινὰ καὶ καλοῦσε τοὺς νέους καὶ τὶς νέες τῆς ἐνορίας του νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ νὰ διασκεδάζουν χορεύοντας. Ἔτσι πέτυχε νὰ τοὺς συγκεντρώνῃ σχεδὸν κάθε μέρα καὶ ταυτόχρονα μὲ τὴ διασκέδασι, ποὺ τοὺς προσέφερε, κατώρθωνε ν' ἀναπροσαρμόζῃ πρὸς τὸ ὀρθὸ κοινωνικὸ περιβάλλον τοὺς παραστρατημένους νέους καὶ νέες. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε ἀνώτερο τῶν προσδοκιῶν του.

—Ἀλλὰ καὶ ἕνας ἄλλος, ἀστυφύλακας τούτη τὴ φορά, πέτυχε πολλὰ μὲ τὸ σύστημα ποὺ ὁ ἴδιος ἐφήρμοσε καὶ ποὺ ἐπεξετάθη καὶ πῆρε τὸν τίτλο ἀπὸ τὸ ὄνομά του. Τὸν ἀστυφύλακα αὐτὸν (τοῦ ὁποίου δυστυχῶς δὲν ἐνθυμοῦμαι τὸ ὄνομα καὶ τὴν πολιτεία, ὅπου εἰργάζετο) τὸν ἀπασχολοῦσε τὸ πρόβλημα τῶν νεαρῶν ἐγκλη-

ματιῶν (τέντυμπόϋδων), ποὺ ἀναστατώνουν, μὲ τὴν συμπεριφορά τους καὶ τὶς ἐγκληματικὲς ἐνέργειές τους, τὶς συνοικίες τοῦ τμήματος, ὅπου ὑπηρετοῦσε. Μιὰ μέρα συνάντησε μιὰ ὁμάδα τέτοιων τέντυμπόϋδων καὶ τοὺς πλησίασε. 'Εκεῖνοι παρατηροῦσαν περιφρονητικὰ καὶ μὲ βλοσυρότητα. 'Ο ἀστυφύλακας ὅμως χαμογελαστὸς τοὺς ἔκανε μιὰ πρότασι. «Τί λέτε παιδιά, ἐγὼ εἶμαι ἄσσος στὸ φοὺτ μπώλ, θέλετε νὰ παίξουμε μαζὶ λίγο;» Καὶ ἀμέσως ἔβγαλε ἀπὸ τὴ τσέπη του ἕνα τόπι καὶ τὸ φούσκωσε. Τὰ παιδιὰ τὸν πλησίασαν καὶ μόλις ἔρριξε τὴ μπάλα κάτω, ἄρχισαν νὰ τὴν κλωτσοῦν. Τότε ὁ ἀστυφύλακας τοὺς ἔδειχνε πῶς πρέπει νὰ τὴν χτυποῦν καὶ γενικὰ πῶς παίζεται τὸ φοὺτ μπώλ. "Ετσι, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν οἱ νέοι αὐτοί, μέσα στὶς ἀντικοινωνικὲς πράξεις ποὺ εἶχαν στὸ πρόγραμμά τους, ἐνέταξαν καὶ τὸ φοὺτ μπώλ. 'Αλλὰ ὁ ἀστυφύλακας τώρα τοὺς ἐπεσκέπτετο συχνὰ γιὰ νὰ παρακολουθῆ τὴν πρόοδό τους. "Εμαθε ἀκόμη καὶ τὰ μικρά τους ὀνόματα. Καὶ κατὰ κάποιο τρόπο ἀπόκτησε τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν παιδιῶν. "Οταν ὡρίμασε τὸ πρᾶγμα καὶ εἶχαν οἱ νέοι ἀγαπήσει τὸ ποδόσφαιρο, παίζοντας σὲ δύο ὁμάδες, ποὺ τοὺς εἶχε χωρίσει, ὁ ἀστυφύλακας, ὁ ὁποῖος κάνοντας συχνὰ τὸ διαιτητή, ἔρριξε τὴν δεύτερη πρότασι.

«Βρὲ παιδιὰ δὲν κάνομε μιὰ γερὴ ὁμάδα, ἐσεῖς καὶ δικά μας παιδιὰ ἀστυνομικῶν νὰ δίνουμε ἀγῶνες καὶ νὰ κερδίζουμε ἔτσι καὶ μερικὰ χρήματα ;». Τὰ παιδιὰ δέχτηκαν κι' ἔτσι συγκροτήθηκε μιὰ γερὴ ὁμάδα, πῆρε τίτλο, ἔδωσε πολλὰ μάτς καὶ κέρδισε ἀρκετὲς φορές. Στὸ μεταξὺ ὅμως μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ἀστυφύλακα τακτοποιήθηκαν σὲ δουλειὲς ὅλοι καὶ σιγὰ-σιγὰ μπῆκαν στὸν ἴσιο δρόμο.

'Η ἐπιτυχία αὐτὴ ἔκανε ἐντύπωσι στοὺς προϊσταμένους του καὶ συνεστήθη ὅπως σ' ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος αὐτὴ τοῦ ἀστυφύλακα.

—Στὴν 'Αθήνα, ἀπὸ ἐτῶν, ἔχει γίνει ἀξιέπαινη προσπάθεια ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία Πόλεων καὶ στὸν τομέα αὐτό, μὲ τὴν ἵδρυσι ἀθλητικῆς ἀστυνομικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία συντηρεῖται ἀπὸ τὶς μηνιαῖες εἰσφορὲς τῶν ἀστυνομικῶν καὶ μετέχει σὲ διάφορους ἀγῶνες μὲ ἀθλητικὰ σωματεῖα τῶν 'Αθηνῶν, ἀποτελούμενα ἀπὸ νέους. 'Εκτὸς αὐτοῦ ἡ 'Αστυνομία Πόλεων, μὲ τὸ τμῆμα της τῆς Πνευματικῆς 'Αγωγῆς, ὠργάνωσε ἀπὸ πενταετίας καὶ τὸ λαϊκὸ κινηματογράφο. "Ετσι καταρτίζεται πρόγραμμα προβολῆς διαφόρων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸ συνεργεῖο, ποὺ παρακολουθοῦνται ἀπὸ ἑκατοντάδες νέους, οἱ ὁποῖοι βρίσκουν κάποια διέξοδο κατὰ τὶς ὧρες τῆς ἀνίας των. Παράλληλα βέβαια γίνεται καὶ ἡ ἠθικοκοινωνικὴ διαπαιδαγώγησίς τους.

'Εσχάτως, μερίμνη τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων, ὠργανώθη καὶ «Παιδικὴ σκηνὴ» ἀπὸ παιδιὰ ἀστυνομικῶν, ἡ ὁποία ἔδωσε ἐπιτυχῆ παράστασι (γιορτὴ ἐπὶ τῇ 25ῃ Μαρτίου) τὴν Κυριακὴ 18η 'Απριλίου 1965. "Οπως ἀναγράφει ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος τοῦ 'Αρχηγοῦ, σκοπὸς εἶναι ἡ «συνέχισις τοῦ ὑψηλοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς προστασίας τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, πρὸς ἐθνικοθρησκευτικήν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων».

Πάντως, ὅλες οἱ προσπάθειες τοῦ εἴδους αὐτοῦ ἔχουν σὰν κοινὸ γνώρισμα ὅτι βασίζονται, ὄχι στὴν ἀπειλὴ τῆς τιμωρίας, ἀλλὰ στὴν προσφυγὴ πρὸς τὴ μεγαλύτερη ἀρετὴ τῆς νεότητος, πρὸς τὸ «φιλότιμο» ποὺ καθὼς φαίνεται δὲν χάνεται ποτέ, οὔτε καὶ στὶς πολὺ διεφθαρμένες ψυχές.

Θὰ πρέπει, λοιπόν, πάνω σὲ τέτοιους γνώμονες νὰ κινηθοῦν, σὲ μιὰ γενικὴ σταυροφορία, ὅλοι οἱ παράγοντες, ποὺ μποροῦν νὰ βοηθήσουν καὶ οἱ κρατικοὶ δηλαδὴ καὶ οἱ θρησκευτικοὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ καὶ οἱ κοινωνικοὶ τέλος, ὥστε νὰ δημιουργηθῆ ἕνας πόλος ἕλξεως τῶν νέων πρὸς τὴν ὀρθὴ πορεία καὶ ἀπομονώσεως τῶν ἀντικοινωνικῶν στοιχείων μέχρι τελείας ἀναπροσαρμογῆς τους.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΤΑΜΑΡΑ

Η ΦΟΝΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Μὰ γιὰ νὰ μπάσουμε τὸν ἀναγνώστη στὸ λαβύρινθο τῶν δύο ἐγκλημάτων τῆς Ταμάρας, τῆς φόνισσας τῶν Κινέζων, καὶ στὸν δαίδαλο αὐτὸν τῶν κινεζικῶν καὶ ἐκχριστιανισθέντων ἑλληνορωσικῶν ὀνοματεπωνύμων, εἶναι ἀνάγκη νὰ δώσουμε σ' ἕνα πλάνο τὰ πρόσωπα ποὺ διεδραμάτισαν κάποιο ρόλο, σὲ καθένα ἀπὸ τὰ δυὸ ἐγκλήματα. Καὶ νὰ τὸ πλάνο αὐτό :

Πρῶτο ἔγκλημα :

Τόπος : Λόφος Αὐγοῦ, στὸ Αἰγάλεω.

Χρόνος : Δευτέρα τοῦ Πάσχα, 3 Μαΐου τοῦ 1926.

Θῦμα : Ὁ Κινέζος παλαιοπώλης Μίσα-Τσά-Μπά, ἐτῶν 30. Πρῶτος ἐρωμένος τῆς Ταμάρας.

Ἠθικὴ αὐτουργός : Ἡ Ταμάρα.

Φυσικὸς αὐτουργός : Ὁ Κινέζος Λὴ-Τσὶ-Χάν, ἐτῶν 30, πλανόδιος κατασκευαστὴς καὶ πωλητὴς κινεζικῶν χαρτίνων παιχνιδιῶν καὶ βενταλιῶν, καθὼς καὶ ναυτικός. Βαπτισθεὶς χριστιανός, ὡς Νικόλαος καὶ γνωστὸς ὡς Κόλιας. Δεύτερος ἐραστὴς τῆς Ταμάρας.

Συνεργοί : Ἄλλοι Κινέζοι σύνοικοι τῆς Ταμάρας καὶ τοῦ Κόλια, οἱ ὁποῖοι τὸ ἔμαθον καὶ τὸ ἀπέκρυψαν.

Τρόπος ἐγκλήματος : Συντριβὴ τῆς κεφαλῆς μὲ μεγάλη πέτρα καὶ προσπάθεια καύσεως τοῦ πτώματος κατόπιν.

Δεύτερο ἔγκλημα :

Τόπος : Τὸ δωμάτιο τῶν ἄλλων Κινέζων, στὴ συνοικία Λιπασμάτων τοῦ Πειραιῶς, μιὰ τρώγλη τότε, στὴν ὁδὸν Ἐλαιουργείων καὶ Ἁγίου Παντελεήμονος, στὸ σπιτόπουλο ἑνὸς Γ. Νάκου.

Χρόνος : Πέντε ἕξ μῆνες μετὰ τὸ πρῶτο ἔγκλημα. Πάντως ἀπροσδιόριστος.

Θῦμα : Ὁ φυσικὸς αὐτουργὸς τοῦ πρώτου ἐγκλήματος καὶ δεύτερος ἐραστὴς τῆς Ταμάρας. Ὁ Κινέζος Λῆ-Τσὶ-Χὰν ἢ Κόλιας.

Ἠθικὴ καὶ φυσικὴ αὐτουργός : Ἡ Ταμάρα.

Συναυτουργοί : Ἄλλοι Κινέζοι.

Τρόπος διαπράξεως : Συντριβὴ τοῦ κρανίου πρῶτα ἀπὸ τὴν Ταμάρα καὶ ὕστερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους Κινέζους. Μετὰ πέταγμα τοῦ πτώματος στὴν θάλασσα.

Καὶ μετὰ τὸ πλάνο, ἂς ἔλθουμε στὴ διαλεύκανσι :

Στὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας Χωροφυλακῆς, ποὺ τὸ καιρὸ ἐκεῖνο ἦταν στὴ Δραπετσώνα, ἦταν ἀρκετὰ γνωστὴ μιὰ μεσόκοπη γυναίκα τοῦ λαοῦ, καθαρίστρια ἢ κάτι τέτοιο, ἡ Ἀναστασία Καραγλάνη. Μεσόκοπη, ξεραγκιανή, ἦταν φοβερὰ ἄσχημη ἡ κακομοίρα. Ἦταν μία ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς γυναῖκες ποὺ ἔλεγες, ὅτι ὁ Θεὸς πρέπει νὰ χάση τὸ καλούπι ποὺ τὶς ἔφτιασε, γιὰ νὰ μὴν κάνη τὸ λάθος καὶ φτιάξει ἄλλες ὅμοιες. Μιὰ τέτοια γυναίκα μὲ ἀποκρουστικὴ μορφή, ἦταν ἀμφίβολο ἂν μποροῦσε νὰ βρῆ εὔκολα ἄντρα, εἴτε γιὰ νόμιμο σύζυγο, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχε μάλιστα καὶ προῖκα, εἴτε γιὰ ἐραστὴ καὶ ἡ κυρὰ Ἀναστασία θεώρησε πραγματικὸ εὕρημα τοῦ ὅτι μπόρεσε ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴ νὰ ἀποκτήση γιὰ ἐρωμένο ἕναν ἄντρα, ἔστω καὶ Κινέζο. Τὸν

Τσὰν-Κοὺ-Λίν, ναυτικὸ ποὺ εἶχε ἔλθει μαζὶ μὲ ἄλλους Κινέζους ἀπὸ τὴ Ρωσία, μετὰ τὴν μπολσεβικικὴ ἐπανάστασι καὶ τὴν ἀποτυχοῦσα ἐκστρατεία τῆς Ἑλλάδας στὴν Κριμαία, καὶ εἶχε κάτσει στὸν Πειραιᾶ, μαζὶ μὲ ἄλλους ὁμοφύλους του, στὸ σπίτι τοῦ Γ. Νάκου, μερικὲς τρῶγλες γιὰ φτωχοὺς νοικάρηδες, μιὰ λαϊκὴ πολυκατοικία τῆς χειρότερης μορφῆς, ποὺ ἦταν ἀκριβῶς στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Ἐλαιουργείων καὶ Ἁγίου Παντελεήμονος, στὴ Δραπετσώνα. Στὶς ἄλλες τρῶγλες ἔμεναν καὶ ἄλλοι Κινέζοι, πρόσφυγες στὴν Ἑλλάδα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ποὺ πότε μπαρκάρανε σὲ καράβια ἐπειδὴ ἦταν ναυτικοὶ οἱ περισσότεροι, εἴτε, ὅταν ἔμεναν ξέμπαρκοι, ἔκαναν, μὲ χρωματιστὰ χαρτιά, βεντάλιες καὶ ἄλλα χάρτινα κινέζικα κομψοτεχνήματα καὶ γύριζαν στὶς λαϊκὲς συνοικίες τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ ἢ καὶ σὲ ἐπαρχίες ἀκόμα, γιὰ νὰ τὰ πουλήσουν γιὰ τίποτε πενταροδεκάρες, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ ψωμί τους.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Κινέζους αὐτούς, ἀπὸ τὴ Ρωσία ἀκόμα, εἶχαν κατηχηθῆ στὸν Χριστιανισμό, καὶ μάλιστα στὴν ὀρθοδοξία, καὶ ὅταν, μετὰ τὴν ἐπανάστασι, ἔφτασαν στὸν Πειραιᾶ, πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐβαφτίστηκαν καὶ πήρανε μάλιστα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χριστιανικό τους ὄνομα, καὶ ἑλληνικὸ ἐπίθετο. Ἀνάμεσα σ' αὐτούς, ποὺ βαφτίστηκαν, ἦταν καὶ ὁ Τσὰν-Κοὺ-Λίν, ποὺ εἶχε πάρει τὸ ὀνοματεπώνυμο Νικόλαος Κοράκης. Αὐτός, τὸν πρῶτο καιρό, ἦταν ξετρελλαμένος μὲ τὴν ἀσκήμια τῆς Ἀναστασίας Καραγλάνη καὶ τῆς ἔταζε ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ τὴν ἔκανε καὶ νόμιμη γυναίκα του ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἄλλως τε ἡ Ἀναστασία ἀπὸ τὸν Κινέζο ἐρωμένο της ἀπόκτησε καὶ ἕνα ἀγοράκι. Ἕνα Ἑλληνοκινεζάκι ποὺ τὸ λάτρευε. Ἀλλὰ ἐνῶ τοὺς πρώτους μῆνες τῆς συμβιώσεώς του μὲ τὴν Ἀναστασία Καραγλάνη, ὁ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν ἢ Νῖκος Κοράκης εἶχε δείξει μεγάλη βιασύνη γιὰ τὸ γάμο, ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, φαινότανε ὅτι ξεχνοῦσε τὶς πρῶτες ὑποσχέσεις του καὶ ὅτι «ἔκανε νερά». Μὰ καὶ ἡ Ἀναστασία ἔβλεπε ὅτι ὁ Ἑλληνοκινέζος πιὰ ἐρωμένος της κοιτοῦσε μὲ πολὺ θαυμασμὸ μιὰ Ρωσίδα σύνοικό της, τὴν Ταμάρα, θυγατέρα Θ. Γολόμποβα, ἀπὸ τὴν Τυφλίδα τοῦ Καυκάσου, ποὺ ἦταν ἐρωμένη στὴν ἀρχὴ ἑνὸς Κινέζου, τοῦ Μίσα-Τσὰ-Μπά, παλαιοπώλου τὸ ἐπάγγελμα καὶ ὕστερα ἑνὸς ἄλλου Κινέζου, τοῦ Λὴ-Τσὶ-Χὰν ἢ Κόλια, γιατὶ ἦταν βαφτισμένος καὶ αὐτός. Ἀκόμα ἡ Ἀναστασία, ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρό, διαπίστωσε ὅτι καὶ ἡ Ταμάρα ἐγλυκοκοίταζε τὸ «Νῖκο της» καὶ ἄρχισε νὰ προκαλῆ ἄγριες σκηνὲς ζηλοτυπίας στὸν Ἑλληνοκινέζο ἐρωμένο της, ποὺ πάντα κατέληγαν εἰς βάρος της, γιατὶ ὁ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν ἢ Κοράκης θέλησε νὰ κατευνάση αὐτὰ τὰ νευρικὰ ξεσπάσματα καὶ τὶς ζήλειες τῆς φιλενάδας του μὲ τὸ συνηθισμένο τρόπο γιὰ τέτοιους λαϊκοὺς τύπους, τὸ ἄγριο ξυλοκόπημα. Καὶ πολλὲς φορὲς ἡ Ἀναστασία εἶχε ἀπασχολήσει τὸ Τμῆμα Ἀσφαλείας Χωροφυλακῆς τῆς Δραπετσώνας μὲ τὸ νὰ πηγαίνη καὶ νὰ καταγγέλλη ὅτι ὁ Χριστιανοκινέζος ἀγαπητικός της κοίταζε ἄλλες, δὲν τὴν στεφανωνότανε καὶ τὴν ἔδερνε ὁσάκις ἐκείνη ἐτολμοῦσε νὰ τοῦ θυμίζη τὶς ὑποσχέσεις του γιὰ τὸ γάμο. Ἦταν τόσο συχνὰ τὰ ξυλοκοπήματα τοῦ Νίκου Κοράκη πρὸς τὴν Ἀναστασία Καραγλάνη καὶ συχνότερες οἱ ἐπισκέψεις τῆς τελευταίας καὶ τὰ παράπονά της πρὸς τὸ Τμῆμα τῆς Δραπετσώνας καὶ γι' αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ πρωινό, ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τμήματος, δὲν παραξενεύτηκε καθόλου, ὅταν εἶδε τὴν Ἀναστασία νὰ στέκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὸ γραφεῖο του, κρατώντας στὴν ἀγκαλιά της τὸ φτωχοντυμένο μιξιάρικο καὶ βρώμικο Ἑλληνοκινεζάκι, τὸ παιδάκι της.

—Πάλι τὰ ἴδια ἔχουμε κυρὰ Τασία ; τὴ ρώτησε.

—Τὰ ἴδια καὶ χειρότερα κ. ἐνωμοτάρχη μου, εἶπε ἐκείνη μιξοκλαίγοντας.

—Πάλι σ' ἔδειρε; Ὁ Κινέζος σου...

—Μ' ἔδειρε δὲν λέει τίποτε. Μὲ μαύρισε στὸ ξύλο καὶ αὐτὸ γιατὶ μπῆκα ξαφνικὰ στὴν κάμαρα αὐτηνῆς τῆς μάγισσας, τῆς δαιμονισμένης τῆς Ταμάρας καὶ τὸν

τσάκωσα μαζὶ στὸ κρεβάτι της. Μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια τὸν τσάκωσα νὰ μὲ ἀπατᾶ μὲ τὴ βρωμομάγισσα...Τὴν ἀναθεματισμένη.

—Λοιπόν, στὸ εἶπα καὶ στὸ ξαναλέω, τῆς εἶπε ὁ ἐνωμοτάρχης. Μὲ τὰ λόγια δὲν γίνεται δουλειά. Τὸν φωνάξαμε δυό, τρεῖς, τέσσερες φορὲς καὶ τοῦ εἴπαμε νὰ μὴ σὲ δέρνη. Δὲν μᾶς ἄκουσε. Τί νὰ κάνουμε κι' ἐμεῖς; Ἄντρας σου νόμιμος δὲν εἶναι. Ἐσὺ ἐξ ἄλλου δὲν θέλεις νὰ τοῦ κάνης μήνυσι. Μὲ ποιὸ στοιχεῖο νὰ τὸν πιάσουμε ὅτι σὲ δέρνει, ὅταν ἐσὺ μᾶς τὸ λὲς προφορικὰ καὶ μὲν μᾶς τὰ γράφης γιὰ νὰ τὸν τυλίξης σὲ μιὰ κόλλα χαρτί; Κοίταξε καϋμένη νὰ περνᾶς τὸν καιρὸ μαζί του καὶ προσπάθησε νὰ τὸν πείσης νὰ σὲ στεφανωθῆ γιὰ τὸ παιδάκι σου. Μὲ τὶς ζήλειες, τὰ πείσματα καὶ τὶς σκηνές, χειρότερα τὸν κάνεις. Ἂν κοίταξε καὶ καμμιὰ ἄλλη γυναίκα, δὲν ἔχει σημασία.

—Μ' ἀφοῦ τὸν τσάκωσα σκαστό, σοῦ εἶπα. Τί ἄλλο πρέπει νὰ δῶ γιὰ νὰ πιστέψω; Ὕστερα μοῦ τὸ ξέκοψε ὅτι δὲν μ' ἀγαπάει. Καὶ φοβᾶμαι μήπως γίνει καὶ φονικὸ γιατὶ ἡ Ταμάρα σκοτώνει τοὺς ἀγαπητικούς της, τοὺς Κινέζους. Τοὺς ἀλλάζει τὸν ἕνα μὲ τὸν ἄλλο συχνότερα ἀπὸ ὅτι ἀλλάζει τὰ βρωμοπουκάμισά της, ποὺ βρωμοῦν καὶ ζέχνουν.

—Δὲν μποροῦμε κυρὰ Τασία νὰ σοῦ κάνουμε τίποτε, εἶπε τελικὰ ὁ ἐνωμοτάρχης, κόβοντας τὴ συζήτησι. Μήνυσι γιὰ τὸν ξυλοδαρμὸ δὲν κάνεις. Τί νὰ σοῦ κάνουμε ἐμεῖς;

Ἡ Ἀναστασία Καραγλάνη φάνηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ διστακτική. Καὶ ὕστερα εἶπε ἀποφασιστικά.

—Πάρε κ. ἐνωμοτάρχη κόλλα χαρτὶ καὶ γράφε. Δὲν θὰ τὴν καταγγείλω ὅμως γιὰ ξυλοδαρμό, ἀλλὰ γιὰ ἐγκλήματα. Ποὺ ἂν τὰ μάθη ὁ κόσμος, θὰ φρίξη...

—Μὰ δὲν εἶναι δὰ καὶ ἔγκλημα νὰ παίρνη μιὰ γυναίκα τὸν ἀγαπητικὸ τῆς ἄλλης καὶ ὅταν μάλιστα, καθὼς λές, ἐκείνη ἡ Ταμάρα εἶναι ὅμορφη.

Αὐτὴ ἡ ἐξύμνησις τῆς ὁμορφιᾶς τῆς Ταμάρας, ἦταν ἡ χαριστικὴ βολὴ γιὰ τὴν Ἀναστασία, ποὺ ἀποφάσισε νὰ μιλήση. Καὶ μίλησε πιὸ ξεκάθαρα. Εἶπε :

—Θυμᾶσαι γιὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ Αὐγοῦ, γράφανε ὅλες οἱ ἐφημερίδες γιὰ τὸν ἄγνωστο ἄνθρωπο, ποὺ τὸν σκοτώσανε καὶ τὸν κάψανε;

—Ἔ... Ναί... Λοιπόν; Τί ξέρεις γι' αὐτό;

—Τὸ ἔχει κάνει ἡ Ταμάρα. Ὁ σκοτωμένος ἦταν ὁ πρῶτος ἀγαπητικός της, ὁ Μίσα-Τσὰ-Μπά. Τὸν σκότωσε αὐτὴ μὲ τὸν ἄλλο ἀγαπητικό της, τὸν Κινέζο τὸν Κόλια. Καὶ ὕστερα ἐπειδὴ κι' αὐτὸς τὴν ἐζήλευε, ἔβαλε τοὺς ἄλλους Κινέζους καὶ αὐτὴ μαζὶ καὶ τὸν σκοτώσανε καὶ τὸν φονηὰ ἐκεῖνο.

Καὶ βλέπουσα τὸν ἐνωμοτάρχη νὰ μὴ τὴν πολυπιστεύη καὶ νὰ νομίζη ὅτι ὅλα αὐτὰ ἦταν ἀποκυήματα τῆς φαντασίας της, τοῦ εἶπε:

—Γελᾶς κύριε ἐνωμοτάρχη; Δὲν μὲ πιστεύεις; Θὰ σᾶς δώσω ἀποδείξεις γι' αὐτὴ τὴν καταραμένη, τὴν ὅμορφη Ταμάρα, ποὺ μαγεύει ὅλο τὸν κόσμο καὶ βάζει τὸν ἕνα ἀγαπητικό της νὰ σκοτώνη τὸν ἄλλον. Σοῦ εἶπα. Πάρε χαρτὶ καὶ γράφε. Γιὰ νὰ τὴν πιάσετε ἀμέσως. Ἐγὼ θὰ σᾶς ἀποδείξω καὶ τὸ ποιὸς ἦταν ὁ σκοτωμένος τοῦ Αὐγοῦ. Ὁ Μίσα-Τσὰ-Μπά.

Ὁ ἐνωμοτάρχης, ἔξυπνος ἄνθρωπος, ἀντελήφθη ἀμέσως ὅτι κάτι τὸ σοβαρὸ εἶχαν ὅλα ὅσα ἔλεγε ἡ ἄσχημη τὴ μορφὴ καθαρίστρια. Μὲ τὰ ὅσα τῆς εἶχε πῆ γιὰ τὴν ὁμορφιὰ τῆς Ταμάρας, ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς εἶχε προκαλέσει τὴ ζήλεια γιὰ ἐκείνη ποὺ τῆς εἶχε πάρει τὸν Κινέζο ἀγαπητικό της. Κατάλαβε ἀκόμη ὅτι ἡ Ἀναστασία θὰ ξερνοῦσε ὅ,τι ἤξερε καὶ ὅ,τι δὲν ἤξερε. Καὶ ἔτσι, ἀφοῦ κατάλαβε ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἦταν πιὰ στὴ δική του ἁρμοδιότητα, ἀλλὰ στοὺς ἀνωτέρους του, εἰδοποίησε τὸν ἀστυνόμο του καὶ αὐτὸς ἔλαβε τὴν ἔνορκη κατάθεσι τῆς ἐρωμένης τοῦ Τσὰν-Κοὺ-Λὶν ἢ Νίκου Κοράκη. Οἱ ἀποκαλύψεις της ἐπανελήφθησαν σὲ λίγο μπροστὰ στὸν ὑπασπιστὴ τῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, τὸν μακαρίτη τὸν Γιαλουράκο, καὶ τε-

λικὰ στὸν διευθυντὴ τῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, τὸν τότε ἀντισυνταγματάρχη καὶ μετὰ ἀστυνομικὸ διευθυντὴ καὶ Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀείμνηστο Γιάννη Νάσκο. Καὶ οἱ ἀποκαλύψεις της ἦταν πραγματικὰ συγκλονιστικὲς καὶ μετὰ τόσους μῆνες, οἱ ἀστυνομικὲς καὶ οἱ δικαστικὲς ἀρχὲς μπόρεσαν ἐπὶ τέλους νὰ ξεκινήσουν καὶ νὰ πιάσουν ἀμέσως τὴν Ταμάρα καὶ ὅλους τοὺς Κινέζους συνοίκους της, ποὺ καθόντουσαν στὴ λαϊκὴ πολυκατοικία τῶν ὁδῶν Ἐλαιουργείων καὶ Ἁγίου Παντελεήμονος, πέρα στὰ Λιπάσματα. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Εἰσαγγελίας Πειραιῶς, παρηκολούθησε τὴν ὑπόθεσι ὁ ἀντεισαγγελεὺς τότε Χαλκιᾶς καὶ παλαιὸς δημοσιογράφος στὰ νειᾶτα του καὶ ἔτσι, στὶς 23 Ὀκτωβρίου τοῦ 1928, ἐδημοσιεύθησαν μὲ πομπώδεις τίτλους στὶς ἐφημερίδες ἡ διαλεύκανσις τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Αὐγοῦ καὶ ἡ ἄλλη δολοφονία τῆς Ἑλληνορωσίδος μάγισσας, τῆς Ταμάρας Γκολόμποβα. Καὶ νὰ μὲ δυὸ λέξεις καὶ τὰ δύο ἐγκλήματα ποὺ ὕστερα θὰ δώσω ὅλες τῆς συνταρακτικὲς λεπτομέρειες. Πραγματικὰ εἶχε δίκηο ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη ἕως τὴν ἄλλη ἡ Ἀναστασία Καραγλάνη μὲ τὶς ἀποκαλύψεις της, γιατὶ θῦμα τοῦ Αὐγοῦ ἦταν ὁ Κινέζος παλαιοπώλης Μίσα-Τσὰ-Μπά. Ἡ ἐρωμένη του Ταμάρα τὸν εἶχε βαρεθῆ καὶ τὰ εἶχε φτιάσει μὲ τὸ φίλο του, ἕναν ἄλλο Κινέζο, τὸν «κατασκευαστὴ χαρτίνων κινεζικῶν ἀθυρμάτων» Λὴ-Τσὶ-Χὰν ἢ Κόλια. Πῆγαν μαζὶ τὴ Δευτέρα μέρα τοῦ Πάσχα στὸ Αὐγὸ καὶ ἐκεῖ ὁ Κόλιας, κατόπιν συνεννοήσεως φυσικὰ μὲ τὴν φιλενάδα του, ἐσκότωσε μὲ μιὰ πέτρα στὸ κεφάλι τὸ φίλο του καὶ ἐρωμένο της, γιὰ νὰ τὴν ἔχῃ ὁλόκληρη δική του καὶ ὄχι στὰ κλεφτὰ καὶ στὰ κρυφά. Καὶ ὕστερα ὁ Κόλιας ἐπῆγε καὶ ἔβαλε φωτιὰ στὸ πτῶμα, ἀφοῦ τὸ περιέλουσε μὲ πετρέλαιο. Μετὰ τὸ ἔγκλημα ἐκεῖνο, ὁ Κόλιας εἶχε γίνει τύραννος. Ἡ Ταμάρα τὸν βαρέθηκε καὶ σκέφθηκε μὲ τοὺς ἄλλους Κινέζους νὰ τὸν καταγγείλῃ, γιὰ νὰ βγάλῃ τελείως τὴν οὐρά της ἔξω ἀπὸ τὸ ἔγκλημα τοῦ Αὐγοῦ καὶ νὰ τὰ ρίξῃ ὅλα στὸ δεύτερο φίλο, ποὺ εἶχε βαρεθῆ. Μὰ ὁ Κόλιας τὸ μυρίσθηκε καὶ μιὰ νύκτα μπῆκε στὴν κάμαρα, ὅπου ἦταν μαζεμένοι ἡ Ταμάρα καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Κινέζοι καὶ συνωμοτοῦσαν ἐναντίον του. Κρατοῦσε, ὅπως εἶπαν, ἕνα πιστόλι στὰ χέρια καὶ τοὺς ἀπείλησε μὲ αὐτό, ὅτι θὰ τοὺς σκότωνε ὅλους. Ἀλλὰ ὁ Κόλιας ἢ Λὴ-Τσὴ-Χὰν ἀπείλησε μονάχα μὲ τὸ πιστόλι. Μὰ τότε ἡ Ταμάρα τοῦ τὸ ἅρπαξε ἀπὸ τὰ χέρια του καὶ μὲ τὸ ἴδιο πιστόλι τὸν ἐκτύπησε δυνατὰ στὸ κεφάλι. Τὸν ἔρριξε κάτω. Τότε χύμησαν ὅλοι οἱ ἄλλοι Κινέζοι ἀπάνω του καὶ τοῦ ἔσπασαν τὸ κεφάλι. Ἀφοῦ τὸν σκότωσαν, πρόβλημα ἦταν νὰ ἐξαφανίσουν τὸ πτῶμα. Τότε τὸ πέταξαν στὴ θάλασσα, ἀφοῦ τὸ φόρτωσαν μὲ πέτρες στὶς τσέπες γιὰ νὰ μὴ ξαναφανῇ στὴν ἐπιφάνεια. Ὅπως καὶ δὲν φάνηκε, γιατὶ τὸ πτῶμα τοῦ δευτέρου θύματος τῆς Ταμάρας, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ βρεθῆ.

Αὐτὰ ἦταν μὲ δυὸ λέξεις, τὰ δύο αὐτὰ ἀνατριχιαστικὰ ἐγκλήματα. Καὶ ἡ σχετικὴ εἴδησις ποὺ δημοσιεύτηκε μὲ πολύστηλους τίτλους καὶ μὲ φωτογραφίες τῆς Ταμάρας, τῆς μάγισσας καὶ φόνισσας τῶν Κινέζων, ἦταν ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ συνταράζανε κατὰ καιροὺς ὄχι μόνον τὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ τὸ Πανελλήνιο. Ἡ Ταμάρα, ἡ φόνισσα, κατέστη διὰ μιᾶς θρυλική.

Θυμᾶμαι, σὰν νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ὥρα, ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὅταν κυκλοφόρησαν οἱ ἀπογευματινὲς ἐφημερίδες μὲ τὴν διαλεύκανσι τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ πρῶτο ἔτριβα τὰ χέρια μου ἀπὸ τὴ χαρά, γιατὶ τὰ δύο ἐγκλήματα ἦταν Πειραιώτικα, εἶχαν ἀνακατωθῆ ἡ Ἀσφάλεια Χωροφυλακῆς καὶ ἡ Εἰσαγγελία τοῦ Πειραιῶς καὶ ἔτσι θὰ τεμπέλιαζα λίγο, ἀφοῦ ἦταν δουλειὰ τῶν Πειραιωτῶν δημοσιογράφων. Ἐπὶ τέλους σκέφθηκα. Νὰ καὶ δυὸ σοβαρά, δύο φοβερὰ μᾶλλον ἐγκλήματα, ποὺ θὰ τὰ παρακολουθήσω κι' ἐγὼ διαβάζοντας τὸ ρεπορτὰζ τῶν ἄλλων. Ἀλλά...

Ἀλλὰ δὲν πρόφθασα νὰ πάω τὸ ἀπόγευμα στὰ γραφεῖα τῆς «Καθημερινῆς», ποὺ ἦταν τότε στὸ μακαρίτικο πιὰ ἀρχοντικὸ τοῦ κ. Ντίνου Τσαλδάρη, στὴ διασταύρωσι τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας μὲ τὴν ὁδὸν Μαυρομιχάλη 2, ἐκεῖ ὅπου εἶναι σήμερα ὁ δικηγορικὸς σύλλογος Ἀθηνῶν, ὅταν μοῦ εἶπαν ὅτι μὲ ζητοῦσε «πὲρ μάρε

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Ε.Φ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I », κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Τὸ ἐπεισόδιο Σίβερς ἔδωσε τὴ συνέχειά του μὲ τοὺς κυβερνῆτες Τζὼν Φάην τῆς Πενσυλβανίας καὶ Τζὼν Μπάτλ τῆς Βιργινίας, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦντες ἐνώπιον τῆς ἐτησίας συσκέψεως τῶν κυβερνητῶν στὴ Σήτλ, κατέκριναν τὸ FBI, ὡς ἐπεμβαῖνον στὰ καθήκοντα τῶν ἀστυνομιῶν τῶν πολιτειῶν των. Καὶ οἱ δύο ἀνέφεραν σχετικὲς ἔρευνες τοῦ FBI γιὰ παραβίασι τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ σκληρῆς μεταχειρίσεως συμπολιτῶν τους ἀπὸ ἀστυνομικοὺς στὶς πολιτεῖες τους.

Ὁ Χοῦβερ ἀπάντησε στὴν ἐπίθεσι αὐτή, ὅτι οἱ κυβερνῆτες, ἀντὶ νὰ κατακρίνουν τὸ FBI γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ ἀπὸ αὐτὸ ἑνὸς νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου, θὰ ἦταν καλύτερο νὰ μεταβοῦν στὸ Κογκρέσσο καὶ νὰ ζητήσουν τὴν κατάργησι τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Ἡ «Ἕνωσις διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἀμερικανικῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν», ἔσπευσε πρὸς ὑπεράσπισι τοῦ FBI, μὲ μιὰ ἐπιστολή της πρὸς τὸν Φάην, στὴν ὁποία κατέληγε :

«...Μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐννοήσωμεν τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους τὸ FBI, τὸ ὁποῖον συμβάλλει ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς τὴν προστασίαν τῶν συνταγματικῶν

πὲρ τέρρε» ὁ μακαρίτης ὁ διευθυντής μου. Ὁ Γιῶργος ὁ Βλάχος. Ἐκτύπησα δειλὰ καὶ μὲ συστολὴ τὴν πόρτα τοῦ γραφείου του καὶ ἀκούγοντας τὸ «ἐμπρὸς» μπῆκα. Τὸν βρῆκα νὰ βηματίζη νευρικά.

—Ἔλα βρὲ παιδί. Τί ἔγινες; μοῦ εἶπε. Ἔχεις ρεπορτάζ;

—Ρεπορτάζ; γιὰ ποιὸ θέμα; τόλμησα νὰ ρωτήσω, ἂν καὶ εἶχα πολὺ καλὰ καταλάβει γιὰ τὸ τί μὲ ἤθελε.

—Γιὰ ποιὸ θέμα; Κοίτα καὶ ρωτάει ἀκόμα; Μὰ γιὰ τὴν Ταμάρα, κύριε. Γι' αὐτὰ τὰ δύο ἐγκλήματα ποὺ ξεπερνοῦν τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ προκαλέσουν παγκόσμιο ἐνδιαφέρον. Ταμάρα, ἡ μάγισσα καὶ φόνισσα τῶν Κινέζων.

—Μὰ θὰ γράψη ὁ ἀνταποκριτής μας στὸν Πειραιᾶ, εἶπα δειλά.

—Τί ἀνταποκριτὴς στὸν Πειραιᾶ καὶ κοροφέξαλα. Θὰ ἀνακατευθῆς ἐσύ, Σπῦρο, καὶ ἐπειδὴ τὰ δυὸ ἐγκλήματα μπορεῖ νὰ βγάλουν καὶ τρίτο, θὰ σοῦ δώσω καὶ βοηθὸ μαζί σου.

—Περιττόν... εἶπα θυμωμένος. Ἐνόμιζα ὅτι δὲν θὰ ἀνακατευθῶ ἐγώ, λόγω ἀναρμοδιότητος. Ἐφ' ὅσον θέλετε ὅμως νὰ ἀναμιχθῶ ἐγώ, ἀφήνοντας ὅλο τὸ ἄλλο ρεπορτάζ, τὸ ἀθηναϊκό, δὲν ἔχω ἀντίρρησι. Ἀλλὰ βοηθὸ δὲν θέλω. Θὰ τὰ βγάλω πέρα μόνος μου.

—Μὴ βιάζεσαι, Σπῦρο μου. Δὲν σοῦ εἶπα ἀκόμα ποιὸν θὰ ἔχης βοηθό, γιατὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ δεχθῆς. Γιατὶ ὁ βοηθός σου θὰ εἶμαι ἐγώ. Θὰ κατεβοῦμε μαζὶ στὸν Πειραιᾶ μ' ἕνα αὐτοκίνητο καὶ θὰ γράψουμε μαζί. Ἐσὺ θὰ γράψης τὸ κυρίως ρεπορτάζ καὶ ἐγὼ θὰ γράψω σὰν πρόλογο μιὰ ἐντύπωσι, ἕνα εἶδος μυθιστορήματος. Ἕνα ἀνάγνωσμα μὲ φαντασία, ἀλλὰ στηριγμένο σὲ ντοκουμέντα. Στὴν ἀλήθεια. Ἕνα ἱστόρημα.

Καὶ μ' ἕνα αὐτοκίνητο ξεκινήσαμε. Ἔξω ἔβρεχε θυμᾶμαι τουλούμι καὶ ἐγὼ καμάρωνα ποὺ θὰ εἶχα βοηθό μου, τὸ διευθυντή μου, τὸ μεγάλο μου δάσκαλο, τὸν πατέρα μου. Τὸ Γιῶργο τὸ Βλάχο, τὸν ἱδρυτὴ καὶ διευθυντὴ τῆς «Καθημερινῆς».

(Συνεχίζεται)

τούτων δικαιωμάτων, νὰ ἔχῃ καταστῇ ἀντικείμενον τοιαύτης ἐπιθέσεως. "Οπως δὲ καταφαίνεται ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν σας, δὲν κατακρίνετε τὸν τρόπον ἐνεργείας τοῦ FBI, ἀλλ' ἀντιτίθεσθε εἰς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιλαμβάνεται τοῦτο τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων... Βεβαίως ἡ ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησις ἔχει τὴν δύναμιν νὰ προστατεύσῃ τοὺς πολίτας της καὶ εἶναι καθῆκον καὶ δικαίωμά της νὰ προστατεύῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματά των».

'Η ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου περὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἐδημιούργησε μιὰ νέα δύσκολη κατάστασι γιὰ τὸ FBI τὸ 1953, ὅταν, ὁ τότε διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τῆς Νέας 'Υόρκης, Τζὼρτζ Μονάγκαν, ἀρνήθηκε νὰ ἐπιτρέψῃ στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ FBI νὰ ἀνακρίνουν ἄνδρας τῆς ὑπηρεσίας του, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦντο γιὰ σκληρὴ μεταχείρισι κρατουμένων, τῶν ὁποίων παρεβίασαν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. 'Ο Μονάγκαν ἰσχυρίζετο, ὅτι μιὰ τέτοια ἔρευνα τοῦ FBI θὰ εἶχε καταστρεπτικὸ ἀντίκτυπο ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Νέας 'Υόρκης — ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ, ἡ ὑπόθεσις γιὰ τὴν ὁποίαν ἐνδιαφέρετο τὸ FBI, εἶχε ἤδη ἐξετασθῇ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους τῆς ὑπηρεσίας του, οἱ κατηγορούμενοι εἶχαν κηρυχθῇ ἀθῶοι καὶ εἶχε ὑποβληθῇ σχετικὴ ἔκθεσις στὸν εἰσαγγελέα τοῦ νοτίου τμήματος τῆς Νέας 'Υόρκης.

'Αργότερα ἀποδείχθηκε ὅτι ὁ Μονάγκαν εἶχε ἔλθει σὲ συμφωνία μὲ τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὴν ἐγκληματολογικὴ διεύθυνσι τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης γιὰ τὴν ἀνάθεσι τῆς ὑποθέσεως σὲ ἁρμοδίους τῆς ἀστυνομίας τῆς Νέας 'Υόρκης. 'Η ἀστυνομικὴ διεύθυνσις θὰ διενεργοῦσε ἡ ἴδια τὶς ἀνακρίσεις, ἡ δὲ σχετικὴ ἔκθεσίς της θὰ προωθεῖτο στὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης μέσω τοῦ εἰσαγγελέως. Σὲ περίπτωσι ποὺ τὸ ὑπουργεῖο δὲν θὰ ἔμενε ἱκανοποιημένο μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκθέσεως, τότε θὰ ἀπεφάσιζε καὶ θὰ ἐλάμβανε οἱονδήποτε μέτρο ποὺ θὰ ἔκρινε σκόπιμο. 'Η συμφωνία αὐτὴ εἶχε γίνει χωρὶς νὰ ἐνημερωθῇ τὸ FBI.

'Ο Χοῦβερ διαμαρτυρήθηκε στὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης, Τζέημς Μὰκ Γκράνερυ, ὅτι ἡ συμφωνία αὐτὴ στὴν πραγματικότητα παρεῖχε στὴν ἀστυνομία τῆς Νέας 'Υόρκης εἰδικὸ προνόμιο στὶς ἔρευνες ἐπὶ θεμάτων πολιτικῶν δικαιωμάτων. Θὰ ἦταν δὲ παράλογο ἡ ἀστυνομία τῆς Νέας 'Υόρκης νὰ ἀποτελῇ ἐξαίρεσι ἀπὸ τὶς ἄλλες ἀστυνομίες τῆς χώρας. 'Ο Μὰκ Γκράνερυ διέταξε τὴν κατάργησι τῆς συμφωνίας καὶ ἀντ' αὐτῆς τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀμοιβαίας συνεργασίας μεταξὺ FBI καὶ ἀστυνομίας Νέας 'Υόρκης.

Στὶς περισσότερες περιπτώσεις, τὸ FBI βρῆκε τὶς τοπικὲς ἀστυνομίες πρόθυμες νὰ συνεργασθοῦν μαζί του πάνω στὸ θέμα αὐτό. Κατεβλήθη προσπάθεια — καὶ συνεχῶς καταβάλλεται — ὥστε οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ συμπεριφέρωνται μὲ εὐγένεια πρὸς τοὺς κρατουμένους, ὅταν δὲ καταλαμβάνεται ἀστυνομικὸς νὰ παραβιάζῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα ἑνὸς πολίτου, πρέπει νὰ τιμωρῆται, νὰ παύεται τῆς θέσεώς του καὶ νὰ ἀπομακρύνεται ὁριστικῶς τοῦ ἀστυνομικοῦ σώματος. 'Εὰν ὅμως ἡ κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ στρεφομένη κατηγορία ἀποδειχθῇ ἀναληθής, τότε ἡ ἀθωότης του πρέπει νὰ διευκρινίζεται χωρὶς νὰ παραμένουν ἀμφιβολίες καὶ σκοτεινὰ σημεῖα.

Γιὰ πολλὰ χρόνια τὸ FBI εἰργάζετο γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς σχεδίου, ποὺ θὰ ἔφερνε σὲ στενώτερη συνεργασία τοὺς εἰδικούς ὑπαλλήλους του μὲ τὶς τοπικὲς ἀστυνομίες. "Ετσι κατωρθώθηκε νὰ ἀσκηθῇ ἔλεγχος καὶ σὲ περιπτώσεις ποὺ ἠνείχοντο δημόσιοι ὑπάλληλοι σὲ θέματα παραβιάσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Μιὰ τέτοια ἔρευνα ἦταν καὶ ἡ ὑπόθεσις Πέντεργκαστ, στὸ Κάνσας τοῦ Μισούρι.

'Ο Τὸμ Πέντεργκαστ διηύθυνε κυριολεκτικὰ τὴν πολιτικὴ τοῦ Κάνσας καὶ τὸν ὑπόκοσμό της. 'Η δύναμίς του ἦταν μυθικὴ καὶ ἐθεωρεῖτο ἀσύλληπτος μέχρις ὅτου ἡ ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησις ἐκινήθη ἐναντίον του γιὰ τὶς πολιτικές του μηχανορραφίες καὶ τὶς νοθεῖες στὶς κάλπες κατὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ Νοεμβρίου 1936.

Οἱ ἐπιτροπὲς τῶν πολιτῶν διαμαρτυρήθηκαν ἔντονα κατὰ τῶν ἐποπτῶν τῶν

ἐκλογῶν καὶ ὑπέβαλαν τὰ παράπονά τους στὸν εἰσαγγελέα. Ὁ ὁμοσπονδιακὸς δικαστὴς Ἄλμπερτ Ρήηβς ἀνέθεσε σ' ἕνα μεγάλο ὁρκωτὸ δικαστήριο νὰ προβῆ στὴν ἐκδίκασι τῆς ὑποθέσεως. Ἡ πόλις τοῦ Κάνσας εἶχε πληθυσμὸ περὶ τοὺς 400.000 κατοίκους καὶ ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν ἐγγεγραμμένοι 270.000 στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Τὸ FBI ἐκλήθη νὰ ἐρευνήση τὴν ὑπόθεσι.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ FBI συνεκέντρωσαν πλεῖστα ὅσα ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα ἀπάτης στὶς κάλπες, νοθείας καὶ κλοπῆς ψήφων, διὰ τῆς θέσεως σταυρῶν προτιμήσεως στοὺς δημοκρατικοὺς ὑποψηφίους, εἰς βάρος τῶν ρεμπουπλικάνων. Ἕνας μάρτυρας κατέθεσε ὅτι ἄκουσε ἕνα ἀστυνόμο νὰ λέη : «Εἶχα πολλὴ δουλειά. Ἤμουνα κάτω στὸ ὑπόγειο καὶ αὐτοὶ οἱ ρεμπουπλικάνοι τὸ πατᾶνε πολὺ τὸ μολύβι, ποὺ δύσκολα σβύνει».

Οἱ εἰδικοὶ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ FBI ἐξήτασαν τὰ ψηφοδέλτια καὶ διεπίστωσαν ἴχνη ἀποξέσεως, καθὼς ἐπίσης ὅτι οἱ σταυροὶ εἶχαν γίνει ἀπὸ τὸ ἴδιο ἄτομο. Λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν κατηγορουμένων εὑρέθησαν πάνω στὰ ψηφοδέλτια μὲ τοὺς νόθους σταυρούς.

Τὰ μαρτυρικὰ στοιχεῖα ἦσαν συντριπτικὰ καὶ βάσει αὐτῶν κατεδικάσθησαν 256 ἄτομα. Αὐτὸ ἦταν ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους μιᾶς ἀπὸ τὶς πιὸ ἀποσυντεθειμένες πολιτικὲς μηχανὲς στὴν ἀμερικανικὴ ἱστορία.

Ἄλλη ἀξιοσημείωτη περίπτωσις ποὺ ἀνασύρομεν ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τοῦ FBI, εἶναι μιὰ προσπάθεια ποὺ ἀπέτυχε, λόγω τῆς κακῆς ἑρμηνείας ἑνὸς νόμου ἀπὸ τὸ δικαστήριο. Ἡ ἐφημερὶς «Ρέγκιστερ» τῆς Ἀλαμπάμπα εἶχε ἀναλάβει μιὰ σταυροφορία κατὰ τοῦ ἐκλύτου βίου καὶ τῆς χαρτοπαιξίας τὸ 1939, ὁπότε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐκδότες της παρεσύρθη καὶ ἦλθε σὲ συμβιβαστικὴ λύσι μὲ μιὰ σπεῖρα τοῦ ὑποκόσμου καὶ ἀποφάσισε νὰ σταματήση τὴν σταυροφορία τῆς ἐφημερίδος του.

Τὸ FBI ἀνέλαβε νὰ ἐρευνήση τὴν ὑπόθεσι μὲ βάσι ὅτι κατεβάλλετο συνωμοτικὴ προσπάθεια γιὰ τὸν περιορισμὸ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου. Πέντε ἀπὸ τοὺς κατηγορουμένους κατεδικάσθησαν, ἀλλὰ τὸ ἀναθεωρητικὸ δικαστήριο ἀκύρωσε τὴν καταδίκη, μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ ὁμοσπονδιακοὶ νόμοι δὲν ἐπροστάτευσαν τὸν τύπο κατὰ τῶν ἐνεργειῶν ἰδιωτῶν.

Ὁ ἀρχαιότερος ἐχθρὸς τοῦ FBI, στὸν τομέα τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, ἦταν ἡ Κοὺ Κλούξ Κλάν, τὴν ὁποίαν οἱ πράκτορες τοῦ FBI καταπολεμοῦσαν πάνω ἀπὸ τριάντα χρόνια. Ἡ μάχη κατὰ τῆς Κλὰν εἶχε ἀναγκάσει πολλὲς φορὲς τὸ FBI νὰ κινηθῆ καὶ ἐναντίον ἀστυνομικῶν, ποὺ ἐνεθάρρυναν τὸν ὄχλο ἢ δὲν ἔκαναν τίποτε γιὰ νὰ προλάβουν μιὰ ὀχλοκρατικὴ ἐκδήλωσι.

Τὸ 1949, στὴ Χοῦκερ τῆς Γεωργίας, ἕνας ὄχλος ἀπὸ 50 - 75 ἄτομα, ντυμένα μὲ ρόμπες τῆς Κλὰν καὶ κουκοῦλες στὸ κεφάλι, ἔκαψαν ἕνα σταυρὸ κοντὰ στὸ σπίτι μιᾶς μαύρης. Μέσα στὸ σπίτι τῆς μαύρης, κατὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, βρίσκονταν ἕξι νέγροι, ἡλικίας ἀπὸ 19 μέχρι 30 ἐτῶν, ποὺ εἶχαν ἔλθει γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ γυιό της. Ὁ ὄχλος περιεκύκλωσε τοὺς ἐπισκέπτες, τοὺς συνέλαβε καὶ τοὺς ὡδήγησε σ' ἕνα λόφο, τοὺς μαστίγωσε καὶ τοὺς εἶπε : «Ἀνεβῆτε στὴν κορυφὴ τοῦ λόφου καὶ ἐξαφανισθῆτε πίσω ἀπ' αὐτόν».

Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ποὺ παρηκολούθησαν τὸ κάψιμο τοῦ σταυροῦ στὸ σπίτι τῆς μαύρης γυναίκας, ἦταν καὶ ὁ σερίφης τῆς περιοχῆς Ντέηντ Τζὼν Γουίλλιαμ Λύντς καὶ ὁ σερίφης Γουίλλιαμ Χάρτλαην. Ὁ Χάρτλαην βοήθησε τὸν ὄχλο νὰ ἐπιβιβάση τοὺς νέγρους πάνω στὰ αὐτοκίνητα, ἐνῶ ὁ πρῶτος στεκόταν χωρὶς νὰ προβῆ σὲ καμμιὰ ἐνέργεια γιὰ νὰ προστατεύση τοὺς νέγρους.

Τὸ ὁρκωτὸ δικαστήριο τῆς Ρώμης τῆς Γεωργίας, ἔκρινε τὸν Λύντς καὶ τὸν Χάρτλαην ἐνόχους παραβιάσεως τῶν ὁμοσπονδιακῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, διότι δὲν ἐπροστάτευσαν τοὺς νέγρους. Ἐτιμωρήθηκαν μὲ 1.000 δολλάρια πρόστιμο ὁ καθένας τους καὶ μὲ ἕνα χρόνο φυλάκισι. Ἡ καταδίκη τους ἐνεκρίθη καὶ ἀπὸ τὸ ἀναθεωρητικὸ καὶ τὸ ἀνώτατο δικαστήριο κατὰ τὴν ἀναθεώρησι τῆς δίκης τους.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΜΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΘΟΔΟΣ KOZELKA ΚΑΙ ΠΙΝΕ

Τὸ χρησιμοποιούμενον ὄργανον δείκνυται εἰς τὴν σχετικὴν εἰκόνα. Οἱ δύο σωλῆνες (F 6) συγκρατοῦνται, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποστάξεως, δι' ἐλατηρίων ἀπὸ τὰ πλάγια τῆς κορυφῆς τῶν σωλήνων. Ἡ παγὶς ἀφροῦ (C), ὡς εἶναι τοποθετημένη, ἐμποδίζει τὴν δίοδον πρὸς ἀπόσταξιν ὑλικοῦ, ἔστω καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἀκόμη μεγάλη ποσότης ἀφροῦ.

Οἱ ἀτμοὶ διέρχονται μέσω τοῦ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ (1) σημειουμένου ἀνοίγματος τοῦ ψυκτῆρος καὶ τὸ ἀπόσταγμα, ὁμοῦ μετὰ παντὸς ἑτέρου ὑγροῦ, ἐπανέρχεται εἰς τὸν σωλῆνα τῆς ἀποστάξεως διὰ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ σημειουμένου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ (2).

Τὸ οἰνόπνευμα συλλέγεται εἰς τὴν φιάλην (δ). Τὸ ἀρσενικὸν τμῆμα τῆς ἑνώσεως τῶν σωλήνων (3) πρέπει νὰ ἐπαλείφεται μὲ γραφίτην, διὰ νὰ ἀποφεύγεται ἡ συγκόλλησις. Τὸν γραφίτην δυνάμεθα νὰ προμηθευθῶμεν ἀπὸ ἓν κοινὸν μολύβι, ὅπερ χρησιμοποιοῦν οἱ ξυλουργοί.

Ἓν δοχεῖον χωρητικότητος 2 χιλιογράμμων, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς λουτρόν. Ἡ φιάλη (δ) εἶναι χωρητικότητος 125 κυβικῶν ἑκατοστῶν. Μεγάλη προσοχὴ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ὑπὸ πίεσιν, τῇ βοηθείᾳ τῶν ἐλατηρίων, συγκράτησιν τοῦ πώματος τῆς φιάλης, διὰ νὰ μὴ ἀπωματίζεται ἢ θραύεται, συνεπείᾳ τῆς πιέσεως τῶν ἀτμῶν. Δύο προχοΐδες τῶν 10 κυβ. ἑκ. εἶναι καταλληλοι διὰ τὸ 0,1Κ διχρωμικὸν κάλιον καὶ διὰ τὸ 0,1Κ διάλυμα ὑποθειώδους νατρίου.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ

1) Διάλυμα 0,1Κ (κανονικὸν) διχρωμικοῦ καλίου: 4,903 γραμ. χημικῶς καθαροῦ διχρωμικοῦ καλίου εἰς ἓν λίτρον.

Ἓν κυβικὸν ἑκατοστὸν τοῦ διαλύματος ἰσοῦται μὲ 1,15 χιλιοστὰ οἰνοπνεύματος (τὸ 0,1Κ διάλυμα προτιμᾶται ἀπὸ περισσότερον ἀραιὰ διαλύματα, διότι ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ οἰνοπνεύματος, ὅπερ συνήθως ἀνευρίσκεται εἰς τὸ δεῖγμα τοῦ αἵματος ἢ τῶν οὔρων. Ἔλεγχος γιγνόμενος μετὰ προσοχῆς δύναται νὰ ἀνιχνεύσῃ καὶ ποσότητα οἰνοπνεύματος μικροτέραν τῶν 0,005 ο/ο).

2) Διάλυμα ὑποθειώδους νατρίου 0,1 Κ : 25 γραμ. χημικῶς καθαροῦ ὑποθειώδους νατρίου σὺν 0,1 γραμ. δισανθρακικοῦ καλίου εἰς ἓν λίτρον. Τὸ ἐν λόγῳ διάλυμα τιτλοδοτεῖται διὰ διαλύματος διχρωμικοῦ καλίου 0,1Κ.

3) Κρύσταλλοι ἰωδιούχου καλίου χημικῶς καθαροῦ (ἐλευθέρου ἰωδικῶν).

4) Διάλυμα ἀμύλου 1 ο/ο (τὸ διάλυμα πρέπει νὰ εἶναι πρόσφατον).

5) Θειϊκὸν ὀξὺ πυκνόν, χημικῶς καθαρόν.

6) Χλωριοῦχος ὑδράργυρος, χημικῶς καθαρός, διάλυμα κεκορεσμένον.

7) Ὑδροξείδιον τοῦ καλίου, χημικῶς καθαρόν, κεκορεσμένον διάλυμα (Κεκορεσμένα διαλύματα KOH καὶ Η 2. Διαλυτότητες ἀντιστοίχως εἰς 100 μέρη ὕδατος 100 KOH καὶ 3,8 Η 2 (50 Να).

8) Βολφραμικὸν κάλιον, διάλυμα 10 ο/ο.

9) Θειϊκὸν ὀξὺ Κ/1 (διάλυμα κανονικόν) : Εἰς 35 ὄγκους ἀπεσταγμένου ὕδατος προστίθεται 1 ὄγκος πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Τὸ δεῖγμα τοῦ αἵματος ἢ τῶν οὔρων (1 ἢ 2 κυβικὰ ἑκατοστὰ), τοποθετεῖται εἰς τὴν φιάλην ἀποσταξέως (F) καὶ γίνεται ἡ καθίζησις τοῦ λευκώματος διὰ προσθήκης 5 ο/ο κ. ἑκ. διαλύματος βολφραμικοῦ καλίου καὶ 5 κ. ἑκ. τοῦ Κ/1 θειϊκοῦ ὀξέος. Αἱ ἐν λόγω ποσότητες τοῦ βολφραμικοῦ καὶ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος εἶναι ἀρκεταὶ διὰ 2 κ. ἑκ. δειγματικοῦ αἵματος διὰ τὴν καθίζησιν τῶν πρωτεϊνῶν καὶ οὕτως ὀλίγος μόνον ἀφρὸς δημιουργεῖται κατὰ τὴν ἀπόσταξιν.

Τὰ οὖρα συνήθως δὲν περιέχουν πρωτεΐνας καὶ εἶναι περιττὸν νὰ προστεθῇ διάλυμα τοῦ βολφραμικοῦ καλίου. Ἡ ἀνάλυσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ μὲ πεπηγμένον αἷμα (ὁ ὀρρὸς περιέχει ὑψηλότερον ποσοστὸν οἰνοπνεύματος, ἀπ' ὅ,τι τὸ πεπηγμένον αἷμα), Nickolls p. 338).

Οὐ μήν, ἀλλὰ μεγίστη προσοχὴ δέον νὰ καταβληθῇ, ὅταν λαμβάνεται τὸ δεῖγμα, διὰ νὰ ληφθοῦν αἱ κατάλληλοι ποσότητες ὀρροῦ καὶ πεπηγμένου αἵματος. Ἀλλὰ καὶ ἀντιπηκτικὰ δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν, λ.χ. κιτρικὸν νάτριον, ὀξαλικὸν ἢ φθοριοῦχον.

10 κ. ἑκ. κεκορεσμένου διαλύματος χλωριούχου ὑδραργύρου καὶ 10 κ. ἑκ. κεκορεσμένου διαλύματος ὑδροξειδίου τοῦ καλίου, τοποθετοῦνται ἢ χύνονται εἰς τὸν σωλῆνα G. Μετὰ ταῦτα ὁ σωλὴν συνδέεται μὲ τὸν ἀποστακτῆρα καὶ βυθίζεται εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, τοῦ ὁποίου ἡ θερμοκρασία δέον νὰ διατηρῆται εἰς τὸ σημεῖον ζέσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποστάξεως. Τὸ οἰνόπνευμα ἐξατμιζόμενον, κατευθύνεται εἰς τὴν φιάλην (D). Ὅταν ἀποσταχθοῦν 25 ἕως 30 κ. ἑκ. προστίθενται 10 κ. ἑκ. τοῦ 0,1 Κ διαλύματος τοῦ διχρωμικοῦ καλίου καὶ 5 κ. ἑκ. πυκνοῦ θειϊκοῦ ὀξέος. Τὸ θειϊκὸν ὀξὺ ἀφήνομεν νὰ ρέῃ κατὰ μῆκος τῶν τοιχωμάτων τῆς φιάλης (D), διὰ νὰ ἐμποδίζῃ ἀνάμιξιν τοῦ διαλύματος μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ προκαλέσῃ τὴν αὔξησιν τῆς θερμοκρασίας αὐτοῦ, πρὶν ἢ σφραγισθῇ ἡ φιάλη (D). Μετὰ ταῦτα ἡ φιάλη σφραγίζεται καλῶς καὶ ἀναταράσσεται τὸ περιεχόμενόν της.

Ἡ φιάλη κατόπιν τοποθετεῖται εἰς λουτρὸν ζέοντος ὕδατος ἐπὶ 20'.

Τὸ διάλυμα κατόπιν ψύχεται καὶ τὸ διχρωμικὸν κάλιον ἐκπλύνεται τῶν τοιχωμάτων τῆς φιάλης, δι' ὕδατος ὑδροβολέως, οὕτως ὥστε ἡ εἰς ὀξὺ περιεκτικότης τοῦ διαλύματος νὰ φθάσῃ τὰ 10 ο/ο (5 κυβ. ἑκ. πυκνὸν ὀξύ, ἤτοι μέχρι συνολικοῦ ὄγκου 50 κ. ἑκ.).

Διὰ νὰ προσδιορισθῇ τὸ πλεονάζον διχρωμικὸν κάλιον, προστίθεται κατὰ προσέγγισιν 0,2 γρ. κρυστάλλων ἰωδιούχου καλίου καὶ ὀγκομετροῦμεν τὸ ἀπελευθερούμενον ἰώδιον μὲ τὸ 0,1/Κ διάλυμα τοῦ ὑποθειώδους νατρίου. Τὸ διάλυμα ἀμύλου προστίθεται, ὅταν τὸ χρῶμα τοῦ ἰωδίου σχεδὸν ἀπαλειφθῇ.

Μετὰ τὴν προσθήκην 5 σταγόνων διαλύματος ἀμύλου, ἡ τιτλοδότησις συνεχίζεται μέχρι πλήρους ἀποχρωματισμοῦ.

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

Ἡ χημικὴ ἐξίσωσις ἐπὶ τῆς ὁποίας βασίζεται ἡ ἀνωτέρω περιγραφεῖσα μέθοδος εἶναι ἡ ἀκόλουθος :

$$Cr_2O_7 = 14\,H + 6\,2Cr + 7\,H_2O$$

$$CH_3CH_2OH + 4OH - 4\,CH_3COOH + 3H_2O$$

$$2K_2Cr_2O_7 + 8H_2SO_4 + 3CH_3CH_2OH\ 2Cr_2(SO_4)_3 + 11H_2O + 3CH_3COOH + 2\,K_2SO_4.$$

Ὅθεν, ἀκολουθοῦντες τὴν ἐν λόγω μέθοδον, διαπιστώνομεν ὅτι τὸ ἰσοδύναμον βάρος τοῦ διχρωμικοῦ καλίου ἰσοῦται πρὸς τὸ 1/6 τοῦ μοριακοῦ βάρους, ἤτοι 49,04 γρ. καὶ ὅτι τὸ 0,1/Κ διάλυμα περιέχει 4,904 γρ. κατὰ λίτρον.

Τὸ ἰσόποσον βάρους τῆς αἰθυλικῆς ἀλκοόλης εἶναι τὸ 1/4 τοῦ μοριακοῦ βάρους, ἤτοι 11,51 γρ.

Τὸ ποσὸν τοῦ οἰνοπνεύματος, ὅπερ ἀνευρέθη εἰς τὸ δεῖγμα καὶ ἡ ἑκατοστιαία ποσότης τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὸ αἷμα, εὑρίσκονται διὰ τῆς ἑξῆς ἐξισώσεως : Vδ · Kδ — Vυ · Kυ · 11,51/Vα = χιλιοστόγ. οἰνόπνευμα κατὰ κυβικὸν ἑκατ. τοῦ δείγματος, ὅπου :

Vδ = ὄγκος χρησιμοποιηθέντος διχρωμικοῦ καλίου 0,1 K εἰς κυβ. ἑκατοστά.

Kδ = κανονικότης τοῦ διαλύματος διχρωμικοῦ καλίου.

Vυ = Ὄγκος εἰς κυβικὰ ἑκατοστὰ χρησιμοποιηθέντος ὑποθειώδους νατρίου 0,1 K.

Kυ = κανονικότης τοῦ διαλύματος ὑποθειώδους νατρίου.

Vα = ὄγκος εἰς κυβικὰ ἑκατοστὰ ληφθέντος δείγματος αἵματος ἢ οὔρων. (K = κανονικὸν), (δ = διχρωμικὸν κάλιον), (υ = ὑποθειῶδες νάτριον), (α = αἷμα).

Ἂν ἐχρησιμοποιήθη 1 κυβ. ἑκ. δείγματος αἵματος ἢ οὔρων καὶ ἀμφότερα τὰ διαλύματα τοῦ διχρωμικοῦ καὶ θειϊκοῦ εἶναι ἀκριβῶς 0,1K (normal), ὁ ἀλγεβρικὸς τύπος δύναται νὰ ἁπλοποιηθῇ εἰς (10—Vτ) X 1,15 = χιλιοστόγρ. οἰνοπνεύματος κατὰ κυβ. ἑκ. τοῦ δείγματος, μετατρεπόμενα εἰς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν περιεκτικότητος τοῦ αἵματος εἰς οἰνόπνευμα ὡς ἀκολούθως:

Δείγματα αἵματος: Κατὰ τὸν ὁρισμόν:

Χιλιοστόγρ. οἰνόπν. κατὰ κυβ. ἑκ. δείγμ./10 = ἑκατοστ. περιεκτ. οἰν. εἰς τὸ αἷμα.

Δεῖγμα οὔρων: Χιλιοστ. οἰν. ἐπὶ κυβ. ἑκ. δείγμ./13 = ἑκατ. περιεκ. οἰν. εἰς τὸ αἷμα.

Ὁ παράγων 13 βασίζεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ οἰνόπνευμα διαχέεται εἰς τὸ σῶμα συμφώνως μὲ τὴν εἰς αὐτὸ ἀναλογίαν τοῦ ὕδατος. Τὰ οὖρα ἔχουν μεγαλυτέραν ἀναλογίαν ὕδατος ἀπ' ὅ,τι τὸ αἷμα καὶ ἐπομένως ἡ διάχυσις τοῦ οἰνοπνεύματος εἶναι μεγαλυτέρα (1,3 φοράς) εἰς τὰ οὖρα ἀπ' ὅ,τι εἰς τὸ αἷμα. Οὕτω: Οἰνόπν. εἰς τὸ αἷμα X 1,3 οἰνόπνευμα εἰς τὰ οὖρα. Ἡ ἐκπνοὴ ἔχει τὸν αὐτὸν συντελεστὴν μὲ τὰ οὖρα 1 : 1,3. Ὁ ἱδρὼς καὶ ὁ σίελος 1 : 1,11, δι' οὓς λόγους καὶ τὰ οὖρα.

Παράδειγμα: Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι 10,0 κυβ. ἑκατ. διαλύματος διχρωμικοῦ καλίου 0,1042/K κατεργάζονται ἐπὶ 20′ μὲ ἀπόσταγμα προερχόμενον ἐξ ἀποστάξεως 2,0 κυβ. ἑκατ. δειγματικῶν οὔρων.

Διὰ τὴν ὀγκομέτρησιν τοῦ ἐλευθερωθέντος ἰωδίου ἀπητήθησαν 7,86 κυβ. ἑκατοστὰ διαλύματος ὑποθειώδους νατρίου 0,0996/K. Ποία εἶναι ἡ ἐν τῷ αἵματι ἀναλογία ἐπὶ τοῖς ἑκ. οἰνόπνευμα ;

((10) (0.1042) — (7,86) (0,0996)) X 11,51/2 = 1,49.

Χιλιοστόγραμμα οἰνοπνεύματος ἀνὰ κυβ. ἑκ. δείγματος 1,49/13 = 0,11% οἰνόπνευμα εἰς αἷμα.

(Συνεχίζεται)

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

ΑΙ ΥΠΕΡΙΩΔΕΙΣ ΑΚΤΙΝΕΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **Α. ΓΑΡΔΙΚΑ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ :

1. Εἰσαγωγή.
2. Διασκεδασμὸς τοῦ ἡλιακοῦ φωτός.
3. Σημασία τῶν ἡλιακῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων.
4. Ἐφαρμογὴ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων γενικῶς.
5. Ἐφαρμογὴ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων ἐν τῇ τεχνικῇ Ἀστυνομίᾳ.

1. Εἰσαγωγή.

Αἱ ὑψηλαὶ θερμοκρασίαι, αἱ ἐπικρατοῦσαι ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ἀνώτεραι κατὰ πολὺ τῶν θερμοκρασιῶν τῶν ἐπιτυγχανομένων εἰς τὰ φυσικὰ ἐργαστήρια, ἔχουσιν, ὡς πρώτην συνέπειαν, τὴν διάλυσιν τῶν χημικῶν μορίων εἰς τὰ ἄτομα αὐτῶν, εἶτα δὲ τὸν ἰονισμὸν αὐτῶν, ἤτοι τὴν ἐκπομπὴν ἐκ τῶν ἀτόμων ἑνὸς ἢ πλειόνων ἠλεκτρονίων.

Συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης ἐν τῷ ἡλίῳ καταστάσεως, ἐκπέμπεται ἐξ αὐτοῦ φῶς καὶ θερμότης. Ὁ ἥλιος, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ οὐράνια σώματα, ἐγένοντο ἀντιληπτὰ εἰς τὸν ἄνθρωπον, κατ' ἀρχάς, μόνον διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῶν, διότι τοῦτο εἶναι ἀμέσως ἀντιληπτόν, τοῦτο μόνον βλέπομεν καὶ τοῦτο μόνον τὸ πρῶτον ἐξητάσθη. Ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ ἐμπεριστατωμένης μελέτης, ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ἀκτινοβόλος αὕτη ἐνέργεια τῶν ἄστρων, δὲν ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ φωτεινὰς καὶ θερμικὰς ἀκτῖνας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλῆθος ἀκόμη ἄλλων ἀκτινοβολιῶν. Τὴν ἀκτινοβόλον ταύτην ἐνέργειαν ἐξετάζομεν διὰ φυσικῶν καὶ χημικῶν μέσων καὶ ὀργάνων. Τοιαῦτα ὄργανα εἶναι τὸ θερμόμετρον, τὸ γαλβανόμετρον, ἡ φωτογραφικὴ μηχανή, τὸ φωτόμετρον, τὸ φασματοσκόπιον καὶ ἄλλα.

Ἐνταῦθα ἡ ἔννοια τῆς λέξεως ἀ κ τ ῖ ν ε ς, δὲν εἶναι συνήθης ἔννοια, ἣν παρέχουσιν ἡμῖν π.χ. αἱ ἀκτῖνες φωτὸς κλπ., ἀλλ' αὕτη ὑποδηλοῖ διάφορα φαινόμενα τῆς ὕλης καὶ τῆς ἐνεργείας, τὰ ὁποῖα ἐκπέμπονται ἀπὸ τὴν πηγήν των εὐθυγράμμως καὶ διέπονται ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς νόμους.

2. Διασκεδασμὸς τοῦ ἡλιακοῦ φωτός.

Τὸ λευκὸν φῶς τοῦ ἡλίου, ὡς καὶ πάσης ἄλλης φωτεινῆς πηγῆς, δὲν εἶναι ἁπλοῦν, ἀλλ' ἀποτελεῖται ἐξ ἄλλων χρωμάτων.

Ἐὰν ἐν σκοτεινῷ θαλάμῳ, ἀφήσωμεν νὰ εἰσέλθῃ κυλινδρικὴ δέσμη ἡλιακῶν ἀκτίνων, διά τινος κυκλικῆς ὀπῆς, καὶ ἐν τῇ πορείᾳ τῆς δέσμης ταύτης παραθέσωμεν ἓν τριγωνικὸν πρῖσμα ἐν ὁριζοντίᾳ θέσει, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ δέσμη, κατὰ τὴν ἐκ τοῦ πρίσματος ἔξοδόν της, δὲν παραμένει κυλινδρική, ἀλλ' ἐκτρεπομένη ἐξαπλοῦται, ἤτοι κατὰ τρόπον τινὰ διασκεδάννυται. Ἐάν, εἰς τὴν πορείαν τῶν ἐκ τοῦ πρίσματος ἐξερχομένων ἀκτίνων, παρεμβάλλωμεν ὀθόνην τινά, θὰ παρατηρήσωμεν ἐπ' αὐτῆς φωτεινὴν ταινίαν, ἀποτελουμένην ἐκ διαφόρων χρωμάτων, ἅτινα καλοῦμεν χρώματα τῆς ἴριδος. Τὰ χρώματα ταῦτα κατὰ σειρὰν εἶναι τὰ ἑξῆς : Ἐρυθρόν, πορτοκαλλεόχρουν, κίτρινον, πράσινον, κυανοῦν, βαθέος κυανοῦν καὶ ἰῶδες. Τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐμφανιζομένην ἔγχρωμον ταινίαν, καλοῦμεν ἡλιακὸν φάσμα, τὸ δὲ ὅλον φαινόμενον, διασκεδασμὸν ἢ ἀποσύνθεσιν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Ὡσαύτως ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ φῶς ὡρισμένου χρώματος, π.χ. τὸ ἐρυθρὸν φῶς, ἀποτελεῖται ἐκ διαφόρων ἁπλῶν χρωμάτων, ἅτινα παράγουν ὡρισμένην κύμανσιν τοῦ αἰθέρος.

Πᾶσα ἀκτὶς μονοχρώμου φωτὸς χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ μήκους κύμα-

τος(1), διὰ τοῦ ὁποίου αὕτη μεταδίδεται, παρισταμένου διὰ τοῦ γράμματος λ, καὶ ὑπὸ τῆς συχνότητος, δηλαδὴ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δονήσεων κατὰ δευτερόλεπτον, διὰ τῶν ὁποίων μεταδίδεται ἡ ἀκτὶς αὕτη. Ἡ συχνότης παρίσταται διὰ τοῦ γράμμανος ν. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ποσοτήτων ν καὶ λ ὑπάρχει ἡ σχέσις ν.λ = 300.000 χιλιόμετρα (= ταχύτης φωτός). Ἐκ τῆς σχέσεως ταύτης προκύπτει, ὅτι τὸ μῆκος κύματος $\lambda = \frac{300.000.000.}{\nu}$

Σοφοὶ ἐπιστήμονες ἀπέδειξαν, διὰ διαφόρων μεθόδων, ὅτι ἐντεῦθεν τῶν ἐρυθρῶν ἀκτίνων καὶ ἐκεῖθεν τῶν ἰωδῶν τοιούτων, εἰς τὸ ἡλιακὸν φάσμα, ὑπάρχει πλῆθος ἀκτίνων ἀοράτων τοῖς ἀνθρώποις, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ παρὰ τῆς Γραφῆς ἀναφερομένου «Οἱ ἄνθρωποι ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται». (Δαυὶδ ψαλμ. 134). Τὸ σκοτεινὸν ἢ ἀόρατον τοῦτο φάσμα καλεῖται χημικὸν καὶ αἱ ἀκτινοβολίαι ὑπεριώδεις. Εἰς τὸ φῶς τοῦτο ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς παραμένει ἀναίσθητος, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ παλμῶν.

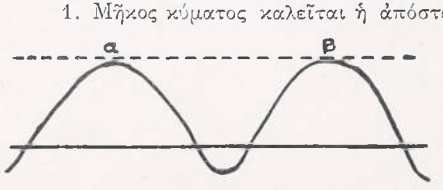
Ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς ἀντιλαμβάνεται τὰς ἀκτινοβολίας, τῶν ὁποίων ἡ συχνότης περιέχεται μεταξὺ 375—750 τρισεκατομμυρίων δονήσεων κατὰ δευτερόλεπτον καὶ τῶν ὁποίων τὸ μῆκος κύματος εἶναι μεταξὺ 4–8 δεκάκις χιλιοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ἀνθρώπινον οὖς, τὸ ὁποῖον προσβάλλεται καὶ συνεπῶς συλλαμβάνει τοὺς ἤχους, ὧν ὁ ἀριθμὸς τῶν δονήσεων ἀνὰ 1″ περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν 16 καὶ 38.000. Ὅθεν τὰ ἑπτὰ χρώματα τῆς ἴριδος, ἅτινα συνιστῶσι τὸ ὁρατὸν φῶς, ἀποτελοῦν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν φωτεινὴν κλίμακα, ἥτις εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν μουσικὴν τοιαύτην.

Διὰ νὰ λάβῃ τις ἰδέαν τῶν φωτεινῶν κυμάνσεων καὶ τοῦ μήκους κύματος, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν, ὅτι π.χ. τὸ ἐρυθρὸν φῶς ἐκτελεῖ 400 τρισεκατομμύρια κυμάνσεις ἀνὰ 1″ καὶ τὸ μῆκος κύματός του εἶναι 750 ἑκατομμυριοστὰ τοῦ χιλιοστομέτρου, ἐνῷ τὸ ἰῶδες φῶς ἐκτελεῖ 760 τρισεκατομμύρια κυμάνσεις ἀνὰ 1″ καὶ τὸ μῆκος κύματός του εἶναι 375 ἑκατομμυριοστὰ τοῦ χιλιοστομέτρου. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ταράσσουσι, βεβαίως, τὴν φαντασίαν καὶ συσκοτίζουσι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, προκαλοῦσι δὲ καὶ ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ἂν πάντα ταῦτα ἔχωνται ἀληθείας. Οἱ ἐπιστήμονες ὅμως, ἔχοντες κατὰ νοῦν τὸ ὑπέρτατον γνώρισμα τῆς ἐπιστήμης, ἤτοι, τὴν ἰδιότητα τοῦ παράγειν καὶ διατηρεῖν ἀνησυχίαν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ πνεύματι, τῷ ἐπιζητοῦντι τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, διηρεύνησαν τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν ἀνωτέρω καὶ διεβεβαίωσαν ἡμᾶς πλέον ἢ κατηγορηματικῶς, ὅτι, οὐδὲ σκιὰ ἀμφιβολίας ὑπάρχει περὶ τῶν δεδομένων τούτων, ἅτινα ἐξήχθησαν κατόπιν ἀκριβεστάτων, πολυκόπων καὶ μακροχρονίων ὑπολογισμῶν καὶ πειραμάτων εὐφυεστάτων καὶ λεπτοτάτων.

3. Σημασία τῶν ἡλιακῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων.

Αἱ παρὰ τοῦ ἡλίου ἐκπεμπόμεναι ὑπεριώδεις ἀκτῖνες, εὐτυχῶς, δὲν φθάνουσιν ἅπασαι μέχρις ἡμῶν, καθ' ὅσον ἀπορροφῶνται καὶ κατὰ μείζονα λόγον ὑπὸ τῶν στρωμάτων τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ὄζοντος αὐτῆς, ὅπερ εἶναι ἀλλοτροπικὴ μορφὴ τοῦ ὀξυγόνου. Λέγομεν εὐτυχῶς δὲν φθάνουν ἅπασαι μέχρις ἡμῶν, διότι ἐὰν συνέβαινε τὸ ἀντίθετον, τότε, λόγῳ τῶν λίαν ἐπικινδύνων κυμάνσεων τῶν ἀκτίνων τούτων, θὰ ἐξηλείφετο πᾶσα ἐπὶ τῆς γῆς ζωὴ ἢ μᾶλλον δὲν θὰ εἶχεν εἰσέτι ἐμφανισθῆ ζωὴ ἐπ' αὐτῆς. Ὁ εἰρημένος προστατευτικός, οὕτως εἰπεῖν, θώραξ τῆς ἀτμοσφαίρας, πολλάκις ἐλαττοῦται, συνεπείᾳ τῶν βροχῶν, αἵτινες παρασύρουν τὸ ὄζον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τότε ὅμως αὐτομάτως εἰς τὰ ὑπερκείμενα τῆς ἀτμοσφαίρας στρώ-

1. Μῆκος κύματος καλεῖται ἡ ἀπόστασις ἡ χωρίζουσα τὰς κορυφὰς δύο διαδοχικῶν κυμάτων, ἐνταῦθα ἡ ἀπόστασις αβ=λ εἶναι τὸ μῆκος κύματος.

ματα, συνεπείᾳ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων ἐπὶ τοῦ ὀξυγόνου αὐτῶν, παράγεται ἕτερον ὄζον κατὰ τρόπον, ὥστε ἡ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ περιεχομένη ποσότης ὄζοντος, νὰ παραμένῃ σταθερὰ καὶ οὕτως αἱ μέχρις ἡμῶν φθάνουσαι ὑπεριώδεις ἀκτῖνες νὰ ἐπενεργοῦν εὐεργετικῶς, καθ' ὅσον αὗται φονεύουσι τὰ μικρόβια τὰ ἐκτεθειμένα εἰς τὸ ἡλιακὸν φῶς κατὰ μάζας καὶ ἐντεῦθεν ἡ λαϊκὴ φράσις: «Σπίτι ποὺ δὲν μπαίνει ἥλιος, μπαίνει ὁ γιατρός».

Ὡσαύτως αἱ ὑπεριώδεις ἀκτῖνες ἐνεργοῦν εὐεργετικῶς ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος κατὰ τὴν διάρκειαν περιεσκεμμένης καὶ συστηματικῆς ἡλιοθεραπείας. Αὗται εἶναι ἐκεῖναι, αἵτινες, εἰς ἀπερισκέπτους ἐκθέσεις τοῦ σώματος εἰς τὸν ἥλιον, προκαλοῦν τὰ γνωστὰ ἐγκαύματα. Τὰ ἐν λόγῳ ἐγκαύματα προκαλοῦνται εὐκολώτερον εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη παρὰ εἰς τὰ παραθαλάσσια τοιαῦτα καὶ τοῦτο, διότι, μεταξὺ τῶν δύο ἀνισοϋψῶν τόπων, ὑπάρχει ἄνισος προστατευτικὴ ἀεριώδης στήλη.

Ἡ ἡλιοθεραπεία δὲν εἶναι πολὺ παλαιὰ ἀνακάλυψις, ἀλλ' αὕτη ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἐργασίας τοῦ Δανοῦ ἰατροῦ Finser, ὅστις ἀπέδειξεν, ὅτι εἰς τὴν ἀσθένειαν εὐφλογίαν, ὁ σχηματισμὸς τῶν μονίμων οὐλῶν εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ἀσθενῶν ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπενέργειαν τῶν ἰωδῶν καὶ ὑπεριωδῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου καὶ ὅτι ἅρκει, πρὸς ματαίωσιν τοῦ σχηματισμοῦ τούτων, νὰ παρεμποδισθῇ ἡ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἀσθενοῦς εἴσοδος ἄλλου φωτός, πλὴν τοῦ ἐρυθροῦ. Ὁ ἐν λόγῳ ἰατρὸς διεκήρυξε καὶ τὴν δραστικὴν ἐνέργειαν τῶν ἡλιολούτρων, θεραπεύσας διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων πλῆθος δερματικῶν νοσημάτων, π.χ. τὰς χειρουργικὰς φυματιάσεις, τὰς ἀκμὰς (ἐξάνθημα προσώπου), τὸν ἕρπητα καὶ τὴν ἀλωπεκίασιν, τὰ ὁποῖα ἕως τότε καὶ τοὺς ἰατροὺς ἀπήλπιζον καὶ τοὺς ἀσθενεῖς εἰς ἀπόγνωσιν ἔφεραν.

4. Ἐφαρμογὴ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων γενικῶς.

Αἱ ὑπεριώδεις ἀκτῖνες ἔχουν ἐξαιρετικὴν σημασίαν καὶ εὑρεῖαν ἐφαρμογὴν ἐν τῇ βιολογίᾳ, ἰατρικῇ, χημείᾳ καὶ ἐν τῇ τεχνικῇ Ἀστυνομίᾳ.

Οὕτω, διὰ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων, ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπολύμανσις διαφόρων χώρων, τοῦ ὕδατος, τοῦ βουτύρου, τοῦ γάλακτος, ὡς καὶ πάσης ὑγρᾶς τροφῆς. Ὡσαύτως , αἱ τεχνικαὶ ὑπεριώδεις ἀκτῖνες, αἱ προκαλούμεναι π.χ. διὰ τοῦ φωτὸς τοῦ Vood κλπ. χρησιμοποιοῦνται: α) πρὸς παλαίωσιν τοῦ οἴνου καὶ ἐν γένει τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, β) εἰς τὴν παρασκευὴν τῶν ξηραντικῶν ἐλαίων, γ) διὰ τὴν λεύκανσιν τῶν ὀδόντων κλπ. Διὰ τῆς ἐπιδράσεως ὑπεριωδῶν ἀκτίνων ἐπὶ ζακχαρούχων διαλύσεων, ἐπιτυγχάνεται πραγματικὴ ζύμωσις, ὡς διὰ ζυμεγερτῶν. Ὡς δὲ ἀπέδειξεν ὁ Daniel Berthelot, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀκτῖνες δύνανται νὰ προκαλέσωσι πληθὺν χημικῶν συνθέσεων.

5. Ἐφαρμογὴ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων ἐν τῇ τεχνικῇ Ἀστυνομίᾳ.

Εἰδικώτερον, αἱ τεχνηταὶ ὑπεριώδεις ἀκτῖνες, προσφέρουν περιλάμπρους καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ ἐν τῇ τεχνικῇ Ἀστυνομίᾳ, συμβάλλουσαι τὰ μέγιστα εἰς τὴν διαλεύκανσιν διαφόρων ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν. Οὕτω αὗται χρησιμοποιοῦνται :

1) Δι' ἔρευναν, πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ ἐντόπισιν κηλίδων ἐπὶ τεμαχίων χάρτου καὶ ὑφασμάτων καὶ διαπίστωσιν ἂν αὗται προέρχωνται ἐκ σπέρματος ἀνθρώπου, οὔρων, σιέλου, ἱδρῶτος, αἵματος κλπ.

2) Πρὸς ἀνάγνωσιν κειμένων, γεγραμμένων δι' οὔρων, ἢ ἄλλων ἀοράτων γραφῶν.

3) Πρὸς ἐξέτασιν τῶν ὀργανικῶν χρωματοφόρων [1] οὐσιῶν καὶ πρὸς χαρακτηρισμὸν τῆς προελεύσεως αὐτῶν.

1. Χρωματοφόρον οὐσίαν καλοῦμεν ἐκείνην, ἥτις δίδει τὸ χρῶμα καὶ τὴν καλυπτικὴν ἰδιότητα εἰς τὰ ἔκδοχα. Ἔκδοχον ἢ ἔγκλημα λέγεται ἡ ρευστὴ ἢ στερεὰ ἀδιάφορος οὐσία, εἰς ἣν διαλύεται ἢ συμφύρεται ἐνεργόν τι φάρμακον.

4) Πρὸς ἐξέτασιν κηλίδων, προερχομένων ἐκ τροφῶν καὶ χαρακτηρισμὸν τοῦ εἴδους τῆς τροφῆς, ἐξ ἧς προέρχονται αὗται.

5) Πρὸς ἐξέτασιν χάρτου, ἐφ' οὗ ὑποπτευόμεθα ὅτι ὑφίσταται μυστικὴ γραφή, διὰ συμπαθητικῆς μελάνης.

6) Πρὸς διαπίστωσιν ὑπάρξεως ἀποξέσεως παρ' ἐγγράφῳ καὶ ἐνίοτε πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ τυχὸν ἐξαφανισθέντος κειμένου, καθ' ὅσον τὰ ἐν τῇ μελάνῃ ὑπάρχοντα ὀξέα καὶ κυρίως τὸ ὀξαλικὸν τοιοῦτον, ἀφήνουσιν ἀόρατα ἀποτυπώματα ἐπὶ τοῦ χάρτου.

7) Πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ σημείου κειμένου τινός, εἰς ὃ ἐγένετο ἐξάλειψις λέξεως τινός, δι' ἀποπλύσεως, διὰ διαφόρων ἀντιδραστηρίων. Ἐνίοτε διὰ τοῦ τρόπου τούτου καθίσταται ὁρατὸν τὸ ἐξαλειφθὲν κείμενον, ὅπερ ἐν συνεχείᾳ φωτογραφεῖται τῇ βοηθείᾳ εἰδικῶν φίλτρων χρώματος κυανοῦ ἢ ἰώδους.

8) Πρὸς καθορισμὸν τῆς ἡλικίας τῆς μελάνης, δηλαδὴ πρὸς καθορισμὸν τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐγράφη τὸ κείμενον ἐγγράφου τινός. Πρὸς τοῦτο προκαλοῦμεν, δι' ὑπεριωδῶν ἀκτίνων, τεχνητὴν παλαίωσιν τῆς μελάνης καὶ εἶτα προβαίνομεν εἰς σύγκρισιν μὲ τὸ πρὸς ἐξέτασιν κείμενον.

9) Πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἱσπανικοῦ κηροῦ φακέλου ἐγγράφου τινός, ὅστις παρέχει ὑπόνοιαν ὅτι οὗτος ἀπεσφραγίσθη καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπανεκλείσθη, δι' ὁμοίου κηροῦ.

10) Πρὸς ἐξέτασιν τῆς συγκολλητικῆς οὐσίας (γόμμας), ἥτις ἔχει τεθῇ ἐπὶ φακέλου τινός, γραμματοσήμου κλπ.

11) Διὰ τὴν συγκριτικὴν ἐξέτασιν ὑπόπτου χαρτονομίσματος καὶ παραβολὴν τούτου πρὸς γνήσιον τοιοῦτον.

12) Διὰ τὴν συγκριτικὴν ἐξέτασιν ἀξιῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν τυχὸν ὑδατογραφήσεων.

13) Διὰ τὴν συγκριτικὴν ἐξέτασιν πλαστῶν κινητῶν χαρτοσήμων, γραμματοσήμων κλπ., δι' ἃ ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι ταῦτα εἶναι πλαστά.

14) Διὰ τὴν ἐξέτασιν ἐνσήμων καὶ γραμματοσήμων, πρὸς διαπίστωσιν ἐπαναχρησιμοποιήσεως τούτων.

15) Διὰ τὸν διαχωρισμὸν διαφόρων ξένων σωμάτων, εὑρισκομένων ἐντὸς κόνεως ἢ πυρίτιδος.

16) Διὰ τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἰχνῶν πυρίτιδος, ἅτινα παρήχθησαν διὰ πυροβολισμῶν.

17) Διὰ τὴν ἐξέτασιν τριχῶν καὶ διαφόρων ἰνῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν σύγκρισιν τούτων. Κατὰ τὰς διαφόρους ἀναζητήσεις καὶ ἐξετάσεις ἰχνῶν, γίνεται χρῆσις ἀντιδραστηρίων καὶ διαφόρων χρωστικῶν, ἅτινα, πρὸ τοῦ ὑπεριώδους καταυγασμοῦ, παρέχουν ἀποτελέσματα λίαν σημαντικὰ καὶ ἐνδιαφέροντα.

18) Διὰ τὴν ἐξέτασιν ἐλαίων καὶ διαφόρων ἀποσταγμάτων (ἐσάνς), πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀγνότητος αὐτῶν.

19) Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀγνότητος τοῦ γάλακτος, τοῦ βουτύρου, τῶν ἀλεύρων καὶ ἄλλων τροφίμων καί,

20) Διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς μάζης χάρτου, πρὸς ἀνεύρεσιν ἐντὸς ταύτης ξένων οὐσιῶν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἅτινα ἀκροθιγῶς ἀνεφέραμεν, προκύπτει ὅτι αἱ ὑπεριώδεις ἀκτῖνες, ὄχι μόνον ἀσκοῦν ἀμέσως εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ ἐμμέσως συμβάλλουν εἰς τὴν προστασίαν του ἐκ διαφόρων κινδύνων, ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν.

Α. ΓΑΡΔΙΚΑΣ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΣ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ

Στὸ κεφάλαιο αὐτό, θὰ ἐξιστορήσουμε, μὲ λίγα λόγια, δύο χαρακτηριστικὰ ἐπεισόδια, ποὺ φανερώνουν τοὺς κινδύνους ποὺ διατρέχει ὁ ἀστυνομικὸς ἀπὸ αἱμοβόρους καὶ σκληροτραχήλους κακοποιούς.

Τὸ πρωὶ τῆς 20ης Δεκεμβρίου τοῦ 1928, ὁ προϊστάμενος τῆς ὁμάδος μου, ὑπαστυνόμος (μακαρίτης) Καλιφίδας, διέταξε τὸν ἀρχιφύλακα (μακαρίτη) Κ. Τσίπη, τὸν συνάδελφό μου, Δημήτριο Παπαϊωάννου κι ἐμένα, νὰ τραβήξουμε γιὰ τὰ Καμίνια καὶ νὰ ἐλέγξουμε τὸν ὑπόκοσμο, ποὺ θὰ βρίσκαμε κατὰ τὴν ὥρα τῆς περιπολίας μας.

—Ἐκεῖ ποὺ θὰ πᾶτε, μᾶς εἶπε ὁ ὑπαστυνόμος, νὰ εἶσθε πολὺ προσεκτικοί, γιατὶ ἐκεῖ ἀνάμεσα εἶναι καὶ οἱ φωλιὲς τῶν πιὸ ἐπικινδύνων κακοποιῶν.

Πραγματικὰ ἡ περιοχὴ αὐτὴ τότε ἦταν ὀνομαστὴ γιὰ τοὺς κακοποιούς της, ποὺ φιλοξενοῦσαν τὰ κρασοπουλὰ καὶ τ' ἀπόκεντρα καφενεδάκια της.

Φύγαμε ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ χαρακτηρίζει τὰ νειᾶτα, ἀψηφώντας κινδύνους, καὶ τραβήξαμε γιὰ τὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο. Ἐκεῖ ξέραμε πὼς πίσω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, κοντὰ στὴ γέφυρα, ὑπῆρχαν καφενεδάκια, στέκια ὅπου ἐσύχναζαν κλέφτες, χασισοπότες καὶ χασομέρηδες.

Εἴχαμε φθάσει κοντὰ στὴ γέφυρα, ἐμπρὸς ἐγὼ μὲ τὸν συνάδελφό μου σιγοκουβεντιάζοντας, καὶ πίσω μας, σὲ μικρὴ ἀπόστασι, ἀκολουθοῦσε ὁ ἀρχιφύλακας καὶ πήραμε τὴν ὁδὸ Δωδεκανήσου γιὰ νὰ πιάσωμε ἐξ ἀπίνης τοὺς θαμῶνες, ποὺ θὰ βρίσκαμε στὸ πρῶτο καφενεῖο.

Εἴχαμε πλησιάσει τὸ πρῶτο μικρὸ καφενεδάκι, ὅταν εἴδαμε τὸν ἀρχιφύλακα Τσίπη νὰ συνομιλῇ μὲ κάποιον περαστικό, ἀσφαλῶς εἴπαμε, τὸν θεώρησε ὕποπτο καὶ τὸν σταμάτησε γιὰ ἔλεγχο.

Στὸ μεταξὺ ὁ συνάδελφός μου Παπαϊωάννου εἶχε προχωρήσει μέσα στὸ καφενεῖο κι' εἶχε ἀρχίσει τὸν ἔλεγχο στὶς ταυτότητες κι' ἐγὼ στάθηκα στὴν εἴσοδο, γιὰ νὰ ἐμποδίσω ἐκεῖνον ποὺ θὰ ἐπιχειροῦσε νὰ τὸ σκάσῃ.

Ξαφνικὰ ἄκουσα κάποιον νὰ ζητάῃ ἀπεγνωσμένα βοήθεια.

Ἔτρεξα ὅσο πιὸ γρήγορα μποροῦσα, ἔφθασα κοντὰ κι' εἶδα μὲ φρίκη τὸν διαβόητο καὶ ἀνηλεῆ κακοποιὸ Κοντάρα ἕτοιμο νὰ μπήξῃ τὸ δίκοπο μαχαίρι του στὸ στῆθος τοῦ ἀρχιφύλακα Τσίπη.

Ἔπεσα ἐπάνω του καὶ προσπάθησα νὰ τὸν ἀφοπλίσω γιὰ ν' ἀπαλλάξω ἀπὸ τὸν ἄμεσο κίνδυνο τὸν ἀρχιφύλακα, μὰ δὲν μποροῦσα νὰ ἐνεργήσω γρήγορα κι' ἐλεύθερα, τὰ πέτσινα γάντια ποὺ φοροῦσα μ' ἐμπόδιζαν. Τὰ τράβηξα μὲ δύναμι μὰ ἀπὸ τὴν παγωνιὰ εἶχαν κολλήσει στὰ χέρια μου. Ὁ κίνδυνος καὶ γιὰ τοὺς δυό μας τώρα ἦταν μεγαλύτερος. Ξέσχισα, τότε, μὲ τὰ δόντια μου τὰ γάντια, τὸν ἔπιασα πιστάγκωνα, τοῦ ἔστριψα μὲ δύναμι τὰ χέρια, κι' ἐλευθέρωσα τὸν ἀρχιφύλακα. Στὸ μεταξὺ εἶχε καταφθάσει κι' ὁ συνάδελφός μου Παπαϊωάννου, περάσαμε τὶς χειροπέδες στὸ περιβόητο κακοποιὸ Κοντάρα καὶ τὸν ὡδηγήσαμε στὴν Ἀσφάλεια.

Ὁ Κοντάρας στάλθηκε στὶς φυλακὲς μὰ ἀπὸ τὴν περιπέτεια αὐτὴ διδάχθηκα πὼς τὰ χέρια τοῦ ἀστυνομικοῦ πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἐλεύθερα, κι' ἀπὸ τότε δὲν ξαναφόρεσα γάντια ὅταν πήγαινα γιὰ νὰ ἐκτελέσω ὑπηρεσία.

***

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς, ἐπ' ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα, ἐρευνοῦσε, γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ στέκια τοῦ περιβόητου καὶ ἐπικίνδυνου κακοποιοῦ Σαμοθράκη, ποὺ ρήμαξε τὴν περιφέρεια Πειραιῶς ἀπὸ κλοπὲς καὶ διαρρήξεις.

Ἡ ὑπηρεσία διώξεως διαρρηκτῶν εἶχε ἀναλάβει συστηματικὰ τὴ δίωξί του, καὶ ἐπὶ τέλους κάποια μέρα παίρνει τὴν πληροφορία πὼς ὁ Σαμοθράκης κάνει πότε-πότε τὴν ἐμφάνισί του, στὸ συνοικισμὸ Κρεμμυδαροῦς. Ὁ συνοικισμὸς αὐτὸς εἶναι συνέχεια τῆς Δραπετσώνας, τῆς ξύλινης πόλεως, ποὺ ἄφησε ἐποχὴ στὰ παλιὰ χρόνια σὰν κρησφύγετο ἐγκληματιῶν.

Ἦταν ἀπόγευμα τῆς 27 Μαρτίου τοῦ 1930, ὅταν ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας διώξεως διαρρηκτῶν, ὑπαστυνόμος (μακαρίτης) Γεώργιος Γεωργακόπουλος, πῆρε ἀπὸ ἕνα πράκτορά του τὴν πληροφορία, ὅτι ὁ Σαμοθράκης τὴν ὥρα ἐκείνη βρίσκεται στὸ καφενεδάκι τοῦ μπάρμπα - Σταύρου, στὴ Δραπετσώνα, γιὰ νὰ φουμάρῃ τὴ «τσίκα» του.

Ἀμέσως ὁ ὑπαστυνόμος Γεωργακόπουλος παίρνει μαζί του τὸν ἀστυφύλακα (μακαρίτη) Γεώργιο Γιαϊλᾶ καὶ τρέχοντας, τράβηξαν γιὰ τὴ Δραπετσώνα, στὸ καφενεδάκι τοῦ μπάρμπα-Σταύρου, ποὺ βρισκόταν σ' ἕνα βρώμικο κι' ἀπόμερο δρομάκι τοῦ συνοικισμοῦ.

Λίγο πρὶν φθάσουν, ὁ ὑπαστυνόμος εἶπε στὸν ἀστυφύλακα.

—Ἀπ' ἐδῶ Γιαϊλᾶ προσοχή, θὰ πλησιάσωμε μὲ προφύλαξι, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀντιληφθῇ ὁ Σαμοθράκης, εἶναι τόσο ἐπικίνδυνος ὅσο καὶ πονηρός, δὲν θὰ μᾶς τὴ χαρίση, θὰ μᾶς σκοτώση καὶ τοὺς δυό, κι' ἄρχισαν νὰ προχωροῦν ἀκροποδητί, σύρριζα στὶς ξύλινες παράγκες.

Ὅταν ἔφθασαν πιὰ ἔξω ἀπὸ τὸ καφενεῖο, νὰ καὶ ξεπετάγεται ἀπὸ μέσα ἕνας ἄλλος κακοποιός, ὁ Αὐγουλᾶς, ὁ ζόρικος, ἄνδρας γεροδύναμος καὶ σκληρός, ποὺ ὁ φάκελός του στὴν Ἀσφάλεια ἦταν γεμᾶτος μὲ ἐπιθέσεις ἐναντίον ἀστυνομικῶν.

Ἔκαναν πὼς δὲν τὸν πρόσεξαν καὶ προχωροῦσαν, μπρὸς ὁ Γιαϊλᾶς καὶ πίσω ὁ ὑπαστυνόμος, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ πιάσουν ἐξ ἀπίνης τὸν Σαμοθράκη ποὺ τὸν εἶδαν νὰ κάθεται μέσα στὸ μικρὸ καφενεῖο καὶ νὰ καπνίζη ἀτάραχος τὴν πίπα του.

Μὰ ὁ Αὐγουλᾶς ποὺ τοὺς ἀνεγνώρισε, καὶ κατάλαβε τὸ σκοπό τους, γιὰ νὰ βοηθήση τὸν Σαμοθράκη, γύρισε μὲ μιᾶς, ἅρπαξε τὸν ἀστυφύλακα ἀπὸ τὶς πλάτες καὶ τὸν ἀνάγκασε νὰ σταματήση ἐπὶ τόπου γιὰ νὰ δώση καιρὸ στὸ φίλο του νὰ τὸ σκάση. Πάλαιψαν ἄγρια μεταξύ τους, ὥσπου ὁ Γιαϊλᾶς κατάφερε ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὰ δυνατὰ χέρια τοῦ κακοποιοῦ. Μὰ στὸ μεταξὺ ὁ Σαμοθράκης ποὺ ἄκουσε τὴ φασαρία τὸ κακὸ ποὺ γινόταν, ἀντὶ νὰ τὸ σκάση ὅπως πίστευε ὁ Αὐγουλᾶς, βγαίνει στὸ δρόμο κι' ἀρχίζει νὰ πυροβολῆ τοὺς ἀστυνομικούς.

Μιὰ σφαῖρα τραυματίζει σοβαρὰ τὸν ὑπαστυνόμο ποὺ πέφτει ἀναίσθητος, κι' ἐνῶ ὁ ἀστυφύλακας λογομαχοῦσε μὲ τὸν Αὐγουλᾶ, μιὰ ἄλλη σφαῖρα τραυματίζει κι' αὐτὸν στὸ πόδι.

Τραυματισμένος ὁ Γιαϊλᾶς ξεχύθηκε κατ' ἐπάνω του, παλεύει ἄγρια σῶμα μὲ σῶμα μὲ τὸν Σαμοθράκη, καὶ τελικὰ καταφέρνει νὰ τὸν ἀφοπλίση καὶ μὲ τὸ ἴδιο τὸ περίστροφό του τὸν τραυματίζει θανάσιμα.

Μὰ ὁ αἱμοβόρος Σαμοθράκης δὲν ὑποκύπτει, ἀντέχει ἀκόμα καὶ πρὶν πέση, κατορθώνει νὰ μπήξη τὸ δίκοπο μαχαίρι του στὴν ὠμοπλάτη τοῦ Γιαϊλᾶ.

Κι' ὅμως ἐξακολουθοῦν μὲ πεῖσμα νὰ παλεύουν, καὶ τὸ αἷμα νὰ τρέχη ποτάμι ἀπὸ τὰ τραύματά τους, ὥσπου ὁ Σαμοθράκης πέφτει νεκρὸς στὰ πόδια τοῦ ἀστυφύλακα Γιαϊλᾶ.

Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τοῦ αἱμοβόρου καὶ σκληροτράχηλου κακοποιοῦ. Ὁλόκληρη ἡ δύναμις τῆς Ἀσφαλείας ἐκινητοποιήθηκε κατόπιν γιὰ τὴν σύλληψι τοῦ Αὐγουλᾶ, ὑπευθύνου γιὰ τὸν τραυματισμὸ τῶν δύο ἀστυνομικῶν, κι' ἀργὰ τὴ νύκτα συλλαμβάνεται ἀπὸ μιὰ ὁμάδα ἀστυνομικῶν τῆς Ἀσφαλείας, κρυμμένος μέσα σὲ μιὰ ξύλινη παράγκα τοῦ συνοικισμοῦ «Τσιμεντάδικα».

Οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ μὲ τὸν καιρὸ ἔγιναν καλά, μὰ ὁ ἄτυχος Γεώργιος Γιαϊλᾶς, κατὰ τὴν κατοχή, βρῆκε τὸ θάνατο ἀπὸ ἕνα Γερμανὸ στρατιώτη τῶν S.S.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

ΕΞΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΠΕΙΡΩΝ ΞΕΝΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΔΑΠΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ Υ.Γ.Α. ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ 19 ΜΕΛΩΝ — ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΧΑΣΙΣ 192 ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΩΝ ΣΥΝΟΛΙΚΩΣ, ΕΝΟΣ ΥΠΕΡΠΟΛΥΤΕΛΟΥΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΩΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΣΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ . . . . . Χῶρος τιμημένος καὶ ἔνδοξος διὰ τοὺς λαούς του καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς Οἰκουμένης, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἑλληνικός. Χῶρος πασίγνωστος ἀνὰ τὴν ὑφήλιον διὰ τὸ θεϊκὸν πνεῦμα τῆς Χριστιανοσύνης ποὺ ἐξέπεμψε, διὰ τὰς γραφικότητας τῶν τοπίων του, τὰς ἄλλας γραφικότητας τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῶν κατοίκων του καὶ δι' ἄλλα πολλά. Ἀλλὰ περισσότερον, χῶρος πασίγνωστος διὰ δύο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα — εἰς τοὺς ὀνομασίας τουλάχιστον — προϊόντα τῆς γῆς του : Ἐκεῖνο τοῦ «μαύρου χρυσοῦ» καὶ τὸ ἄλλο τοῦ «λευκοῦ θανάτου» . . . .

Ἀνέκαθεν ἡ Μέση Ἀνατολὴ «ἐφιλοδώρει» τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν μὲ τὰ ναρκωτικά της. Πάντοτε οἱ «ἄσσοι» Λιβανοί, Ἰορδανοὶ καὶ λοιποὶ λαθρέμποροι ναρκωτικῶν διέσχιζαν τὰς εὐρωπαϊκὰς καὶ ἀμερικανικὰς χώρας προσκομίζοντες ἐντὸς λιλλιπουτείων φακέλλων τὴν ἀποχαύνωσιν, τὸν μαρασμὸν καὶ τὸν θάνατον.Καὶ πάντοτε αἱ Ἀστυνομίαι τῆς γηραιᾶς ἠπείρου καὶ τοῦ Νέου Κόσμου ἔγραφαν, ἂν ὄχι διθυραμβικάς, ὁπωσδήποτε ἀνθρωποσωτηρίους σελίδας μὲ τὴν σκληρὸν ἀγῶνα των κατὰ τῶν ναρκωτικῶν καὶ τῶν λαθρεμπόρων των.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς πληθυσμοὺς ποὺ ἀστυνομεύει καὶ τὴν ἀριθμητικήν της δύναμιν, κατέχει τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν Ἀστυνομιῶν τοῦ κόσμου εἰς ἐπιτυχίας κατὰ τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν. Ἰδοὺ μερικοὶ «φωτεινοὶ» σταθμοὶ — εἰς τὴν πραγματικότητα λίαν τραγικοὶ — δι' ὅσους τυχὸν ἀμφιβάλλουν : Τὸ ἔτος 1924, δεύτερον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς, ἐξάρθρωσις πολυπλοκάμου σπείρας καὶ κατάσχεσις εἰς τὰς φαληρικὰς ἀκτὰς 417 ὀκάδων χασίς ! Τὸ 1929, ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ ἐπινείου πάλιν — ὑπόθεσις τοῦ πλοίου «Ἐλριὰτ» — κατάσχεσις 430 ὀκάδων χασὶς καὶ 579 ὀκάδων ὀπίου! (τοιαύτη ποσότης ναρκωτικῶν οὐδέποτε κατεσχέθη ὑπὸ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον). Τὸ 1960, συστηματικὴ μακρὰ καὶ ἐπίπονος παρακολούθησις τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν ἔφερε τὴν ἐξάρθρωσιν φοβερᾶς διεθνοῦς σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν : Συνελήφθησαν ὁ ἀρχηγὸς καὶ τὰ πέντε μέλη της — Λιβανοὶ ὑπήκοοι οἱ τέσσαρες πρῶτοι καὶ Ἕλληνες οἱ ἕτεροι δύο — καὶ κατεσχέθησαν 53 χιλιόγραμμα χασὶς καὶ δύο αὐτοκίνητα ! Καὶ τώρα, εἰς διάστημα 40 σχεδὸν ἡμερῶν, ἐξάρθρωσις τεσσάρων σπειρῶν ξένων καὶ ἡμεδαπῶν λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν, συλλήψεις 19 μελῶν (συνολικῶς ἐνετοπίσθησαν 23 «παράγοντες» τοῦ διεθνοῦς λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν) καὶ κατάσχεσις 192 χιλιογράμμων ναρκωτικῶν συνολικῶς, μιᾶς ὑπερπολυτελοῦς «Μπουϊκ - Σπέσιαλ» καὶ σοβαρῶν χρηματικῶν ποσῶν!...

Ἂς ἴδωμεν τὰς τέσσαρας αὐτὰς τελευταίας ἐπιτυχίας τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν ὅπως ἀκριβῶς ἔχουν, μακρὰν τῶν ἀθελήτων καὶ ἠθελημένων δημοσιογραφικῶν ἀνακριβειῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐγκύρου ἐνημερώσεως. Τοποθετοῦνται καὶ αἱ τέσσαρες εἰς τὸ πρόσφατον χρονικὸν διάστημα, ἡ πρώτη δὲ καὶ ἡ τετάρτη ἐκ τούτων ἀποτελοῦν καὶ τὰς μεγαλυτέρας μεταπολεμικὰς ἐπιτυχίας εἰς τὸν τομέα διώξεως τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν.

1.— ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΧΑΣΙΣ 78 ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΩΝ ΕΚ ΛΙΒΑΝΟΥ.— ΕΞΑΡΘΡΩΣΙΣ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΧΑΣΙΣ 56 ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΩΝ ΚΑΙ 201,2 ΓΡΑΜΜΑΡΙΩΝ.

ΚΑΤΙ ΤΟ πολὺ ἀνώμαλον συνέβαινεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ προάστιά της κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαρτίου 1965 : Ὁ κόσμος τῶν ἐμπόρων καὶ καταναλωτῶν τοῦ «λευκοῦ θανάτου» ἐπεδείκνυε μίαν ἀσυνήθιστον διὰ τοὺς μεμυημένους δραστηριότητα, μίαν κίνησιν ποὺ διὰ τὰ ἔμπειρα ἀστυνομικὰ ὄργανα τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν, Πλαστογραφίας καὶ Ἀπάτης τῆς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ ἔχῃ κάποιο..... ὑψηλὸν περιεχόμενον, κάποιον «σπουδαῖον σκοπὸν» νὰ πραγματοποιήσῃ.

Εἶχεν ἀφιχθῇ μὲ πᾶσαν μυστικότητα ὁ «ἐντιμότατος» Ἠλίας Μπουχάμετ, Λιβανὸς ὑπήκοος, ἐτῶν 35 περίπου καὶ κάτοικος Βηρυτοῦ. Καὶ μαζί του, μὲ πᾶσαν μυστικότητα ἐπίσης καὶ ἐπιμελῶς «καμουφλαρισμένη» εἰς ἓξ μεγάλα λευκοσιδηρᾶ δοχεῖα — καθαροῦ βάρους 13 χιλιογράμμων ἑκάστου — εἶχεν ἀφιχθῇ πολὺ μεγάλη ποσότης χασὶς ἀρίστης ποιότητος, συνολικοῦ καθαροῦ βάρους 78 χιλιογράμμων !...

Ἡ εὐρεῖα κινητοποίησις τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν δὲν ἄργησε νὰ ἐντοπίσῃ τὴν νέαν πραγματικότητα : Ὁ Μπουχάμετ εἶχε συναντήσει ἐδῶ τὸν παλαιόν του γνώριμον εἰς τὸν Λίβανον Γ. Τσιγκούνην, ἐτῶν 48, κάτοικον Γλυφάδας καὶ γνωστὸν λαθρέμπορον ναρκωτικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐπώλησε τὰ ἓξ λευκοσιδηρᾶ δοχεῖα μὲ τὸ χασίς. Μὲ τὴν σειράν του ὁ Τσιγκούνης διέθεσεν εἰς τρεῖς στενοὺς συνεργάτας του, τὸν Γ. Νικολαράκην ἐτῶν 58, τὸν Ι. Μαρκεσίνην ἐτῶν 56 καὶ τὸν Γ. Πρωτοπαπαδάκην ἐτῶν 50, τριάκοντα περίπου χιλιόγραμμα χασὶς ἔναντι 98.000 δραχμῶν. Ἄλλα πέντε χιλιόγραμμα διέθεσεν ὁ Τσιγκούνης εἰς τὸν Γ. Μπελημπασάκην, ἐτῶν 52, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 20.000 δραχμῶν, αὐτὰ δὲ εἰς διάστημα 20 μόνον ἡμερῶν. Μὲ τὴν σειράν του καὶ ὁ Γ. Νικολαράκης διέθεσεν εἰς τὸν Α. Μπεθάνην, ἐτῶν 54, ὀκτὼ περίπου χιλιόγραμμα χασὶς ἔναντι 37.500 δραχμῶν, αὐτὸς δέ, πάλιν μὲ τὴν σειράν του τὸ διέθεσεν εἰς τοὺς Α. Ἀριστείδην ἐτῶν 40, Α. Ἰορδανίδην ἐτῶν 36 καὶ Ι. Καστελιώτην ἐτῶν 29, ἀντὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν 56.000 δραχμῶν. Ἐπραγματοποίησεν οὕτω ὁ Μπεθάνης «κέρδος» 18.500 δραχμῶν ἐντὸς δύο ἡμερῶν, ἤτοι ἀπὸ 27–29 Μαρτίου 1965. Ὁ ἴδιος ὁ Μπεθάνης διέθεσε, μὲ τὴν μεσολάβησιν τοῦ ἀνεψιοῦ του Α. Μπεθάνη, ἐτῶν 24, 650 γραμμάρια χασὶς εἰς τὸν Α. Παπαϊωσήφ, ἐτῶν 31, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν 5.600 δραχμῶν. Καί, μὲ τὴν σειράν του καὶ ὁ Παπαϊωσήφ, διέθεσε τὸ χασὶς τοῦτο μαζὶ μὲ τὸν Π. Μαυροψαρίδην, ἐτῶν 30, εἰς ἀγνώστους καταναλωτάς...

Ἕνας «φαῦλος κύκλος» δηλαδὴ προσώπων καὶ πωλήσεων καὶ μεταπωλήσεων, ἕνας «ὀργασμὸς δουλειᾶς» τῶν ἐπιφανῶν μας λαθρεμπόρων καὶ τῶν καταναλωτῶν τοῦ «λευκοῦ θανάτου», εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ὁ Α. Σπυριδάκης τῶν 35 ἐτῶν, «διαθέτης» τοῦ χασὶς ἐκ μέρους τῶν Α. Ἀριστείδου καὶ Α. Ἰορδανίδου. Ἕνας κύκλος 14 ἀτόμων — ἁπάντων κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς — ποὺ ἤνοιξε μὲ τὴν ἔλευσιν εἰς Ἀθήνας τοῦ Η. Μπουχάμετ καὶ ἔκλεισε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ. 453 τῆς 7 Ἀπριλίου 1965 δικογραφίαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν.

* * *

ΑΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΩΜΕ ὅμως τὴν τύχην καὶ τὴν «πορείαν» τοῦ χασὶς καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰ τὴν μεγάλην πλέον ἀστυνομικὴν κινητοποίησιν :

Τὴν 30 Μαρτίου, εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Α. Ἰορδανίδη ἀνευρίσκεται καὶ κατάσχεται χασὶς συνολικοῦ καθαροῦ βάρους 5 χιλιογράμμων καὶ 224 γραμμαρίων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ποσότητος ποὺ εἶχε παραδώσει πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν γνωστήν του Ε.Κ. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, εἰς χεῖρας τοῦ Α. Ἀριστείδου κατάσχεται ποσότης 624 γραμμαρίων καὶ εἰς χεῖρας τοῦ Α. Παπαϊωσὴφ κατάσχονται 3.000 δραχμαὶ ὡς προϊὸν ἐμπορίας ναρκωτικῶν.

Τὴν 2 Ἀπριλίου, εἰς χεῖρας τοῦ Α. Μπεθάνη κατάσχονται 16 γραμμάρια χασὶς καὶ 17.000 δραχμαὶ ἐκ πωλήσεων ἄλλων ποσοτήτων. Ὁμοίως, εἰς χεῖρας τοῦ Α. Σπυριδάκη κατάσχονται 3.2 γραμμάρια χασίς.

Οἱ συλληφθέντες λαθρέμποροι, ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, κατὰ σειράν. Ἐ π ά ν ω : Γ. Τσιγκούνης, Γ. Νικολαράκης, Ι. Μαρκεσίνης καὶ Γ. Πρωτοπαπαδάκης. Μ έ σ ο ν : Ἀθ. Μπεθάνης, Α. Ἀριστείδης, Α. Ἰορδανίδης καὶ Ι. Καστελιώτης. Κ ά τ ω : Ἀν. Μπεθάνης, Α. Παπαϊωσὴφ καὶ Α. Σπυριδάκης

Τὴν 2 καὶ 3 Ἀπριλίου κατάσχονται ἀντιστοίχως εἰς τὰς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κλεομένους 7 καὶ Κωνσταντινουπόλεως 21 (Γλυφάδας) οἰκίας τοῦ Γ. Τσιγκούνη 3 λευκοσιδηρᾶ δοχεῖα πλήρη χασὶς καὶ ἕνα πλαστικὸν κυτίον πλῆρες χασὶς ἐπίσης, συ-

νολικοῦ καθαροῦ βάρους 38 χιλιογράμμων καὶ 110 γραμμαρίων. Ὁμοίως καὶ ποσὸν 1.400 δραχμῶν, προϊὸν ἐμπορίας ναρκωτικῶν.

Τὴν 3 Ἀπριλίου κατάσχονται εἰς χεῖρας τοῦ Γ. Νικολαράκη 4.000 δραχμαί, προϊὸν ἐμπορίας ναρκωτικῶν ἐπίσης. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, εἰς χεῖρας τοῦ Ι. Μαρκεσίνη κατάσχεται χασὶς 3 χιλιογράμμων καὶ 687 γραμμαρίων.

Τὴν ἑπομένην, 4 Ἀπριλίου, εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Γ. Πρωτοπαπαδάκη ἀνευρίσκεται καὶ κατάσχεται ποσότης 8 χιλιογράμμων καὶ 537 γραμμαρίων χασίς, ὡς καὶ ἓν παρανόμως κατεχόμενον πιστόλιον τύπου «Beretta» μετὰ τριῶν φυσιγγίων.

Ἡ κατασχεθεῖσα ποσότης χασὶς 56 χιλιογράμμων καὶ 201,2 γραμμαρίων. Ὁμοίως τὸ κατασχεθὲν πιστόλιον «Beretta» τοῦ Γ. Πρωτοπαπαδάκη.

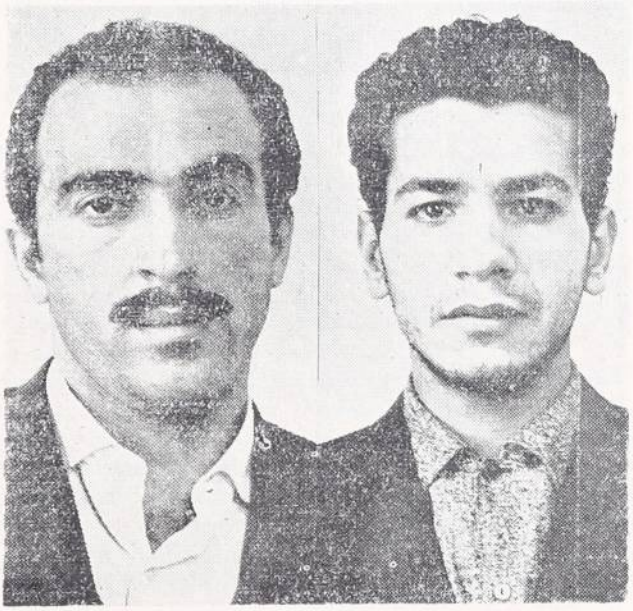
Συνολικῶς, ἡ κατασχεθεῖσα ποσότης τοῦ χασὶς ἀνῆλθεν εἰς 56 χιλιόγραμμα καὶ 201,2 γραμμάρια. Τὰ κατασχεθέντα χρηματικὰ ποσὰ ἀνῆλθον εἰς 25.400 δραχμάς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διέφυγε τὴν σύλληψιν ὁ Ἠλίας Μπουχάμετ, ἐτῶν 35, Λιβανὸς ὑπήκοος, κάτοικος Βηρυτοῦ καὶ ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων, ἀναχωρήσας εἰς Βηρυτόν. Ἐπίσης διέφυγον τὴν σύλληψιν οἱ Γεώργιος Μπελημπασάκης τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Αἰκατερίνης, γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1913 εἰς Σητείαν Λασηθίου Κρήτης, ναυτικὸς τὸ ἐπάγγελμα, κάτοικος Ν. Φαλήρου, ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κεχαγιᾶ 27 καὶ Σμολένσκυ, καὶ Παντελῆς Μαυροψαρίδης τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς Ἀνδρονίκης, γεννηθεὶς τὸ 1935 εἰς Ἀθήνας, ἄεργος, κάτοικος Ταύρου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μικρᾶς Ἀσίας, Πολυκατοικία 5η. Ὁ πρῶτος ἐκ τούτων, ὁ Μπελημπασάκης παρὰ τὰς ἐπιπόνους ἀναζητήσεις οὐδαμοῦ ἀνευρέθη. Ὁ δεύτερος, προσαχθεὶς τὴν 30 Μαρτίου εἰς κ. Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν ἀφέθη ἐλεύθερος καθ' ὅτι δὲν εἶχον προκύψει ἐπαρκῆ στοιχεῖα ἐνοχῆς εἰς βάρος του, ἀναζητηθεὶς δὲ ἐκ νέου ὅτε ἐκ τῆς προανακρίσεως εἶχον προκύψει ἐπαρκῆ στοιχεῖα εἰς βάρος του, οὐδαμοῦ ἀνευρέθη καὶ αὐτός. Ἅπαντες οἱ λοιποὶ (ἔνδεκα τὸν ἀριθμὸν) προσήχθησαν τὴν 7 Ἀπριλίου εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν καὶ προεφυλακίσθησαν.

Περιττὸν νὰ τονισθῇ ὅτι δι' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν — ἡ ὁποία τόσον ἐπηνέθη καὶ ἐσχολιάσθη ὑπὸ τοῦ τύπου — εἰδοποιήθη σχετικῶς καὶ ἡ «Ἰντερπόλ».

2.—ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΞ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ ΧΑΣΙΣ 15 ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΩΝ ΚΑΙ 329 ΓΡΑΜΜΑΡΙΩΝ.—ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΥΟ ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΥΤΗ, δευτέρα κατὰ χρονολογικὴν σειράν, ἀριθ. Δ. 533/24 Ἀπριλίου 1965 — ἀρχίζει τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1964. Τότε, εἰς τὸ Ἀμμὰν τῆς Ἰορδανίας συνηντήθησαν καὶ συναπεφάσισαν τὴν διενέργειαν λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν οἱ Χαλὶλ Ἄνζ, ἐτῶν 28 καὶ ἔμπορος τὸ ἐπάγγελμα, Ἴσσα Ἄνζ, ἐτῶν 28, κτηματίας, Μάλκι Κάουα, ἐτῶν 43, ἄεργος, Σαμὶρ Φακοῦσε, ἐτῶν 25, ἠλεκτροσυγκολλητής, καὶ κάποιος Ἀρτίν, ἐτῶν 45 περίπου, ἀρμενικῆς καταγωγῆς καὶ ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων.

Οἱ συλληφθέντες λαθρέμποροι. Ἐξ ἀριστερῶν: Ἴσσα Ἄνζ καὶ Σαμὶρ Φακοῦσε.

Ἡ συμφωνία τῶν «ἐντίμων» αὐτῶν κυρίων προέβλεπε πολλὰ καὶ ποικίλα, μὲ χῶρον δράσεως τὰς περὶ τὴν Μεσόγειον χώρας καὶ τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. Πρῶτος λοιπὸν ὁ Ἀρτὶν ἐπρομηθεύθη ἀρκετὰς ποσότητας χασὶς εἰς τὸ Ἀμμὰν καὶ τὰ περίχωρα, τὸ ἀπέκρυψεν ἐντὸς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2119 αὐτοκινήτου του — λιβανικὸς ἀριθμὸς κυκλοφορίας — τύπου «Μπουΐκ», καὶ παρεχώρησε αὐτοκίνητον καὶ ἐμπόρευμα εἰς τοὺς Χαλὶλ Ἄνζ καὶ Μάλκι Κάουα. Ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερον οἱ Ἄνζ καὶ Κάουα παρελάμβανον καὶ τὸν Φακοῦσε καὶ ἀνεχώρουν διὰ τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν.

Ἄγνωστον παραμένει τὸ ποίας ποσότητας ναρκωτικῶν (χασὶς) διέθεσαν οἱ τρεῖς Ἰορδανοὶ εἰς Δ. Γερμανίαν. Γεγονὸς ὅμως εἶναι, ὅτι σκοπεύοντες νὰ κατέλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἐμπορίαν τοῦ χασίς, συνήντησαν εἰς τὸ Μόναχον καὶ προσεπάθησαν νὰ καταστήσουν συνεργόν των τὸν ἡμεδαπὸν Σ. Πολίτην, ἐμπορικὸν ἀντιπρόσωπον, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβον ἀρνητικὴν ἀπάντησιν. Γεγονὸς εἶναι ἐπίσης, ὅτι τὴν 12 Δεκεμβρίου 1964 ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας οἱ Χαλὶλ καὶ Σαμὶρ — ὁ δεύτερος συνηντήθη μὲ τὸν πρῶτον «κάπου» εἰς τὴν Εὐρώπην — ἐπιβαίνοντες τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω αὐτοκινήτου καὶ κατέλυσαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βερανζέρου 10 ξενοδοχεῖον «Ἰωάννινα». Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Κάουα ἀνεχώρει ἐκ Γιουγκοσλαβίας διὰ τὴν Ἰορδανίαν.

Ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερον ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας καὶ ὁ Σ. Πολίτης, ὁπότε οἱ Ἰορδανοὶ ἔσπευσαν νὰ τὸν συναντήσουν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη γραφεῖον του. Ἐπραγματοποιήθησαν πολλαὶ ἐπισκέψεις, μὲ πρόσχημα τὴν διάθεσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν ἐκ μέρους τοῦ Πολίτη ἰορδανικοῦ «χαλβᾶ», τὸν ὁποῖον θὰ τοῦ ἐπώλουν δῆθεν οἱ δύο λαθρέμποροι ναρκωτικῶν. Καὶ κατὰ τας ἀρχὰς Ἰανουαρίου 1965, ἀπεριφράστως πλέον τοῦ ἐπρότειναν νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῶν εἰς τὸ λαθρεμπόριον τοῦ χασίς, τονίζοντες τὰ «πλεονεκτήματα» τοῦ κερδοφόρου αὐτοῦ «ἐπαγγέλματος».....

Ὅπως εἶναι φυσικὸν δι' ἕνα ἔντιμον στοιχεῖον τῆς κοινωνίας, ὁ Σ. Πολίτης ἀποσκοπῶν νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν πράγματι διενήργουν λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν οἱ Ἰορδανοὶ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἀποκαλύψῃ τοῦτο εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς, προσεποιήθη ὅτι ἠδύνατο νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῶν. Οὕτω τοὺς ἠρώτησε ποίαν ποσότητα διαθέτουν καὶ ἄλλα σχετικά, πλὴν ἐκεῖνοι οὐδεμίαν σχετικὴν πληροφορίαν τοῦ ἔδωσαν.

Τὴν 7 Ἰανουαρίου ἀφίκετο ἀεροπορικῶς εἰς Ἀθήνας καὶ ὁ Μ. Κάουα, ὁ ὁποῖος κατέλυσε εἰς τὸ αὐτὸ μὲ τοὺς Χαλὶλ καὶ Σαμὶρ ξενοδοχεῖον. Περισσότερον «δυναμικὸς» αὐτὸς ἠπείλησε διὰ μαχαίρας τὸν Πολίτην, ὅτι θὰ τὸν ἐφόνευεν ἐὰν ἀπεκάλυπτε ποτὲ τὴν δρᾶσιν τῶν συμπατριωτῶν του εἰς τὰς ἀρχάς. Τὴν 15 Ἰανουαρίου ἀνεχώρησε πάλιν ἀεροπορικῶς διὰ Ἰορδανίαν.

Τὴν 16 Ἰανουαρίου καὶ κατὰ τὰς βραδυνὰς ὥρας, ὁ Πολίτης διεπίστωσεν ὅτι οἱ Χαλὶλ καὶ Σαμὶρ εἶχον ἀναχωρήσει ἐκ τοῦ ξενοδοχείου των. Οὕτω τὴν ἑπομένην μετέβη εἰς Υ.Γ.Α. Ἀθηνῶν καὶ παρέδωσε μίαν βαλίτσαν μὲ χασὶς — συνολικοῦ καθαροῦ βάρους 15 χιλιογράμμων καὶ 329 γραμμαρίων — καὶ προσεφέρθη νὰ παράσχῃ πᾶσαν συνδρομὴν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν λαθρεμπόρων. Τὸ χασὶς τοῦ εἶχε παραδοθῇ ὑπὸ τούτων τὴν προηγουμένην.

Ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀρχίζει καὶ ἡ μεγάλη ἀστυνομικὴ κινητοποίησις. Ἐκ τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀλλοδαπῶν τηρουμένων ἀρχείων ἐξακριβοῦται ταχέως, ὅτι οἱ Χαλὶλ Ἄνζ καὶ Σαμὶρ Φακοῦσε διῆλθον τὰ ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα διὰ τῆς γεφύρας Ὑψάλων Ἔβρου τὴν 17-1-1965, ἐποχούμενοι τοῦ ἰδίου πάντοτε αὐτοκινήτου. Παρέρχονται ἐλάχισται ἡμέραι, ὅτε φθάνουν ἐξ Ἀμμὰν αἱ πρῶται ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν Πολίτην, ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ λαθρέμποροι ζητοῦν πληροφορίας περὶ τῆς τύχης τοῦ χασὶς ποὺ τοῦ παρέδωσαν. Ὁ Πολίτης, μὲ ὑπόδειξιν τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικῶν ἀπαντᾷ ὅτι ἔχει πωλήσει τὸ χασὶς ἔναντι 90.000 δραχμῶν καὶ ἔχει διαθέσει μέρος ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος χιλιογράμμου κοκαΐνης, ἀναμένει δὲ τὴν ἐπάνοδόν των καὶ μὲ ἄλλας ποσότητας χασίς, ἐκ τῶν ὁποίων μικρὸν μέρος θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῆς κοκαΐνης καὶ αἱ ὑπόλοιποι θὰ διατεθοῦν εἰς τὴν «ἀγορὰν».....

Ἡ ἀστυνομικὴ παγίδα εἶχεν ἐπιτύχει. Τὴν 27 Μαρτίου ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας ὁ Σαμὶρ Φακοῦσε καὶ τὴν 8 Ἀπριλίου καταφθάνει καὶ ὁ Ἴσσα Ἄνζ. Συναντοῦν τὸν Πολίτην, τοὺς ἐπιδεικνύεται παρ' αὐτοῦ ἡ κοκαΐνη καὶ ἀναμένεται — ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς — ἡ εἴσοδος εἰς τὴν χώραν καὶ ἄλλων ποσοτήτων ναρκωτικῶν πρὸς κατάσχεσιν. Ἄγνωστον ὅμως διατί, οἱ δύο διεθνεῖς λαθρέμποροι δὲν εἰσάγουν νέας ποσότητας καὶ ἐπακολουθεῖ ἡ σύλληψίς των: τοῦ Σαμὶρ Φακοῦσε τὴν 6 Ἀπριλίου καὶ τοῦ Ἴσσα Ἄνζ τὴν 20 ἰδίου μηνός.....

Ὁ Χαλὶλ Ἄνζ τοῦ Ἴσσα καὶ τῆς Ἀσίζα — ἐξάδελφος τοῦ συλληφθέντος Ἴσσα Ἄνζ — γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1937 εἰς Ἱερουσαλήμ, Ἰορδανὸς ὑπήκοος, ἔμπορος, κάτοικος Ἀμμὰν Ἰορδανίας, συνοικισμὸν Γκέμπελ Οὐέμπτυ, καὶ ὁ Μάλκι Κάουα τοῦ Ἀμπτὲλ καὶ τῆς Ἀχάντ, γεννηθεὶς τὸ 1922 εἰς Ἰαρδανίαν, Ἰορδανὸς ὑπήκοος καὶ κάτοικος Ἀμμὰν Ἰορδανίας, διέφυγον τὴν σύλληψιν, διότι δὲν εἰσῆλθον εἰς τὴν χώραν μας. Οἱ Σαμὶρ Φακοῦσε καὶ Ἴσσα Ἄνζ ὡμολόγησαν πλήρως τὴν ἐνοχήν των καί, παραπεμφθέντες εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν προεφυλακίσθησαν. Σχετικῶς εἰδοποιήθη καὶ ἡ Διεθνὴς Ἀστυνομία «Ἰντερπόλ».

Τὸ κατασχεθὲν χασίς, κατειργασμένον καὶ ἀρίστης ποιότητος, ἀποτελούμενον ἐξ 63 πλακουντίων καὶ ἑνὸς τεμαχιδίου καὶ περιτετυλιγμένον καλῶς διὰ σελοφάν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεγράφοντο εἰς τὴν ἀραβικὴν δι' ἐρυθρᾶς μελάνης αἱ ἐνδείξεις «Ἔξτρα - Ἔξτρα Νο Ι», συνολικοῦ καθαροῦ βάρους 15 χιλιογράμμων καὶ 329 γραμμαρίων ὡς προελέχθη, παρεδόθη ὡς καὶ ἐκεῖνο τῶν 56 χιλιογράμμων καὶ 202,2 γραμμαρίων εἰς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Μουσεῖον, συνταχθεισῶν τῶν νομοτύπων ἐκθέσεων.

(Συνεχίζεται)

Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΘΕΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

2. Κοινωνικὴ δικαιοσύνη

Ἀπομένει νὰ ἐξετάσουμε τὸ θέμα τῆς δικαιοσύνης τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ἢ καλλίτερα τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη, γιὰ νὰ συμπληρώσουμε τὸν κύκλο τῶν σκέψεών μας ἐπὶ τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ δικαίου. Γιατὶ ἂν καὶ συνδέεται, ὑπό τινα ἔποψιν, μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς δικαιοσύνης στὴν ἐπαγγελματικὴ δρᾶσι τῶν ἀτόμων, γιὰ τὴν ὁποίαν ἔγινε λόγος ἀμέσως ἀνωτέρω, ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη, πρέπει ἐν τούτοις νὰ ἐξετασθῇ αὐτὴ καὶ ἰδιαίτερα. Τοῦτο δὲ γιατὶ παρουσιάζει πολὺ εὐρύτερα περιθώρια ἐφαρμογῶν στὸν κοινωνικὸ βίο, τὰ ὁποῖα λείπουν ἀπὸ τὴν ἐπαγγελματικὴ δικαιοσύνη.

«Νὰ ἐπικρατήσῃ πλήρως ἡ δικαιοσύνη στὸν κόσμο, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἐκμετάλλευσις ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο...». Νὰ ποιὸ εἶναι στὶς μεγάλες του γενικὲς γραμμὲς τὸ ἰδανικὸ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Καὶ μποροῦμε νὰ εἰποῦμε, ὅτι τὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα δύναται, ἀσφαλῶς, νὰ συλλάβῃ ἕνα τόσο μεγάλο, ὅσο καὶ ὑψηλὸ καὶ εὐγενὲς ἰδανικὸ καὶ νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν πραγματοποίησί του. Ἀτυχῶς ὅμως δὲν πρόκειται, φεῦ! νὰ τὴν ἐπιτύχῃ ποτέ, γιατὶ στὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ προσπάθειά του ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς οὐτοπίας...

Ἐν τούτοις αὐτὸ δὲν πρέπει ν' ἀποθαρρύνῃ κανένα καὶ νὰ τὸν ἐμποδίζῃ νὰ ἐργάζεται γιὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπό. Γιατὶ ἐπιδιώκοντας τὸ ἀνώτερο καὶ τὸ ὑψηλότερο, μποροῦμε νὰ φθάνουμε τὸ μέτριο, ποὺ εἶναι καὶ αὐτὸ ἕνα κέρδος. Ἀπὸ τὴν ἄποψιν αὐτὴ συνεπῶς ὑπάρχουν εὐρύτατα περιθώρια ἐφαρμογῆς τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ὡς σπουδαιότερα ὅμως ἐξ αὐτῶν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν τὰ ἑξῆς τρία, κατὰ τὴ γνώμη μας:

α) Ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων καὶ ἡ ἀπονομὴ ὄχι ἁπλῶς τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ δικαίων ἀμοιβῶν.

β) Ἡ ἀπροφάσιστη ἀποφυγὴ τῶν ματαιοδόξων ἐπιδείξεων καὶ τῶν σκανδάλων, παρὰ τῶν κατόχων καὶ διαχειριστῶν τῆς δυνάμεως τοῦ πλούτου, τῶν ἀγαθῶν του, καθὼς καὶ τῶν ἀξιωμάτων. Καὶ

γ) Ἡ ἐξυπηρέτησις, ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων, διαφόρων κοινωφελῶν σκοπῶν, ἀξίων τοῦ ὀνόματος ὅμως.

Γι' αὐτὰ καὶ μόνο τὰ ζητήματα,ἑπομένως, θὰ εἰποῦμε λίγες λέξεις ἀμέσως κατωτέρω.

Ἀρχίζουμε ἀπὸ τὴ χορήγησι τῶν ἀναγκαίων παροχῶν. Πρόκειται φυσικὰ γιὰ κείνους ποὺ χρησιμοποιοῦν τὴ δύναμι τῶν ἄλλων, ἄσχετα πρὸς τὴν μορφὴ αὐτῆς, (ὑπηρετικὸ προσωπικό, ἐργατικό, ὑπαλληλικό, κλπ.). Ἡ χρησιμοποίησις (ἐκμετάλλευσις) ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπον ἢ ἕνα νομικὸ πρόσωπον, ἐπ' ἀμοιβῇ, τῆς δυνάμεως ἑνὸς ἄλλου, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν του, δὲν ἔρχεται κατ' ἀρχὴν σὲ σύγκρουσι μὲ τὸν ἠθικὸ νόμο καὶ συνεπῶς δὲν ἀπαγορεύεται. Πραγματικὰ ἡ ἐκμετάλλευσις ἀποτελεῖ φυσικὸ νόμο, ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζεται αὐτόματα σ' ὅλη τὴ φύσι καὶ τὴ ζωή. Ἀρχίζει ἀπὸ τὰ ἄνθη, τὰ φυτὰ καὶ τὰ δένδρα, γιὰ νὰ περάσῃ κατόπιν στὸ βασίλειο τῶν ζώων καὶ νὰ φθάσῃ στὶς ἀνθρώπινες κοινωνίες...

Ἀπὸ τὴν ἄποψι αὐτὴν ἑπομένως ἀποτελεῖ οὐτοπίαν ἡ διακήρυξις περὶ καταργήσεως δῆθεν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, γιατὶ ἀντίκειται σὲ θεμελιώδη φυσικὸ νόμο. Καὶ ὅπως εἶναι γνωστόν, οἱ νόμοι αὐτοὶ δὲν καταργοῦνται...Μποροῦν νὰ παραμερίζωνται, νὰ βελτιώνωνται ἴσως καὶ νὰ ὑποτάσσωνται στὴ θέλησι καὶ τὴ δύναμι τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία εἶναι μερικὲς φορές, δυνατὸν νὰ

μεταβάλλη τ' ἀποτελέσματά τους... Νὰ καταργηθοῦν ὅμως ποτέ. Εἶναι ἀπὸ τὰ ἀδύνατα πράγματα.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἐκεῖνοι ποὺ μιλοῦν γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, βρίσκονται ἔξω τόπου καὶ χρόνου καὶ τρέχουν πίσω ἀπὸ οὐτοπίες... Γιατὶ ὅλοι μας δὲν κάνουμε τίποτε ἄλλο στὴν κοινωνία, παρὰ νὰ ὑπηρετοῦμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο καὶ συνεπῶς νὰ τὸν ἐκμεταλλευώμαστε κατά τινα τρόπο, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν μας, ἀφοῦ ἀλλοιῶς εἶναι ἀδύνατη ἡ ζωή. Ὅπως συνεπῶς μᾶς ἐκμεταλλεύονται ἐμᾶς, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ἐμεῖς ἐκμεταλλευόμαστε ἄλλους, κ.ο.κ.

Κατὰ ταῦτα τὸ ζήτημα ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ δὲν ἔγκειται στὴν ἐξαφάνισι τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ποὺ εἶναι, ὅπως εἴπαμεν, ἀδύνατη, ἀλλὰ στὴν ἀπονομὴ τῶν δικαίων παροχῶν. Ποιὲς εἶναι ὅμως δίκαιες παροχές, καὶ πότε δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ χρησιμοποιοῦν τὴ δύναμι τῶν ἄλλων, τὴν ἀμείβουν ἱκανοποιητικά, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξετασθῇ ἐδῶ. Γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι πραγματικὸ καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς πραγματικότητες τῆς ζωῆς καὶ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσφέρει κανείς. Ἔπειτα ἔχει σχέσι καὶ μὲ τὶς συνθῆκες τῆς ἐργασίας, τὴ δύναμι καὶ τὴν ἀντοχὴν ἐκείνου ποὺ ὑφίσταται τὴν ἐκμετάλλευσι, μὲ τὶς δυνατότητες καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν χρησιμοποιούντων τὴν ξένην ἐργασίαν κλπ.

Ἕνα μόνον, ἑπομένως, ἀπομένει σ' ἐμᾶς νὰ εἰποῦμε : Ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐφαρμογὴ κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἀποτελεῖ ἐπιταγὴ τοῦ ἠθικοῦ νόμου, εἶναι ἀπαίτησις τῆς ἐποχῆς μας καὶ ὀφείλει νὰ πρυτανεύῃ στὴν ψυχὴν ὅλων τῶν ἀνθρώπων... Ὅτι συνεπῶς εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ εἶναι ὅλοι δίκαιοι παντοῦ καὶ πάντοτε, ἰδίως ὅμως σ' ἐκείνους τῶν ὁποίων χρησιμοποιοῦν τυχὸν τὴ σωματικὴ ἢ πνευματικὴ δύναμι. Ν' ἀναγνωρίζουν δηλαδὴ τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ἀνάγκες τους καὶ νὰ παρέχουν τὴ δίκαιη ἀμοιβή. Νὰ μὴ τοὺς θεωροῦν ἑπομένως δούλους τους, ποὺ μόνο σκοπὸν ἔχουν ν' αὐξάνουν τὰ εἰσοδήματά τους καὶ νὰ τοὺς πλουτίζουν, στερούμενοι αὐτοὶ τῶν πάντων, πολλάκις καὶ τὴν τροφή τους...

Ἂς σημειωθοῦν καλὰ ἀπὸ ὅλους τά : «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», «πάντες ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἐστέ», «πάντα ὅσα θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε καὶ ὑμεῖς αὐτοῖς ὁμοίως», κ.ἄ. παραγγέλματα τοῦ Θεανθρώπου. Καὶ ἂς μὴ λησμονῆται ἀπὸ κανένα, ὅτι ἐφαρμόζοντες ταῦτα πραγματοποιοῦν, κατὰ τὸ δυνατόν, στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία τὸ ἰδανικὸ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης...

Τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτο στάδιον, ὁ πρῶτος τρόπος ἐνεργείας. Ὁ δεύτερος εἶναι, ὅπως εἴπαμεν, ἡ ἀποφυγὴ τῶν ματαιοδόξων ἐπιδείξεων καὶ σπαταλῶν ποὺ προκαλεῖ ὁ πλοῦτος, ἰδίως δὲ ὁ ἀκόπως κτώμενος ἢ ὁ «κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος» συγκεντρούμενος. Εἶναι καταπληκτικὴ καὶ ἀποβαίνει συχνὰ ἀκατανόητη ἡ μανία πολλῶν, «κοσμικῶν κύκλων» ἰδίως λεγομένων, νὰ προβαίνουν σὲ σκανδαλώδεις ἐπιδείξεις καὶ δαπανηρότατες σπατάλες ἀφθόνου πλούτου, γιὰ τὰ πιὸ ματαιόδοξα, ἐφήμερα καὶ ἀνάξια προσοχῆς πράγματα τοῦ κόσμου... Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἡ πολυτελὴς ζωή, ἡ περιφρόνησις τῆς φτώχειας, οἱ προκλήσεις, τὰ σκάνδαλα, ἡ χλιδὴ κ.ἄ. Καὶ ἡ μόνη δικαιολογία ποὺ βρίσκει κανεὶς σ' αὐτὰ ὅλα, εἶναι οἱ κενὲς κεφαλὲς καὶ ἡ χαμέρπεια ὅσων τὰ ἐπιχειροῦν...

Πραγματικά, πάντα ταῦτα δὲν ἀποδεικνύουν ἄλλο τι, παρὰ μόνο τὴν πνευματικὴ παρακμὴ καὶ τὴν ἠθικὴ χρεωκοπία ὅσων τὰ ἐφαρμόζουν... Γιατὶ οἱ σεβόβμενοι ἑαυτοὺς καὶ ἔχοντες ἐπίγνωσι τοῦ προορισμοῦ τους ἄνθρωποι, τ' ἀποφεύγουν... Ὄχι μόνο γιατὶ καλλιεργοῦν τὰ μίση καὶ ἀναπτύσσουν τὰ πάθη, ἀλλὰ καὶ γιατὶ βρίσκονται σὲ πλήρη ἀντίθεσι μὲ τὸν ἠθικὸ νόμο. Τοῦτο εἶναι ἀπολύτως φυσικό. Γιατὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὑπάρχουν ἄνθρωποι πεινῶντες, διψῶντες, γυμνητεύοντες, στερούμενοι στέγης, γιατροῦ καὶ φαρμάκων ἢ ἄλλων στοιχειωδῶν πραγμάτων, ἀπαραιτήτων γιὰ τὴ ζωή, εἶναι τελείως ἀπαράδεκτο νὰ διασκορπίζουν ἄσκο-

πα τὸν ἄφθονο πλοῦτο τους ἄλλοι, ἐπειδὴ συνέβη νὰ βρεθοῦν, κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, κάτοχοί του ἢ διαχειριστές του...

Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ πράγματος, τῶν ἀφειδῶν σπαταλῶν δηλαδή, τῶν ματαιοδόξων ἐπιδείξεων, τῆς ἀσυγχώρητης πολυτελείας καὶ τῆς χλιδῆς, ὑποστηρίζεται ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἡ ἰδέα τῆς «κοινωνικοποιήσεως» τοῦ πλούτου... Τῆς κρατοποιήσεως τοὐτέστιν τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς, τῆς ἴσης πρὸς ὅλους διανομῆς τῶν ἀγαθῶν, τῆς καταργήσεως τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ ἄνευ ἐργασίας εἰσοδήματος, καὶ ἄλλα ἀνάλογα συνθήματα...

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξετάσουμε ἐδῶ κατὰ βάθος καὶ νὰ κρίνουμε τὶς ἰδέες αὐτές, γιατὶ τὸ πρᾶγμα θὰ μᾶς ὁδηγοῦσε μακρυά. Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ εἰποῦμε μόνον, εἶναι ὅτι ἡ τελειότης δὲν ἀποτελεῖ ἀνθρωπίνην ἰδιότητα. Ὅ, τι καὶ ἂν κάνουν ἑπομένως οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅσα συστήματα καὶ ἂν φαντασθοῦν ἢ προσπαθήσουν νὰ ἐφαρμόσουν, πάντοτε ταῦτα θὰ ἔχουν τὶς ἀτέλειές τους... Μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος ὑψωθῇ ἠθικὰ καὶ ἀναπτυχθῇ πνευματικά, δύναται νὰ προσεγγίζῃ κάπως τὸ ἰδανικὸ τῆς τελειότητος, μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης...

Ἂς προσπαθοῦν λοιπὸν ὅλοι νὰ τὴν ἐφαρμόζουν καὶ νὰ πλησιάζουν, κατὰ τὸ δυνατόν, τὸ ἰδανικὸ τῆς τελειότητος, σύμφωνα μὲ τὸ παράγγελμα τοῦ Θεανθρώπου : «Γίγνεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειος ἐστί...». Ἰδίως ἂν ἐπιδιώκουν τοῦτο οἱ πλούσιοι καὶ οἱ διαχειριστὲς τῆς δυνάμεως τοῦ πλούτου, κάμνοντες δικαίαν, ἀξιοπρεπῆ καὶ τιμίαν διαχείρισιν καὶ χρῆσιν αὐτῆς καὶ ἀποφεύγοντες τὶς ματαιόδοξες ἐπιδείξεις καὶ τὶς προκλητικὲς σπατάλες... Ἂς ἐνθυμοῦνται ὅλοι, ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο τίποτε, παρὰ ἁπλοῖ διαχειριστὲς ξένων δυνάμεων καὶ ἀγαθῶν, γιὰ τὸν τρόπο διαχειρίσεως τῶν ὁποίων θὰ κληθοῦν κάποτε ν' ἀποδώσουν λόγον ἐνώπιον τοῦ Δικαίου Κριτοῦ... Καὶ ὅτι ἡ ἡμέρα αὐτὴ δὲν εἶναι μακρυνή, ὅπως ὅλοι νομίζουν, ἀλλὰ πολὺ πλησίον...

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἂς φροντίζουν νὰ κάνουν πάντοτε τὴν ἐνδεδειγμένη χρῆσι τῆς δυνάμεως τῶν μεγάλων ἀξιωμάτων οἱ κατέχοντες καὶ καταλαμβάνοντες ἑκάστοτε τοιαῦτα.

Ὁ τρίτος τέλος τρόπος ἐνεργείας ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ κοινωνικῆς δικαιοσύνης, εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν πλεοναζόντων οἰκονομικῶν μέσων καὶ ἀγαθῶν ἀπὸ τοὺς κατόχους τους γιὰ κοινωφελεῖς σκοπούς. Ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει καὶ οἱ κοινωνικὲς συνθῆκες συντελοῦν, ὥστε μερικοὶ ἄνθρωποι ν' ἀποκτοῦν ἄφθονα πλούτη κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο. Τί κάνουν ὅμως πολλοὶ γιὰ ν' ἀπαλλάσσωνται ἀπὸ τὰ βάρη τους... ; Τὸ εἴπαμε προηγουμένως : Τὰ δαπανοῦν γιὰ ματαιόδοξες ἐπιδείξεις, γιὰ σκανδαλώδεις διασκεδάσεις, γιὰ πολυτελεῖς ἐμφανίσεις, γιὰ ἐγωιστικὲς ἀπολαύσεις... Ἢ τ' ἀφήνουν ἕτοιμα γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ σὲ ἀπερίσκεπτους, κούφους καὶ ἀλαζόνες κληρονόμους...

Ἀλλ' αὐτὸ ἀποτελεῖ μεγίστη κοινωνικὴ ἀδικία καὶ εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτο, γιατὶ ἔρχεται σὲ σύγκρουσι τόσο μὲ τὸν ἠθικὸ νόμο, ὅσο καὶ μὲ τὸ αἴσθημα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης... Γι' αὐτὸ ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ βρίσκονται στὴν προνομιοῦχο θέσι τῶν πλουσίων, ὀφείλουν νὰ διαθέτουν, κατὰ προτίμησιν ἐν ζωῇ, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ μετὰ θάνατον, τὰ περισσεύματα τοῦ πλούτου τους γιὰ κοινωφελεῖς σκοπούς... Ὅτι εἶναι πρᾶξις ἀσύνετη καὶ καταστρεπτικὴ γιὰ τοὺς ἀπογόνους τους, νὰ τοὺς ἀφήνουν ἕτοιμα καὶ ἄκοπα πλούτη... Καὶ τέλος ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοήσουν, ὅτι ἀποτελεῖ μεγάλην ἀπερισκεψία καὶ ἀνοησία νὰ τὰ κλείουν σὲ χρηματοκιβώτια καὶ νὰ κρατοῦν δέσμια ἐκεῖ, μὲ τὴν ἰδέαν ἴσως ὅτι πρόκειται νὰ τοὺς συνοδεύσουν στὸν τάφο, τὰ ὑλικὰ πλούτη καὶ τ' ἀγαθά τους...

Ὁ πατριάρχης τοῦ κομμουνισμοῦ Λένιν, ἐρωτηθεὶς κάποτε τί θὰ εὐχόταν στὸν μεγαλύτερον ἐχθρό του, ἀπήντησε : «Θὰ τοῦ εὐχόμουν νὰ ἔχῃ ἄφθονα πλούτη καὶ νὰ τ' ἀφήσῃ ἕτοιμα καὶ ἄθικτα στὰ παιδιά του, γιατὶ δὲν ὑπάρχει ἀσφαλέστερος τρόπος νὰ καταστραφοῦν...». Ἂς τὸ νοιώσουν λοιπὸν οἱ πλούσιοι καὶ ἂς φροντί-

ζουν νὰ τὸ ἀποφεύγουν... Γνωστὰ εἶναι ἐξ ἄλλου, ὅσα ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας στὶς νεκρώσιμες ἀκολουθίες. «Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, λέγει, ὅσα οὐχ' ὑπάρχει μετὰ θάνατον... Οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα...». Μόνον τὰ καλὰ ἔργα συνοδεύουν... Ἂς πλουτίζῃ λοιπὸν κανεὶς σ' αὐτά.

Στὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ἐρωτηθῇ ἴσως «τί πρέπει νὰ κάνουν καὶ πῶς ὀφείλουν νὰ δαπανοῦν τὰ περισσεύματα τοῦ πλούτου τους, ἤτοι γιὰ ποιοὺς σκοπούς...». Ἐπ' αὐτοῦ ὅμως οὐδὲν τὸ συγκεκριμένο μποροῦμε νὰ εἰποῦμε, γιατὶ εἶναι ζήτημα πραγματικό, ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς συνθῆκες τῆς ζωῆς τους, τὴν ποσότητα τοῦ πλούτου, τὰ ἰδανικά τους, τὶς ἀνάγκες ποὺ ὑπάρχουν, κ.ἄ. Ἂς κυττάζουν λοιπὸν γύρω τους, ἂς ἐκτιμοῦν πρόσωπα καὶ πράγματα, ἂς ἐξετάζουν τὶς ἀνάγκες, κλπ. καὶ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θὰ βρίσκεται, ἑκάστοτε, ἡ κατάλληλη λύσις. Ἐν ἀνάγκῃ ἂς συμβουλεύωνται καὶ ἄλλους, δυναμένους νὰ ἔχουν ἔγκυρη γνώμη.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγουμε τὰ ἑπόμενα παραγγέλματα, τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων στὸν πρακτικὸ βίο σᾶς συνιστοῦμε, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶστες :

1ον) Λαμβάνετε τὴν ἀπόφασι νὰ εἶσθε παντοῦ καὶ πάντοτε δίκαιοι... Ν' ἀπομακρύνετε ἑαυτοὺς ἀπὸ τὴν ἀδικία, τὴν πλεονεξία, τὴν ἀσπλαχνία, καὶ τὰ λοιπὰ ἀνάλογα αἰσθήματα... Νὰ διακονῆτε μὲ προθυμία τὴ δικαιοσύνη, σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις καὶ τὶς μορφὲς της... Γιατὶ ἔτσι τὸ μὲν ἀποκτᾶτε τὴ γενικὴ ἐκτίμησι καὶ τὸ σεβασμὸ τῶν ὁμοίων σας, τὸ δὲ ἀσκεῖτε ἐμπράκτως τὴν ἀρετή...

2ον) Σημειώνετε ὅτι τὸ νὰ εἶναι κανεὶς δίκαιος μοιάζει μὲ τὸ φάρο ποὺ φωτίζει τὸ πέλαγος... Κι' ὅπως ἐκεῖνος σκορπίζει τὸ σκοτάδι καὶ ἀποβαίνει ὁδηγὸς στοὺς θαλασσοδαρμένους ναυτικούς, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ὁ δίκαιος ἄνθρωπος ἀποτελεῖ ἕναν κοινωνικὸν φάρον, ὁ ὁποῖος φωτίζει καὶ ὁδηγεῖ τοὺς κοινοὺς θνητούς...

3) Ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης μπορεῖ νὰ γίνεται κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, στὰ ἄφθονα στάδια ποὺ παρουσιάζει ἡ ζωή. Ὅτι ὅμως τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι ὁ οἰκογενειακὸς βίος, ἡ ἐπαγγελματικὴ δρᾶσις καὶ ἡ κοινωνικὴ δραστηριότης... Φροντίζετε ὅθεν νὰ εἶσθε δίκαιοι, παντοῦ μὲν καὶ πάντοτε, ἰδίως ὅμως στ' ἀνωτέρω στάδια.

4ον) Ἀποφασίζετε ἰδιαιτέρως νὰ ἐφαρμόζετε τὶς ἀρχὲς τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης... Νὰ παρέχετε στοὺς ἄλλους, ποὺ ἔχετε ἴσως στὴν ὑπηρεσία σας ἢ χρησιμοποιεῖτε στὴν ἐργασία σας, τὸ δίκαιο μισθό... Νὰ τοὺς φέρεσθε ἀνθρωπινά, νὰ τοὺς παρέχετε κάθε δυνατὴ διευκόλυνσι καὶ νὰ μὴ τοὺς θεωρῆτε δούλους σας, προωρισμένους νὰ σᾶς ὑπηρετοῦν καὶ νὰ σᾶς πλουτίζουν. Ἀναγνωρίζετε τὰ δικαιώματά τους καὶ ἱκανοποιεῖτε τὶς ἀνάγκες τους, ἀνάλογα μὲ τὶς δυνάμεις ποὺ διαθέτετε καὶ τὶς ὑπηρεσίες τους...

5ον) Ἀποφεύγετε τὴ σπατάλη τοῦ πλούτου σὲ ματαιόδοξες ἐπιδείξεις, σὲ σκανδαλώδεις διασκεδάσεις, σ' ἐγωιστικὲς ἀπολαύσεις... Ἐνθυμεῖσθε πάντοτε, ὅτι «τὸ ἄδικον οὐκ εὐλογεῖται...». Καὶ ὅτι ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὴν ἀδικία, νὰ ζῆτε σεῖς μὲν μὲ πολυτέλεια καὶ χλιδή, ἄλλοι δὲ συνάνθρωποί σας, ἀδελφοί σας κατὰ τὸ ἅγιό μας Εὐαγγέλιο, νὰ στεροῦνται τῶν πάντων, ἤτοι ἀκόμα καὶ τῶν πιὸ στοιχειωδῶν γιὰ τὴ ζωή.., ἰδίως δὲ στέγης, φαρμάκων κλπ...

6ον) Φροντίζετε νὰ συμβάλλετε, κατὰ τὸ δυνατόν, στὴ μείωσι τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας ποὺ λυμαίνεται τὶς σημερινὲς κοινωνίες, διαθέτοντας τὰ περισσεύματα τοῦ πλούτου σας γιὰ κοινωφελεῖς σκοπούς... Νὰ μὴ ἀφήνετε ἕτοιμα σ' ἀνόητους καὶ κούφους κληρονόμους, γιατὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο κακὸ ποὺ μπορεῖτε νὰ τοὺς κάνετε... Ἔχετε δὲ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἔτσι ἐξασφαλίζετε, μαζὶ μὲ τ' ἄλλα, τὴν πνευματική σας ἠρεμία, τὴν ψυχικὴ γαλήνη, τὴν ὑγεία τῆς ψυχῆς καὶ πλησιάζετε πρὸς τὴν τελειότητα, τὸ ὕψιστον ἰδεῶδες καὶ ἀγαθὸν ποὺ ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος.

Θ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ

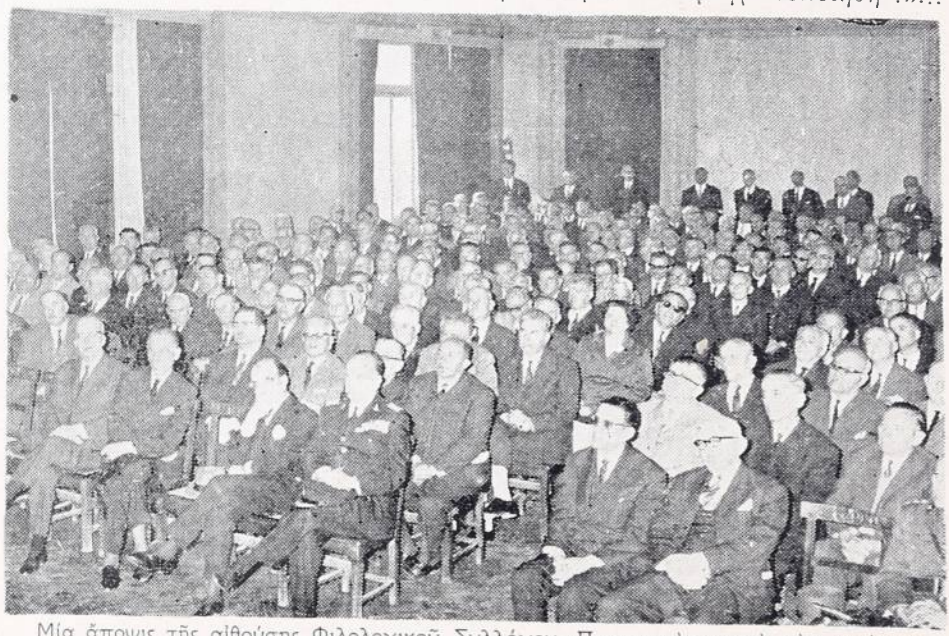
Οι ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας — κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ὑπάλληλοι τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος — ἀποτελοῦν τὴν πλέον συμπαθῆ τάξιν δι' ἡμᾶς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Πολιτείαν γενικώτερον. Εἶναι οἱ ἀπόμαχοι συνάδελφοί μας, ἐκεῖνοι ποὺ εἰς καιροὺς κρισιμωτέρους ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας ἐπρομάχησαν δὰ νὰ διατηρηθοῦν τὰ Ἐθνικὰ Ἰδανικὰ τῆς Φυλῆς. Εἶναι τὰ μέλη ἐκεῖνα τῆς μεγάλης οἰκογενείας Σωμάτων Ἀσφαλείας, ποὺ διεξήγαγον νυχθημερὸν σκληρὸν καὶ ἀδυσώπητον ἀγῶνα κατὰ παντοίων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Οἰκογενείας καὶ ἐπροστάτευσαν εὐόρκως τὰ πολυτιμότερα ἀγαθὰ τοῦ Ἕλληνος πολίτου. Καὶ ἀκόμη εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν ἀνάγκην τῆς συμπαραστάσεώς μας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς κατανοήσεως ὅλων μας — καὶ ἰδίως τῆς Πολιτείας — εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν δικαίων αἰτημάτων ποὺ προβάλλουν.

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, αἱ ὀργανώσεις κατωτέρων ἐν συντάξει ὀργάνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας — αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου — ἐδημιούργησαν τὴν Πανελλήνιον Ὁμοσπονδίαν Σωμάτων Ἀσφαλείας, μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας (Σωκράτους 48). Σήμερον ἡ Ὁμοσπονδία αὐτὴ ἀριθμεῖ 20.000 περίπου μέλη καί, πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ, εἶναι ὁ συνδικαλιστικὸς ἐκεῖνος ὀργανισμὸς ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ τὴν μεγαλυτέραν ἐκτίμησιν τοῦ ὑγιοῦς συνδικαλιστικοῦ κινήματος ἐν Ἑλλάδι. Οἱ κόποι καὶ οἱ μόχθοι τῶν συναδέλφων κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐν ἐνεργείᾳ καταστάσεώς των καὶ ἡ ἐκ τούτου πρόωρος σωματικὴ ἀλλὰ καὶ ψυχικὴ κάμψις των, ἀναγνωρίζονται ὑπὸ πάντων τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ δίκαια αἰτήματά των εὑρίσκουν συμπαραστάτας τόσον τὴν Πολιτείαν ὅσον καὶ τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

* * *

ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ λοιπὸν ἱκανοποιήσεως τῶν ἐκκρεμούντων συνταξιοδοτικῶν αἰτημάτων τῶν συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ διενεργείας ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, συνῆλθεν ἐν Ἀθήναις τὴν 9ην καὶ 10ην Μαΐου ἐ.ἔ. τὸ Β' Πανελλήνιον Συνέδριον Συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας. Τὸ Συνέδριον ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός», κατ' αὐτὸ δὲ παρευρέθησαν τὴν πρώτην ἡμέραν οἱ βουλευταὶ κ.κ. Π. Κατσώτας, Χ. Ἀποστολάκος, Κ. Μανιαδάκης, Δ. Βρανόπουλος καὶ Α. Τσαλδάρης, οἱ ὁποῖοι ὡμίλησαν σχετικῶς καὶ ὑπεσχέθησαν τὴν συμπαράστασίν των πρὸς τὸν κλάδον. Ἐπρότειναν, μάλιστα, κοινὴν σύσκεψιν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, βουλευτῶν καὶ Ἀρχηγῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκκρεμούντων συνταξιοδοτικῶν αἰτημάτων, διότι ταῦτα ἀποτελοῦν χρέος τιμῆς καὶ ἀπονομὴν δικαιοσύνης πρὸς τοὺς ἥρωας τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν. Παρέστη ἐπίσης καὶ ἐχαιρέτησε τὸ Συνέδριον ὁ Ἐθναρχικὸς Σύμβουλος Κύπρου κ. Μυριάνθης, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων καὶ ἐπευφημιῶν καὶ ἐτόνισεν, ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε συνήντησεν ἐνθουσιασμὸν καὶ πατριωτικὸν παλμὸν παρομοίας ἐκτάσεως, ὡς τῶν συνέδρων Ὁμοσπονδίας Σωμάτων Ἀσφαλείας. «Ἡ συγκέντρωσις αὐτὴ μοῦ ἄφησε τὴν ζωηροτέραν ἀνάμνησιν τῆς ζωῆς μου», κατέληξε λίαν συγκεκινημέ-

νος ὁ κ. Μυριάνθης καὶ ἐνῶ τὰ χειροκροτήματα καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐδονοῦσαν τὴν αἴθουσαν... Καὶ τὴν ἑπομένην, ὅτε πλέον ὁ κ. Μυριάνθης εἶχεν ἐνημερώσει τὸν εὑρισκόμενον ἐν Ἀθήναις Πρόεδρον κ. Μακάριον διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸν πατριωτικὸν παλμὸν τῶν συνέδρων κατὰ τὴν ὁμιλίαν του ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, μαζὶ μὲ τοὺς θερμοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ κ. Μακαρίου πρὸς τὸ Συνέδριον διεβιβάσθη καὶ αὐτὴ ἡ δήλωσίς του μέσῳ τοῦ κ. Μυριάνθη : «Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τέτοιοι Ἕλληνες, ἡ Ἑλλάδα δὲν θὰ πεθάνῃ καὶ ἡ Ἕνωσις τῆς Κύπρου θὰ πραγματοποιηθῇ !»...

Μία ἄποψις τῆς αἰθούσης Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς» κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου.

Τὸ Συνέδριον ἐχαιρέτησαν καὶ οἱ παρευρεθέντες πρόεδροι καὶ ἀντιπρόεδροι τῶν συνταξιουχικῶν ὀργανώσεων Ἐπαρχιακῶν Συλλόγων — Μελῶν τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὡς καὶ οἱ πρόεδροι τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Συλλόγων Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τῶν πολιτικῶν συνταξιούχων κ. Α. Λαυράνος, ὁ ὁποῖος ἐτάχθη ἀλληλέγγυος πρὸς τὴν τάξιν τῶν καθ' ὅλα συμπαθῶν συναδέλφων ἀστυνομικῶν, καθὼς καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Κοντογεώργος, ἤδη Ἀρχηγὸς ἐν συντάξει, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς ἐν συντάξει ἀξιωματικοὺς Ἀστυνομίας Πόλεων οἰκονομικὰ ζητήματα. Χαιρετισμὸν ἐπίσης πρὸς τὸ Συνέδριον ἀπηύθυνεν, ἐκπροσωπῶν τὸ Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ὁ Διοικητὴς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Πρωτευούσης, Συνταγματάρχης κ. Κάβουρας.

Μηνύματα πρὸς τὸ συνέδριον ἀπέστειλαν, ἀπουσιάζοντες λόγῳ προανειλημμένων ὑποχρεώσεων, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Ἀκαδημίας κ. Γ. Ἀθανασιάδης - Νόβας, ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Κ. Μητσοτάκης, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Π. Πολυχρονίδης, ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Γ. Μπακατσέλος, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε.

κ. Π. Κανελλόπουλος καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν κ. Σ. Μαρκεζίνης.

***

ΕΚΤΕΝΕΣΤΕΡΟΝ ὡμίλησαν πρὸς τοὺς Συνέδρους — τὴν πρώτην πάντοτε ἡμέραν — ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσος, ἀντιπροσωπεύσας αὐτοπροσώπως τὸ Σῶμα μετὰ μεγάλης ἀντιπροσωπείας ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἀπάντων τῶν βαθμῶν, καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας κ. Γ. Γιαλακίδης, Ἀνθυπαστυνόμος ἐν συντάξει. Ὁ κ. Καραμπέτσος ἐξέφρασε τὴν πλήρη συμπαράστασιν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν — καὶ τῆς ἡγεσίας τοῦ Σώματος εἰδικώτερον — διὰ τὴν ἐπίλυσιν παντὸς δικαίου αἰτήματος τῶν συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας, εἶπε δὲ συγκεκριμένως τὰ ἑξῆς :

«Αἰσθάνομαι ζωηρὰν συγκίνησιν, διότι μοῦ παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπευθύνω χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς συνέδρους τοῦ Β' Πανελληνίου Συνεδρίου τῶν Συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας, καὶ νὰ εὐχηθῶ εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

»Ἐπωφελοῦμαι τῆς εὐκαιρίας νὰ διαβεβαιώσω τοὺς ἐν συντάξει συναδέλφους, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἐν ἐνεργείᾳ τοὺς θεωρῶμεν ὡς ἕνα πολύτιμον ὀργανικὸν τμῆμα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀρρήκτως συνδεδεμένον μὲ ἡμᾶς, προσωπικῶς δὲ μάλιστα, δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸ ἀποκρύψω, αἰσθάνομαι ἰδιαιτέρως εὐαίσθητος ἔναντι ὑμῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ. Ἡ τοιαύτη εὐαισθησία μου εἶναι εὐεξήγητος, δεδομένου ὅτι, ἐνῶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ, εὑρισκόμενοι εἰς τὸ στάδιον τῆς πλήρους δραστηριότητός των, αἰσθάνονται ἑαυτοὺς αὐτοδυνάμους διὰ νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν εὐλόγων καὶ ἐννόμων αἰτημάτων των, σεῖς, ἔπειτα ἀπὸ μακρὰν, ἐπίμοχθον καὶ πλήρη ἐντόνων ψυχικῶν συγκινήσεων σταδιοδρομίαν, δὲν κατέχεσθε ἀπὸ τὸ αὐτὸ συναίσθημα. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιτάσσει εἰς ἡμᾶς ὅπως σᾶς παράσχωμεν τὴν πλήρη ἠθικὴν συμπαράστασιν καὶ οὐσιαστικὴν συνδρομήν μας εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας σας, πρὸς βελτίωσιν τῶν ὅρων διαβιώσεώς σας καὶ ἱκανοποίησιν, γενικώτερον, δικαίων αἰτημάτων σας.

»Συνεπὴς πρὸς τὰς ἀντιλήψεις μου αὐτάς, σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι δὲν θὰ λείψω ἀπὸ τοῦ νὰ πράξω πᾶν τὸ εἰς ἐμὲ δυνατόν, προκειμένου νὰ συμβάλω εἰς τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῶν προσπαθειῶν τὰς ὁποίας καταβάλλετε διὰ τὴν ἐπίλυσιν καὶ τῶν μὴ ἱκανοποιηθέντων, μέχρι στιγμῆς, αἰτημάτων σας».

Ὁ κ. Γ. Γιαλακίδης, Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπὸ διετίας σχεδόν, ὡμίλησε κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀφοῦ ἐτηρήθη πρότερον ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ εἰς μνήμην τῶν πεσόντων ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των ἀστυνομικῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ὁ λόγος του, ἐμπεριστατωμένος καὶ πλήρης μεστότητος ἔχει ὡς ἀκολούθως :

«Ἀξιότιμοι κύριοι Βουλευταί, Ἀξιότιμε κύριε Ἀρχηγὲ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, κυρίες καὶ κύριοι Σύνεδροι :

»Βαθύτατα συγκεκινημένος διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἐκάματε νὰ παρευρεθῆτε καὶ τιμήσητε τὸ Συνέδριόν μας καὶ διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα καὶ τῶν συναδέλφων μου, ἐκφράζω πρὸς ὅλους Ὑμᾶς θερμὰς εὐχαριστίας.

»Πρὸς σᾶς ἀγαπητοὶ Σύνεδροι συνάδελφοι ἀπευθύνω ἐγκάρδιον συναδελφικὸν χαιρετισμὸν καὶ σᾶς ἐκφράζω θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ὁμοσπονδίας μας, καὶ σᾶς διαβεβαιῶ, ὅτι αἱ θερμαί σας ἐκδηλώσεις πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας μας τονώνουν τὸ ἠθικόν μας διὰ τὴν συνέχισιν τῶν σκληρῶν συνδικαλιστικῶν μας ἀγώνων, πρὸς ἄρσιν ὅλων τῶν ὑφισταμένων μέχρι σήμερον ἀδικιῶν εἰς βάρος τῶν Συνταξιούχων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

»Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς κουράσω μὲ ἐκτεταμένην ἀνάπτυξιν τῶν λόγων οἱ ὁποῖοι συνηγοροῦν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων συνταξιοδοτικῶν αἰτημάτων εἰς βάρος τῶν Συνταξιούχων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ἀλλὰ ἁπλῶς θὰ σκιαγραφήσω τούτους, διότι πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι ἔχει γίνει συνείδησις πλέον εἰς ὅλους τοὺς νομιμόφρονας Ἕλληνας, πολλῷ δὲ μᾶλλον εἰς Ὑμᾶς, ὅτι οἱ ἀστυνομικοί, προμαχοῦντες διὰ τὴν διατήρησιν τῶν Ἐθνικῶν ἰδανικῶν τῆς Φυλῆς μας καὶ διεξάγοντες νυχθημερὸν σκληρὸν καὶ ἀδυσώπητον ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας καὶ τῶν ἐπιβουλευομένων τὴν ζωήν, περιουσίαν, τιμὴν καὶ ἡσυχίαν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν κακοποιῶν, καὶ μὴ φειδόμενοι κόπων, μόχθων καὶ θυσιῶν, ὑπόκεινται εἰς σοβαρὰν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν κάμψιν προώρως, ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους. Διὰ τοῦτο ἡ Πολιτεία κατὰ περιόδους ἐθέσπισεν διὰ Νόμων εὐεργετήματα, ὄχι λόγῳ εὐνοίας, ἀλλὰ διὰ λόγους Δικαιοσύνης ἔναντι τῆς ὑπηρεσίας τὴν ὁποίαν προσφέρομεν, δηλαδὴ ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ ἐργασία μας ἀνήκει εἰς τὰ βαρέα ἐπαγγέλματα. Δυστυχῶς ὅμως κατηργήθησαν τὸ ἔτος 1951 ὅλως ἀδικαιολογήτως.

»Ἡ εὔορκος καὶ πλήρης ἐκτέλεσις τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ συμπαράστασις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων μας, οἵτινες τόσον ἐπισήμως σήμερον ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τῆς Ἡγεσίας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, μᾶς δίδουν τὸ δικαίωμα νὰ αἰτήσωμεν τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων δικαίων αἰτημάτων τῆς τάξεώς μας.

» Πρὶν ὅμως προβῶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν αἰτημάτων μας, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, ἐκ μέρους τῶν χιλιάδων συναδέλφων μελῶν τῆς Ὁμοσπονδίας μας ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Ἀξιότιμον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν κ. Κ. Μητσοτάκην, τὸ ἐπίλεκτον τέκνον τῆς Μεγαλονήσου Κρήτης, διὰ τὴν ἐπίλυσιν μέρους ἑνὸς ἐκ τῶν σοβαρωτέρων αἰτημάτων μας, ἤτοι τὴν ἐπαναχορήγησιν τῶν δύο πολεμικῶν ἐτῶν κατοχικῆς περιόδου 1941—1943 διὰ τοῦ ψηφισθέντος Νόμου 4448/1964, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ σημαντικὴ βελτίωσις τῆς συντάξεως χιλιάδων, ἰδίᾳ κατωτέρων, ἀστυνομικῶν συνταξιούχων, οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συμπληρώσουν πλήρη σύνταξιν, λόγῳ τοῦ περιορισμένου ὁρίου ἡλικίας των (δεδομένου ὅτι ἀποχωροῦν εἰς ἡλικίαν 45—51 ἐτῶν). Νὰ παρακαλέσωμεν δὲ ὅπως τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο μέτρον ὁλοκληρωθῇ διὰ τῆς χορηγήσεως καὶ τῶν ὑπολοίπων $2\,^1/_2$ ἐτῶν, τὰ ὁποῖα μάλιστα ἔχουν ποτισθῇ μὲ τὸ τίμιον αἷμα ἑκατοντάδων ἡρώων συναδέλφων μας κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1944 καὶ βραδύτερον.

» Περὶ τούτου εἴμεθα ἀπολύτως β έ β α ι ο ι, διότι πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι αἱ δοθεῖσαι ὑποσχέσεις ὑπὸ τοῦ Ἀξιοτίμου κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τόσον ἐν τῇ Βουλῇ, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ὅτε πρὸ τετραμήνου περίπου τὸν ἐπεσκέφθημεν εἰς τὸ ἐν τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος γραφεῖον του μετὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Συλλόγων Συνταξιούχων Κρήτης, θὰ ἐκπληρωθῶσι πλήρως.

»Ἀλλὰ πέραν τοῦ αἰτήματος τούτου, παρακαλοῦμεν ὅπως καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐλάχιστα ἐκκρεμῆ αἰτήματά μας εὕρωσι τὴν δικαίαν λύσιν των.

» Πρὶν ὅμως ἀναφέρω τὰ ἐκκρεμῆ αἰτήματά μας, ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς καὶ τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας κ. Γ. Μπακατσέλον, διὰ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων τῆς ἁρμοδιότητός του, ἤτοι διὰ τὴν διάταξιν τὴν ὁποίαν περιέλαβεν εἰς κατατεθὲν εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον Νόμου, περὶ λήψεως δύο συντάξεων ἀνεξαρτήτου ποσοῦ καὶ διὰ τὴν χορήγησιν ἀποζημιώσεως συμφώνως τῷ Ν. 2112, εἰς τοὺς ἀπολυομένους ὑποχρεωτικῶς προσθέτους ἀστυνομικοὺς (ἀστυφύλακας—χωροφύλακας) ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ νὰ παρακαλέσω, ὅπως ἡ ἀποζημίωσις εἶναι ἀνάλογος

τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας καὶ οὐχὶ ὡς εἰσηγεῖται ἡ ἁρμοδία τοῦ ὑπουργείου ὑπηρεσία ἓξ μῆνες τὸ ἀνώτερον.

»Κύριοι Συνάδελφοι,

» Καὶ πάλιν ἐπιθυμῶ νὰ ἐξάρω τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις Ἑνώσεως Κέντρου ἀντιμετώπισε συλλογικῶς ὅλας τὰς ὑφισταμένας ἀδικίας εἰς βάρος τῶν Συνταξιούχων ὅλων τῶν κατηγοριῶν, μέρος δὲ τῶν ἀδικιῶν τούτων ἔλυσεν διὰ τοῦ ψηφισθέντος Νόμου 4448/1964.

Οἱ Σύνεδροι εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου καὶ ἐνῶ ἀνακρούεται ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος.

» Πάντως ὅμως πρέπει νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως ὅτι, ἡ ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀντιμετώπισις τῶν αἰτημάτων τῶν Συνταξιούχων δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὰς καλὰς προθέσεις της, ἀλλὰ κυρίως εἰς τοὺς συνδικαλιστικοὺς ἀγῶνας ὅλων τῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι κατώρθωσαν νὰ ἑνοποιηθῶσι εἰς ἓν ἰσχυρὸν Συνδικαλιστικὸν–Συντονιστικὸν Ὄργανον, δηλαδὴ τὴν Ἀνωτάτην Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀγῶνος Στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν Συνταξιούχων, τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦν αἱ Συνταξιοδοτικαὶ Ὀργανώσεις Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν, Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας, Ἑνώσεως Ἑλλήνων Ἀξιωματικῶν Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, Πολιτικῶν Συνταξιούχων Δημοσίων Ὑπαλλήλων, Ἑνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ἡ Συντονιστικὴ δὲ Ἐπιτροπὴ αὕτη, συνεργαζομένη ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ κατώρθωσε νὰ προβάλῃ εἰς τοὺς ἁρμοδίους κυβερνητικοὺς παράγοντας ὅλα τὰ ἐκκρεμοῦντα συνταξιοδοτικὰ αἰτήματα τῶν Συνταξιούχων.

»Ἐπίσης σημαντικὸν ρόλον διεδραμάτισεν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ ἡ πρωτοβουλία τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ἥτις κατώρθωσεν ἐν πλήρει ἐπίσης ἀγαστῇ συμπνοίᾳ νὰ συγκροτήσῃ πρὸ μηνῶν καὶ ἰδίαν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀγῶνος,

ἀποτελουμένην ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰς Συνταξιουχικὰς Ὀργανώσεις τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ Πυροσβεστικοῦ Σώματος...».

Ἀκολουθεῖ εὐρεῖα ἀνάλυσις τῶν αἰτημάτων τῶν συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα παραλείπομεν διότι περιέχονται καὶ εἰς τὸ κατωτέρω παρατιθέμενον Ψήφισμα.

Καὶ καταλήγει ὁ κ. Γιαλακίδης:

«Ἡ Διοίκησις ὅμως τῆς Ὁμοσπονδίας μας τρέφουσα πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν δικαίαν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν συμπάθειαν μετὰ τῆς ὁποίας τόσον ὁ Ἐξοχώτατος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ ὁ Ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν περιβάλλουν τὴν τάξιν μας, ἐναποθέτει τὴν τύχην τῶν αἰτημάτων μας εἰς χεῖρας των, βεβαία περὶ τοῦ ὅτι θὰ εὕρωσι τὴν δικαίωσίν των.

»Περαίνων, ἐπιθυμῶ καὶ πάλιν νὰ εὐχαριστήσω τὴν σεβαστὴν Κυβέρνησιν, καθὼς καὶ τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς διὰ τὴν στοργὴν μετὰ τῆς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν τὰ αἰτήματα τῆς τάξεώς μας.

»Ἐπίσης ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω καὶ τὴν Ἀξιωματικὴν ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁποία διὰ τοῦ Ἀξιοτίμου Ἀρχηγοῦ της κ. Π. Κανελλοπούλου, συνέβαλεν εἰς τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ Ν. 4448/1964, καὶ νὰ παρακαλέσω ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον συμβάλλει εἰς τὴν ψήφισιν καὶ ἑτέρων Νόμων, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀποκατάστασιν δικαιοσύνης μεταξὺ τῶν νέων καὶ παλαιῶν Συνταξιούχων. Θὰ ἦτο ὅμως ἐκ μέρους μου παράλειψις ἐὰν δὲν ἐξέφραζον τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας τῶν συναδέλφων μου καὶ πρὸς τὸν Βουλευτὴν-Συνδικαλιστὴν κ. Χρ. Ἀποστολάκον, διὰ τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει τὴν λύσιν τῶν αἰτημάτων ὅλων τῶν Συνταξιούχων.

»Ἐπίσης ἐπιθυμῶ νὰ ἐξάρω τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τοῦ ἐξαιρέτου συναδέλφου τῶν Πολιτικῶν Συνταξιούχων κ. Λ. Λαυράνου, ὅστις συνηγόρησε ἐνθέρμως ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν αἰτημάτων μας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ καὶ δὲν παύει, πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, νὰ δίδῃ μάχην ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν Συνταξιούχων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

» Τέλος ἐπιθυμῶ νὰ βεβαιώσω ἅπαντας, Κυβέρνησιν καὶ Ἀντιπολίτευσιν, ὅτι ἀποδίδοντες δικαιοσύνην εἰς τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, συμβάλλετε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐδραίωσιν καὶ διατήρησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοδομήματος»

***

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ τοῦ Συνεδρίου—9 Μαΐου ὡς προελέχθη καὶ ἀπὸ 9.30—14ης ὥρας—ἔκλεισε μὲ κατάθεσιν στεφάνου ἐκ μέρους τῶν συνέδρων εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου καὶ ἐνῶ αἱ φιλαρμονικαὶ Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς ἐπαιάνιζον τὸν Ἐθνικόν μας Ὕμνον.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐγένετο ἡ ἐτησία γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν, καὶ διεξήχθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐξελέγησαν:

Πρόεδρος: Παμψηφεὶ διὰ δευτέραν διετίαν ὁ τέως Ἀνθυπαστυνόμος κ. Γ. Γιαλακίδης.

Ἀντιπρόεδροι: Α' ὁ κ. Γ. Ματσούκας καὶ Β' ὁ κ. Γ. Ἀλεβίζος, ἀμφότεροι τέως ἐνωμοτάρχαι.

Γενικὸς Γραμματεύς: Ὁ τέως ἀστυφύλαξ κ. Ε. Ἀθανασίου.

Ταμίας: Ὁ τέως ὑπενωμοτάρχης κ. Ι. Καπερνάρης.

Ἔφορος: Ὁ τέως ἐνωμοτάρχης κ. Ε. Καραμανέας.

Σύμβουλοι: Οἱ κ.κ. Λ. Κανάσης, τέως ἀρχιφύλαξ, Κ. Σφέτσος, τέως ἐνωμοτάρχης καί, Γ. Μαρκομανωλάκης τέως ὑπενωμοτάρχης.

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή: Οἱ κ.κ. Φ. Μωράκης, τέως ἀρχιφύλαξ, Δ. Ζαφειρόπουλος, τέως ἐνωμοτάρχης καὶ Α. Κοντούλης τέως ἐνωμοτάρχης.

Ἰδοὺ τώρα καὶ τὸ Ψήφισμα τοῦ Β' Πανελληνίου Συνεδρίου Συνταξιούχων Σωμάτων Ἀσφαλείας:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Συνταξιουχικῶν Ὀργανώσεων Σωμάτων Ἀσφαλείας ὁλοκλήρου τῆς Χώρας, συνολικῆς δυνάμεως 20.000 μελῶν, πραγματοποιήσαντες τὸ Βον Πανελλήνιον Συνέδριόν των, ἐν Ἀθήναις τὴν 9ην Μαΐου 1965, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς» καὶ ἀκούσαντες τοὺς ὁμιλητάς,

ΨΗΦΙΖΟΥΣΙ

» 1. Ὅπως ἐκφράσουσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Ἀξιότιμον Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν κ. Κωνστ. Μητσοτάκην, τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὴν ἐπαναχορήγησιν τῶν δύο Πολεμικῶν—Κατοχικῶν ἐτῶν 1941—1943, ὡς καὶ λοιπῶν πολεμικῶν τοιούτων, διὰ τοῦ ψηφισθέντος Νόμου 4448/1964.

2. Ὑποβάλλουσι θερμὴν παράκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως:

α) Ὁλοκληρωθῇ τὸ αἴτημα τῶν κατοχικῶν ἐτῶν, διὰ τῆς χορηγήσεως καὶ τῶν ὑπολοίπων ἐτῶν 1943—1945, ἅτινα ἔχουν ποτισθῇ μὲ τὸ τίμιον αἷμα ἑκατοντάδων συναδέλφων μας.

β) Ἐπεκταθῇ ἡ οἰκονομικὴ διαβάθμισις τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν καὶ εἰς ὅλους τοὺς μέχρι σήμερον Συνταξιούχους, δεδομένου ὅτι πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἐλάμβανον ταύτην βάσει τοῦ Ν. 497/1943, ὡς καὶ τὰ εὐεργετήματα τῶν ὑπ' ἀριθμ. 977/1958 καὶ 112/1960 (Ν. 4101) Π.Υ.Σ. καὶ Β. Διαταγμάτων 602/1962 καὶ 671/1963, ἤτοι εὐδόκιμον καὶ τριετίας πρὸς ἐξισορρόπισιν τῶν συντάξεών των.

γ) Καθιερωθῇ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1966 ἐνιαῖον μισθολόγιον, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπαγγελίας τῆς Κυβερνήσεως.

δ) Αὐξηθῶσι τὰ ἑκατοστὰ ἀναπηρίας καὶ καθιερωθῶσι τὰ 35 εἰς τοὺς ἀναπήρους Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὡς ἴσχυεν πρὸ τοῦ Ν. 1854/1951.

ε) Ἐπεκταθῇ ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις εἰς τὰ τέκνα καὶ ἀγάμους ἀδελφὰς τῶν Συνταξιούχων.

στ) Διατηρηθῇ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας Ἀστυνομίας Πόλεων, βελτιουμένων τῶν ὅρων ἐξυπηρετήσεως τῶν ἠσφαλισμένων καὶ μειουμένης τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ὡς καὶ τοιαύτης ἐπὶ τῶν φαρμάκων. Ἐπίσης ὅπως συμμετέχουσι καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Συνταξιουχικῶν Ὀργανώσεων εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου.

ζ) Ἐπιτραπῇ ἡ ἐγγραφὴ καὶ συμμετοχὴ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ εἰς τοὺς ἤδη Συνταξιούχους, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ποὺ ἐνεγράφησαν καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ συνάδελφοί των, ἐνεργουμένων καὶ σχετικῶν κρατήσεων ἐκ τῶν συντάξεών των.

η) Χορηγηθῇ συμπληρωματικὸν βοήθημα ὑπὸ τῶν Ταμείων ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς καὶ Ε.Τ.Υ.Α.Π. Ἀστυνομίας Πόλεων, εἰς τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως μέχρι τὸ ἔτος 1955, ὡς καὶ ἐκ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

θ) Ρυθμισθῇ νομοθετικῶς καὶ χορηγεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ Ν. 2112 προβλεπομένη

ἀποζημίωσις εἰς τοὺς προσθέτους ἀστυφύλακας καὶ χωροφύλακας, οἵτινες ἀπολύονται ὑποχρεωτικῶς ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ἐργασίας των.

'Εγένετο ἐν 'Αθήναις τῇ 9ῃ Μαΐου 1965
'Εντολῇ ἐκπροσώπων Συνταξιουχικῶν 'Οργανώσεων Σωμάτων 'Ασφαλείας 'Ελλάδος

'Ο Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΛΑΚΙΔΗΣ

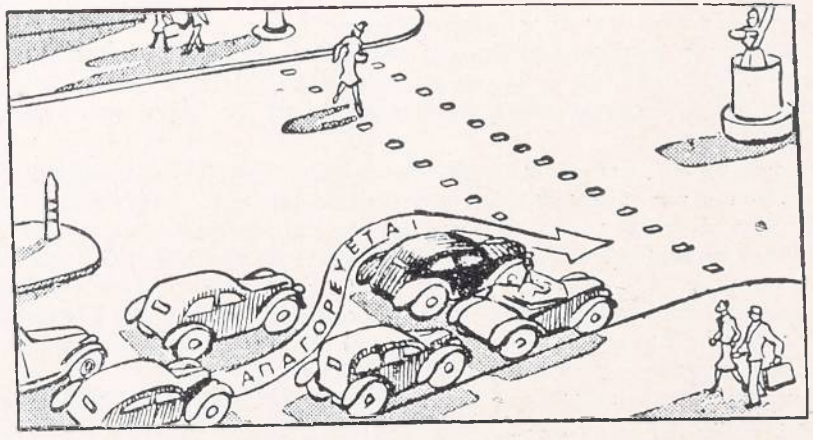
'Ο Γραμματεὺς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

* * *

Αἱ ΣΤΗΛΑΙ αὐταί, διερμηνεύουσαι πάντοτε τοὺς πόθους καὶ τὰς σκέψεις τῆς μεγάλης ἀστυνομικῆς οἰκογενείας, ἐκφράζουν τὴν εὐχὴν ὅπως τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν ἐν συντάξει ὀργάνων τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας εὕρουν συντόμως τὴν λύσιν των. Περαιτέρω συγχαίρουν θερμότατα ὅσους συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄψογον καὶ λίαν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Β' Πανελληνίου Συνεδρίου Συνταξιούχων Σωμάτων 'Ασφαλείας, ἰδιαιτέρως δὲ συγχαίρουν τὸν πάντοτε ἀκάματον τέως 'Ανθυπαστυνόμον κ. Γ. Γιαλακίδην δι' ὅσα πράγματι μεγάλα, πράγματι ἐποικοδομητικὰ τῆς 'Ομοσπονδίας προσέφερε. "Ας εἶναι βέβαιοι οἱ ἀπόμαχοι συνάδελφοι ὅτι ἡ ἀγάπη μας, ἡ κατανόησις καὶ ἡ συμπαράστασίς μας θὰ τοὺς συντροφεύουν πάντοτε εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

"Οταν σᾶς ὁ σταματήση ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα. δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μιστρὰλ Φρειδερίκου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Γαλατσίου 37, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Χαλεπᾶ».

Ὁ Φρειδερῖκος Μιστράλ, Γάλλος ποιητής, γεννήθηκε τὸ 1830 στὴ μικρὴ Προβηγκιανὴ πόλι Maillanne, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 1914. Κύριος ἀναγεννητὴς τῆς διαλέκτου τῆς Ν. Γαλλίας (Προβηγκιανῆς), ὑπῆρξε θερμὸς φιλέλλην. Τὸ 1904 ἐτιμήθη μὲ τὸ βραβεῖο Νόμπελ τῆς Φιλολογίας. Ὁ Μιστρὰλ ἔγραψε γιὰ τὴν Ἑλλάδα τοὺς γνωστοὺς ἀθανάτους στίχους : «Κι' ἂν πρέπει νὰ πεθάνουμε γιὰ τὴν Ἑλλάδα, θεία εἶν' ἡ δάφνη ! Μιὰ φορὰ κανεὶς πεθαίνει !»

Μιστριώτου Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 282, κοντὰ στὸν Ἅγιο Λουκᾶ.

Ὁ Γεώργιος Μιστριώτης, φιλόλογος, καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν (1867), γεννήθηκε τὸ 1840 στὴ Τρίπολι. Τὸ 1891 ἐξελέγη πρύτανις.

Θερμὸς ὑποστηρικτὴς τῆς καθαρευούσης, ἀντετάχθη κατὰ τῆς δημοτικιστικῆς κινήσεως τῆς ἐποχῆς του. Τὸ 1910 ὠνομάσθη ὁμότιμος καθηγητής, πλὴν δὲν ἔπαυσε νὰ διδάσκη μέχρι τὸ 1916, ὁπότε καὶ ἀπέθανε. Ὁ Μιστριώτης ὑπῆρξε πολυγραφώτατος συγγραφεύς.

Μιχαὴλ Βόδα - Σούτσου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Λιοσίων - Σουμερλῆ καὶ τελειώνει στὸν ἠλεκτρικὸ σταθμὸ Ἁγίου Νικολάου.

Ὁ Μιχαὴλ Βόδας - Σοῦτσος (1784 - 1864), μέγας διερμηνεύς, μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τοῦ σουλτάνου καὶ ἡγεμὼν τῆς Μολδαυίας (1818 - 1821), ὑπεστήριξε τὴν ἐπανάστασι τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Καποδιστρίου διετέλεσε ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος στὴ Γαλλία καὶ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὄθωνος πρεσβευτὴς στὸ Παρίσι, Λονδῖνο καὶ Πετρούπολι.

Μιχελιδάκη Ἀντωνίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μπαϊρακτάρη 4, ἀπέναντι στὶς Σχολὲς Χωροφυλακῆς.

Ὁ Ἀντώνιος Μιχελιδάκης (1844 - 1923), ἐκπαιδευτικός, ἀγωνιστὴς καὶ πολιτικὸς ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης, διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου Ἡρακλείου (1871 - 1877), μετέσχε τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866, ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν ἀντιπρόσωπος στὶς Κρητικὲς συνελεύσεις, πρόεδρος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς (1908), πρόεδρος τῆς προσωρινῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως (1912 - 1913), βουλευτὴς Ἡρακλείου (1915) καὶ ὑπουργὸς Παιδείας στὴν Κυβέρνησι Σκουλούδη (1915 - 1916).

Μνησικλέους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ντέκα, κοντὰ στὴ πλατεῖα Μητροπόλεως.

Ὁ Μνησικλῆς, περιώνυμος Ἕλλην ἀρχιτέκτων τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ Ε' π.Χ. αἰῶνος, ἦκμασε στὴν Ἀθήνα τὴν ἐποχὴ τοῦ Περικλέους καὶ οἰκοδόμησε τὰ Προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως. Θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει στὸν κύκλο τοῦ Ἰκτίνου, τοῦ ὁποίου καὶ πιστεύεται ὡς ἰσάξιος.

Μομφερράτου Ἰωσήφ.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Μπούσγου (λόφος Φινοπούλου) καὶ τελειώνει στὶς φυλακὲς Ἀβέρωφ.

Ὁ Ἰωσὴφ Μομφερρᾶτος (1816—1888), νομικός, δημοσιογράφος καὶ πολιτικός, εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους ριζοσπάστες τῆς Κεφαλληνίας καὶ ἠγωνίσθη γιὰ τὴν ἕνωσι τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἐχρημάτισε κατ' ἐπανάληψιν μέλος τῆς Ἰουνίου Βουλῆς καὶ πληρεξούσιος τῆς Κεφαλληνίας τὸ 1864.

Μοναστηρίου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πλατεῖα «Ράμνες» (Ἐλαιοτριβείων) τοῦ Μεταξουργείου καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Τηλεφάνους, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων γραμμῆς «Ἀκαδημίας Πλάτωνος».

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ πόλι τῆς Γιουγκοσλαβίας ποὺ ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 50 χιλιάδες κατοίκους. Ἱδρύθη κατὰ τὸν Θ'—Ι' αἰῶνα καὶ ὠνομάζετο ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς Βοντέλιον. Τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας εἶχε ὁρισθῆ ὡς ἕδρα βιλαετίου. Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς πόλεως μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 20ου αἰῶνος, ἀντεπροσώπευε τὸ 1/3 τοῦ συνολικοῦ. Στὴ Σερβία περιῆλθε κατὰ τὸν Α' βαλκανικὸ πόλεμο καὶ ὕστερα ἀπὸ σκληρὴ μάχη πρὸς τοὺς Τούρκους (31 Ὀκτωβρίου—6 Νοεμβρίου 1912).

Μονεμβασίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μπέλες 3, κοντὰ στὴν «Παιδικὴ χαρὰ» τοῦ Κουκακίου.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ πολίχνη τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς ποὺ ἔχει περὶ τοὺς 80 κατοίκους. Ἡ Μονεμβασία, ἱδρύθη τὸν Ζ' αἰῶνα καὶ σύντομα ἔγινε μία ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες πόλεις τῆς Πελοποννήσου, ἕδρα τῶν αὐτοκρατορικῶν κτήσεων ποὺ εὑρίσκονται ἐκεῖ, καθὼς καὶ ἐπισκόπου. Τὸ 1248 κατελήφθη ἀπὸ τὸν Γουλιέλμο Βιλλαρδουΐνο. Τὴν ἐποχὴ τῶν Παλαιολόγων (ΙΓ'—ΙΕ' αἰῶν.), ἡ Μονεμβασία ἀπέκτησε ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐμπορικὰ προνόμια. Στοὺς Τούρκους περιῆλθε τὸ 1540. Μέχρι τότε, καὶ ἀπὸ τὸ 1460, διετέλεσε ὑπὸ ἑνετικὴ κυριαρχία.

Μονῆς Ἀρκαδίου. (Βλέπε Ἀρκαδίου).

Μονῆς Ἀστερίου. (Βλέπε Ἀστερίου).

Μονῆς Κύκκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μεσογείων 121, ἀπέναντι στὶς Σχολὲς Χωροφυλακῆς.

Ἡ Μονὴ τοῦ Κύκκου, βρίσκεται στὸ ὁμώνυμο ὄρος τῆς Κύπρου καὶ κτίσθηκε τὸ 1090 ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξιο Α' Κομνηνό. Σ' αὐτὴ φυλάσσεται εἰκόνα τῆς Θεομήτορος ποὺ δωρήθηκε ἀπὸ τὸν κτήτορα τῆς Μονῆς καὶ θεωρεῖται σὰν ἔργο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

(Συνεχίζεται)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἀπριλίου 1965

Ἀριθ. Πρωτ. 6851 Φ 103/32

Ἐκδρομὴ Ἐξωτερικοῦ 1965

1. Ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, οὕτω καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, προγραμματίζομεν ἐκδρομὴν εἰς Γαλλίαν, Ἱσπανίαν καὶ Ἰταλίαν, 29 ἡμερῶν, 8.000 χιλιομ., μὲ μετάβασιν μέσῳ Γιουγκοσλαυίας καὶ ἐπιστροφὴν μέσῳ Βρινδησίου—Πατρῶν. Ἡ κατ' ἄτομον δαπάνη μεταφορᾶς καὶ ξενοδοχείου μετὰ πρωινοῦ, προϋπολογίζεται εἰς 5.250—5.450 δρχ. καὶ δύναται νὰ καταβληθῇ τμηματικῶς, ἤτοι 1/3 πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τοῦ ὑπολοίπου εἰς 12 δεκαπενθημέρους δόσεις.

2. Ἔστω γνωστόν, ὅτι ἡ μετάβασις εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν, κρίνεται ἄκρως χρήσιμος. Κατόπιν τούτου, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀναπτύξητε εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ὑπαλλήλους τὴν δυνατότητα, ἥτις παρέχεται, καὶ τὴν ὠφελιμότητα, ἥτις προκύπτει οὕτω διὰ τὸ Σῶμα καὶ δι' ἕκαστον ἀστυνομικόν. Βεβαίως δὲν παρορῶνται αἱ δυσχέρειαι τῆς τοιαύτης συμμετοχῆς, ἰδίως διὰ τοὺς ἐγγάμους, πλὴν ὅμως αἱ ἐπιτυχῶς διεξαχθεῖσαι ἐκδρομαὶ τοῦ παρελθόντος, πείθουν ὅτι διὰ ποσοστὸν ὑπαλλήλων τοῦτο εἶναι δυνατόν. Ληφθήτω ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐκδρομήν, δύνανται, ἐφ' ὅσον δικαιοῦνται, νὰ λάβουν κατὰ προτεραιότητα τὸ χορηγούμενον δάνειον ἐκ τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π.

3. Ἀναφέρατε περὶ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἐκδρομὴν Ἐξωτερικοῦ 1965 τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 30-5-65, ὑποβάλλοντες δήλωσιν ἑκάστου, εἰς ἣν νὰ ἀναφέρωνται τὰ ἄτομα καὶ ἐνδεχομένη ἐπιθυμία λήψεως δανείου ἐκ τοῦ Ε.Τ.Υ.Α.Π. πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, διὰ τελικὴν ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπόφασιν.

4. Τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα καὶ αἱ πόλεις, τὰς ὁποίας οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ἐπισκεφθοῦν, ἐμφαίνονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα.

Ὁ Ἀρχηγὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ
Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'

Πρόγραμμα ἐκδρομῆς Ἐξωτερικοῦ 1965

Διανυκτέρευσις	Ἡμερομηνία	Πόλεις	Χιλιόμετρα
1	Π 2/3	ATHENS—THESSALONIKI	515
2	Π 3	THESSALONIKI—BEOGRAD	721
3	Σ 4	BEOGRAD—TRIESTE	661
4	Κ 5	TRIESTE—VENEZIA	161
5	Δ 6	VENEZIA	
6	Τ 7	VENEZIA—MILLAN—BRIG	554
7	Τ 8	BRIG—GENEVE	213
8	Π 9	GENEVE—PARIS	518
9	Π 10	PARIS	
10	Σ 11	PARIS	
11	Κ 12	PARIS	
12	Δ 13	PARIS—BORDEAUX	563
13	Τ 14	BORDEAUX—S. SEBASTIAN	213
14	Τ 15	S. SEBASTIAN—MADRID	487
15	Π 16	MADRID	
16	Π 17	MADRID	
17	Σ 18	MADRID—VALENCIA	451
18	Κ 19	VALENCIA	

ΠΕΝΘΗ

Ἰωάννης Νάσκος

ΑΠΕΒΙΩΣΕ τὴν 12ην Μαΐου ἐ.ἔ. εἰς τὸ Ν.Ι.Μ.Τ.Σ., ἔνθα ἐνοσηλεύετο, ὁ ἐ.σ. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος Ἰωάννης Νάσκος, μία μεγάλη προσωπικότης τῆς ἀστυνομικῆς ἡγεσίας καὶ μία βαθειὰ ἐκπολιτισμένη ἀνθρώπινη φυσιογνωμία. Τὴν κηδείαν του, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν 17ην ὥραν τῆς ἑπομένης εἰς Α' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν, παρηκολούθησε σύσσωμος σχεδὸν ἡ ἀπόμαχος καὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἡγεσία τοῦ Σώματος, ἀντιπροσωπεῖαι ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, πολλοὶ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ἁπάντων τῶν βαθμῶν καὶ πλῆθος λαοῦ.

Τὸν ἀπελθόντα, ἀείμνηστον Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀπεχαιρέτησεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος. Ἐν μέσῳ καταφανοῦς συγκινήσεως τῶν παρισταμένων καὶ ἱερουργοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Ἀχαΐας κ. Παντελεήμονος, ὁ κ. Καραμπέτσος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν νεκρὸν τὰ ἑξῆς:

«Μοῖρα βαρεῖα μοῦ ἐπεφύλαξε τὸ θλιβερὸν καθῆκον, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγάλην τιμήν, νὰ ἀπευθύνω ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος τὸν τελευταῖον καὶ εὐλαβικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸν προκείμενον νεκρόν: Τὸν ἄλλοτε Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Ἰωάννην Νάσκον.

»Καίτοι θέσει ἁρμόδιος νὰ νεκρολογήσω τὸν μεταστάντα, ἐν τούτοις, νομίζω ὅτι δὲν εἶμαι καὶ ὁ φύσει πλέον κατάλληλος, διὰ νὰ σκιαγραφήσω κατὰ τὸν ἀξιώτερον καὶ ἐπιτυχέστερον δυνατὸν τρόπον τὴν εἰκόνα τῆς διακεκριμένης προσωπικότητός του.

»Κατόπιν αὐτοῦ ἀρκοῦμαι, κυρίως, εἰς τὸ νὰ ἀναφέρω μερικὰ βιογραφικά του στοιχεῖα:

»Ὁ Ἰωάννης Νάσκος ἐγεννήθη εἰς Κόρινθον, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1883. Κατετάγη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1906 μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπενωμοτάρχου. Ἀνελθὼν ταχέως τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου τῷ 1923.

»Τῷ 1928, λαβὼν ἐτησίαν ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν, μετέβη εἰς Γαλλίαν δι' ἀνω-

Διανυκτέρευσις	Ἡμερομηνία	Πόλεις	Χιλιόμετρα
19	Δ 20	VALENCIA—BARCELONA	362
20	Τ 21	BARCELONA	
21	Τ 22	BAPCELONA—MARSEILLES	534
22	Π 23	MARSEILLES—NICE	223
23	Π 24	NICE—PIZA—FIRENZE	479
24	Σ 25	FIRENZE—ROMA	308
25	Κ 26	ROMA	
26	Δ 27	ROMA	
27	Τ 28	ROMA—NAPOLI—POMPEI—NAPOLI	251
28	Τ 29	NAPOLI—BRINDISI	403
29	Π 30	PATRAS—ATHENS	220
		Σύνολον χιλιομέτρων	7.843

τέρας εἰδικὰς σπουδάς, δεδομένου ὅτι ἤδη εἶχεν ἀναγορευθῆ διδάκτωρ τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Εἰς Γαλλίαν ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐγκληματολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, ἐπίσης δὲ τὸ δίπλωμα τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου.

»Ὁ μεταστὰς εἶχε τιμηθῆ διὰ πολλῶν μεταλλίων καὶ παρασήμων, μεταξὺ τῶν ὁποίων :

— Μετάλλιον τῶν πολέμων 1912 - 1913.

— Μετάλλιον Δ΄ τάξεως Στρατιωτικῆς Ἀξίας.

—Ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος κ.λ.

»Τῷ 1929 μετετάγη ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, καὶ ἐτοποθετήθη ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν τὴν 19-9-1929.

»Τῷ 1932 προήχθη εἰς Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος καὶ τῷ 1933 ἀπεχώρησεν αὐτοῦ. Σημειωτέον ὅτι ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἕλλην Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων.

»Ἐπὶ κατοχῆς τῷ ἀνετέθησαν καθήκοντα Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας. Ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς κατέβαλεν ἐπιμόνους καὶ μεθοδικὰς προσπαθείας διὰ νὰ συγκρατήσῃ, ἐν μέσῳ γενικῆς καταρρεύσεως, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἀπὸ τοῦ νὰ διαλυθοῦν.

»Αἱ προσπάθειαί του ἀπέβησαν ἐπιτυχεῖς. Κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ὡς εὐρύθμως λειτουργούσας Κρατικὰς Ὑπηρεσίας, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδος.

»Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ τονίσω, ὅτι ὁ ἀείμνηστος Ἀρχηγὸς ὑπῆρξε πρότυπον ἐμπνευσμένου, ἀκεραίου καὶ ἔχοντος ὑψηλὴν συνείδησιν εὐθύνης κρατικοῦ λειτουργοῦ.

»Δὲν θὰ ἦτο ἐπιτρεπτὸν νὰ παραλείψω, ὅτι διεκρίθη καὶ ὡς πνευματικὸς ἄνθρωπος. Συνέγραψε περισπούδαστον σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ», τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε συνέχειαν τῆς ἐπὶ διπλώματι κατατεθείσης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων διατριβῆς του.

»Ἐξ ἄλλου, μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τοῦ Σώματος, εἰργάσθη, ἐπιτυχῶς, ὡς ἀρχισυντάκτης τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος «ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ».

»Τὸν ἀείμνηστον Ἀρχηγὸν εἶχα τὴν σπανίαν τιμὴν καὶ τύχην νὰ γνωρίσω, ὑπηρετῶν κατὰ τὰ ἔτη 1929 - 1932 ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς του, ὅταν ἦτο Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν.

»Καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μὲ ἐδίδαξε πολλά, ὅπως καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους, ποὺ εἶχαν τὴν ἰδίαν μὲ ἐμὲ τύχην νὰ ἀνήκουν εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον του.

»Εἶχε πολλὰς καὶ σπουδαίας ἀρετὰς ὁ μεταστὰς καὶ πολλὰ προσόντα, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως θὰ πρέπει νὰ μνημονεύσω τὴν ἀπέραντον ψυχικήν του καλωσύνην, τὸ ἀνεπίληπτον ἦθος του, τὴν βαθεῖαν στοργήν του πρὸς τοὺς ὑφισταμένους του, τὴν ἄψογον συμπεριφοράν του πρὸς πάντας. Ἀκόμη θὰ πρέπει νὰ τονίσω, ὅτι ἦτο προικισμένος μὲ ἐξαιρετικὴν εὐστροφίαν πνεύματος καὶ μὲ σπανίαν ἐργατικότητα. Διεκρίνετο διὰ τὴν ἀπεραντωσύνην τῶν γνώσεών του, τὴν ἐπιστημονικήν του κατάρτισιν, τὴν γλωσσομάθειάν του, ἀλλά, περισσότερον παντὸς ἄλλου, διὰ τὸν ἀνθρωπισμόν του. Ἦτο πρῶτα καὶ πάνω ἀπ' ὅλα "Ανθρωπος. Ἕνας ὁλοκληρωμένος, ἕνας τέλειος ἄνθρωπος, γεμᾶτος ἀγάπην, καλωσύνην καὶ στοργὴν πρὸς τοὺς περὶ αὐτόν.

»Ἀλησμόνητε Ἀρχηγέ, σὲ βεβαιῶ ὅτι τὸ Ἀττικὸν χῶμα ποὺ ἐντὸς ὀλίγου θὰ σὲ καλύψῃ, ἁπλῶς θὰ σὲ ἀποκρύψῃ ἀπὸ τὰ μάτια μας, ἀλλὰ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ σὲ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὶς καρδιὲς καὶ τὴν σκέψιν ἐκείνων, ποὺ ηὐτύχησαν νὰ σὲ γνωρίσουν.

»Ἡ μνήμη σου θὰ μένῃ παντοτεινὴ καὶ προσφιλής.

»Εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν σύζυγόν σου, τῆς ὁποίας ὑπῆρξες ὑποδειγματικὸς

καὶ ἀφωσιωμένος σύντροφος, εὔχομαι ὅπως ὁ ὕψιστος ἀπαλύνῃ τὸν πόνον ἀπὸ τὸ βαρὺ πλῆγμα, ποὺ τῆς ἐπεφύλαξεν ἡ μοῖρα»...

Ἂς ἀναπαυθῇ ἐν σκηναῖς δικαίων ὁ ἀείμνηστος Ἀρχηγὸς Ἰωάννης Νάσκος καὶς ἂς εἶναι **αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.**

Κωνσταντῖνος Σαρλῆς

ΤΗΝ 16ην ΜΑΙΟΥ ἐγκατέλειψε τὰ ἐγκόσμια καὶ μία ἄλλη προσωπικότης τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος : Ὁ Κωνσταντῖνος Σαρλῆς, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' ἐν συντάξει.

Ἡ κηδεία τοῦ μεταστάντος, ἱερουργοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Δαμασκηνοῦ ἐγένετο καὶ αὐτὴ εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν, τὴν ἐπομένην, 17ην Μαΐου καὶ ὥραν 17ην. Παρέστησαν οἱ βουλευταὶ καὶ τέως ὑπουργοὶ κ.κ. Κ. Μανιαδάκης, Δ. Βρανόπουλος καὶ Κ. Παπακωνσταντίνου, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσος, οἱ ἐν συντάξει Ἀρχηγοὶ κ.κ. Ν. Νέρης, Α. Θεοφανίδης, Δ. Κόλλιας, Α. Κανελλόπουλος, Β. Γεωργίου, Α. Καθάριος, Δ. Μπαϊλάκης, Π. Πουλικάκος, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως κ.κ. Ε. Ἀρχοντουλάκης, Ν. Βερελῆς, Δ. Βασιλάκος, Γ. Χαλοῦλος, Γ. Χατζηελευθερίου, Κ. Τασιγιῶργος, Μ. Βούλγαρης, Α. Στρατῆς, Π. Λυκούσης καὶ Α. Κωτσιᾶς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει ἀπάντων τῶν βαθμῶν. Στέφανοι πολλοὶ κατετέθησαν, ἐκ μέρους δὲ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κατέθεσε στέφανον ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Π. Λυκούσης, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν νεκρόν, διὰ τῶν ἑξῆς συγκινητικῶν :

«Μὲ πόνον βαθύτατον προσήλθομεν σήμερον εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν χῶρον, συγγενεῖς, φίλοι καὶ συνάδελφοι, διὰ ν' ἀπευθύνωμεν τὸν ὕστατον χαιρετισμὸν καὶ νὰ συνοδεύσωμεν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν τὸν ἀλησμόνητον Κώσταν Σαρλῆν.

»Ἀξέχαστε συνάδελφε,

»Μοῖρα σκληρά, ἡ μοῖρα τῶν θνητῶν ἀνθρώπων, σὲ ἀπεστέρησε τόσον ἀδοκήτως ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν σου καὶ ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς καὶ σὲ ἠνάγκασε, μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν, νὰ ἐγκαταλείψῃς τὰ ἐγκόσμια καὶ ν' ἀποδημήσῃς εἰς Κύριον.

»Φεύγεις ἀπὸ τὴν πολυκύμαντον ζωήν, ἀπὸ τὸν προσωρινὸν αὐτὸν κόσμον καὶ ταξιδεύεις πρὸς τὴν αἰωνιότητα, ὅπου οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

»Καὶ πρέπει ἡ ψυχή σου, ἀξέχαστε Κώστα Σαρλῆ, ν' ἀναπαύεται ἥσυχος καὶ ἤρεμος, γιατὶ ὑπῆρξες ἕνας ἐξαιρετικός, ἕνας εὐσυνείδητος διαβάτης τῆς ζωῆς.

»Τὸ πέρασμα τοῦ πανδαμάτορος χρόνου δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ σβήσῃ ἀπὸ τὴν μνήμην ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σὲ ἐγνώρισαν καὶ συνειργάσθησαν μαζί σου, τὴν γλυ-

κειὰ καὶ εὐγενικὴ φυσιογνωμία σου, τὴν ἀπέραντον καλωσύνην σου καὶ τὸν ἐξαιρετικόν σου χαρακτῆρα.

»Ἦσουν πάντοτε ἕνας ἐνθουσιώδης ἐργάτης τοῦ καθήκοντος ἔναντι τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος, εὔχαρις καὶ καταδεκτικὸς πρὸς πάντας, εὐγενής, εὐπροσήγορος καὶ πολιτισμένος.

»Ἤξευρες νὰ δημιουργῇς πάντοτε γύρω σου ἕνα εὐχάριστον περιβάλλον καὶ ἔτσι εἶχες κατορθώσει νὰ ἀποκτήσῃς πλήρως τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν ὅλων ὅσων σὲ ἐγνώρισαν.

»Ὑπῆρξες γενικῶς ἕνας ὑπέροχος ἄνθρωπος, ἕνας ἐκλεκτὸς φίλος, ἕνας ἄριστος ἀξιωματικός, ἕνας ἐξαιρετικὸς Ἕλλην. Ἀλλὰ ὑπῆρξες, πολὺ περισσότερον, ἕνας στοργικὸς καὶ ἀφωσιωμένος οἰκογενειάρχης.

»Ἐγεννήθης τὸ ἔτος 1900 εἰς Βέλλον Κορινθίας. Ὡς πτυχιοῦχος Νομικῆς — Δικηγόρος, κατετάγης τὸ ἔτος 1925 εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ τάξεως.

»Λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν σου προσόντων καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς σου εἰς τὸ καθῆκον, ἀνῆλθες ταχέως ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ τάξεως.

»Ὑπῆρξες ἠθικός, τίμιος, σεμνός, συνετός, εὐσυνείδητος, πειθαρχικὸς καὶ γενναῖος ἀξιωματικός, προσέφερες δὲ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν κοινωνίαν, τὴν Ὑπηρεσίαν καὶ τὴν Πατρίδα.

»Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς καὶ ἔτυχες πολλῶν μεταλίων, παρασήμων, εὐαρεσκειῶν καὶ ἐπαίνων ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας.

»Ἀξέχαστε συνάδελφε Κώστα Σαρλῆ,

»Σοῦ ἀπευθύνω τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν καὶ εὔχομαι, ὅπως ὁ Ὕψιστος σκορπίσῃ βάλσαμον παρηγοριᾶς στὶς πονεμένες ψυχὲς τῶν οἰκείων σου.

»Ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τὴν ὁποίαν ἐπὶ μίαν περίπου 30ετίαν ὑπηρέτησες πιστῶς, καταθέτω στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ σου, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερες καὶ εὔχομαι, ὅπως, τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς, τὸ ὁποῖον σὲ λίγο θὰ σὲ σκεπάσῃ, εἶναι ἐλαφρόν.

»Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀλησμόνητε φίλε καὶ συνάδελφε Κώστα Σαρλῆ».

Τὸν Κωνσταντῖνον Σαρλῆν ἀπεχαιρέτησε καὶ ὁ ἐν συντάξει Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Νέρης, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀνδρὸς δι' ὅσα ἐν ζωῇ ἐπετέλεσε. Ἐν συνεχείᾳ ἐξεφώνησεν ἐμπεριστατωμένον ἐπικήδειον καὶ ὁ δικηγόρος κ. Α. Χαρλαύτης

Ἂς ἀναπαυθῇ καὶ ὁ ἀείμνηστος Διευθυντὴς Κωνσταντῖνος Σαρλῆς ἐν σκηναῖς δικαίων, καὶ ἂς εἶναι **ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία.**

Χ. Σ.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β. Δ., ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 18-3-1965 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 132 Φ.Ε.Κ. (Τ.Γ') τῆς 17-4-1965, προήχθη ὁ ἐν Μ. Δ. τελῶν Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Σαρρῆς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως, ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1-1-1965, ἀφ' ἧς προήχθη νεώτερός του, διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, πλὴν τῆς λήψεως ἀποδοχῶν καὶ ἐντάσσεται οὗτος μεταξὺ τῶν τότε συναδέλφων του καὶ ἤδη Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν Α' τάξεως κ.κ. Ταμιωλάκη Γεωργίου καὶ Λυκούση Παναγιώτου.

—Διὰ Β. Δ., ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 30-4-1965 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 154 Φ.Ε.Κ. (Τ. Γ') τῆς 8-5-1965, προήχθη ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων ἔτους 1964, ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Κουρουμπλῆς Παναγιώτης, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως, κατ' ἀρχαιότητα, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 28-4-1965 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 154 Φ.Ε.Κ. (Τ. Γ') τῆς 8-5-1965, προήχθη, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων ἔτους 1964, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Κατσάρος Πύρρος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Μονόπωλης Ἰωάννης, εἰς ὃν ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως, λόγω συμπληρώσεως 35ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς διετοῦς τοιαύτης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οἱ ἀστυφύλακες κ. κ. Παπαγεωργίου Κωνσταντῖνος τοῦ Δημητρίου, Παπαγεωργίου Βασίλειος τοῦ Ἰωάννου καὶ Γιαννουλάκης Εὐάγγελος τοῦ Μανούσου.

***

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Ἀπελύθησαν ὁριστικῶς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κριθέντες ἀκατάλληλοι πρὸς μονιμοποίησιν, οἱ μαθητευόμενοι Ἀστυφύλακες: κ.κ. Παυλῆς Παναγιώτης, Ἀλεξόπουλος Βασίλειος, Τουρλομούσης Χρῖστος καὶ Πλαστουργὸς Κωνσταντῖνος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐπηνέθη ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Α. Καπράλος καὶ ἐχορηγήθη εἰς αὐτὸν ὑλικὴ ἀμοιβή, διότι, τὴν 27-12-1964 ἐκτὸς ὑπηρεσίας τυγχάνων, ἀνέπτυξεν ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, παρατηρητικότητα, τὰ καὶ ζῆλον καὶ οὕτω ἐπέτυχε νὰ συλλάβῃ τὸν Χ. Καραμπέτσον, καθ' ἣν στιγμὴν ὡδήγει τὸ κλαπὲν ὑπ' αὐτοῦ Ι.Χ. 126323 αὐτοκίνητον, προκαλέσας οὕτω εὐμενῆ σχόλια.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐπηνέθη ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Ἀθανάσιος Καραμῆτσος καὶ ἐχορηγήθη εἰς αὐτὸν ὑλικὴ ἀμοιβή, διότι, ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, προθυμίας καὶ μεθοδικότητος, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ἐπέτυχε, βάσει τῶν τεθέντων ὑπ' ὄψιν του χαρακτηριστικῶν

τοῦ Ἡλία Βενετεκόγλου, νὰ ἐπισημάνῃ καὶ συλλάβῃ τοῦτον τὴν 4-12-1964 καὶ οὕτω ἐξιχνιάσθη ἡ ὑπ' αὐτοῦ πραχθεῖσα ἀπόπειρα βιασμοῦ, γεγονὸς ὅπερ ἐσχολιάσθη τὰ μέγιστα ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Κρύον Βασίλειον, 2) Ἀστυνόμον Β' κ. Κουμπῆν Παναγιώτην, 3) Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Πιέρρον Ἰωάννην, Ραυτόπουλον Παναγιώτην, Μηλιώνην Σπυρίδωνα, Λαγουβάρδον Γεώργιον, Ποῦλον Εὐστάθιον, Σαμπάνην Γεώργιον καὶ Βλαχάκην Παναγιώτην, 4) Ἀρχιφύλακας κ.κ. Δασκαλάκην Κωνσταντῖνον, Πριονᾶν Διονύσιον καὶ Καλφακάκον Δημήτριον, 5) Ὑπαρχιφύλακα κ. Τριανταφυλλόπουλον Νικόλαον καὶ 6) Ἀστυφύλακας : κ.κ. Νικάκον Γεώργιον, Σκουτέλαν Σταῦρον, Παπαχρίστου Εὐθύμιον, Ἰωαννίδην Γεώργιον, Σκαραφίγκαν Ἰωάννην, Μπέλμπαν Κωνσταντῖνον, Φωτόπουλον Γεώργιον, Γκοῦζον Διονύσιον, Μπιζίμην Ἀλφόνσον, Καλαθᾶν Χρῆστον, Βιδάλην Ἰάκωβον, Σφυρῆν Χαράλαμπον, Καραδήμαν Νικόλαον, Χιώτην Στέργιον καὶ Φραγκόλαν Γεώργιον, διότι, οὗτοι, κατὰ τὴν ἐτησίαν ἄσκησιν εἰς τὴν βολὴν περιστρόφου τῆς Ἀστυνομικῆς Δυνάμεως τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν, ἥτις ἔλαβε χώραν ἀπὸ 15-6-1964 μέχρι 24-8-1964, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ, ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν, πραγματοποιήσαντες ἄριστην βολήν, ἤτοι ἐπέτυχον ἢ ὑπερέβησαν τὸ ὅριον 47/50, ὡς καθορίζει ἡ ὑπ' ἀριθ. 4520/106/2/6 ἀπὸ 22-10-1964 (παρ. ε, ἐδαφ. 4) διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

—Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, διὰ διαταγῆς του, ἀπένειμεν ἔπαινον εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' τάξεως κ. Σπυριούνην Κυριάκον, 2) Ὑπαστυνόμους Α' τάξεως κ.κ. Χατζῆν Ἀθανάσιον, Ἀγγελῆν Νικόλαον καὶ Σαντᾶν Στυλιανόν, 3) Ὑπαστυνόμον Β' τάξεως κ. Μουρλᾶν Ἀνδρέαν, 4) Ἀνθυπαστυνόμον κ. Νικολινάκον Ἰωάννην, 5) Ἀρχιφύλακας κ.κ. Μπέλλην Κωνσταντῖνον, Κορτσαλὸν Δημήτριον καὶ Κιτσάκην Δημοσθένην καὶ 6) Ἀστυφύλακας : κ.κ. Ζωιτάκην Ἰωάννην, Σταθόπουλον Βασίλειον, Γιανναρᾶν Ἰωάννην, Δελετσίναν Νικόλαον, Ψημόπουλον Ἀλέξανδρον, Κουτσολιάκον Παναγιώτην, Μπακογιάννην Δημήτριον, Λαζαράκον Λάζαρον καὶ Τσάκαλον Σπήλιον, διότι, οὗτοι, κατὰ τὴν ἐτησίαν ἄσκησιν εἰς τὴν βολὴν περιστρόφου τῆς δυνάμεως τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, λαβούσης χώραν, κατὰ τὸ ἔτος 1964, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ, ἐσημείωσαν ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν, πραγματοποιήσαντες ἄριστην βολήν, ἤτοι ἐπέτυχον ἢ ὑπερέβησαν τὸ ὅριον 47/50, ὡς καθορίζει ἡ ὑπ' ἀριθ. 4520/106/2/6 ἀπὸ 22-10-1962 (παράγρ. ε, ἐδάφ. 4) διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Μεσημέρτσην Γεώργιον, Μανίκαν Ἰωάννην, Κατσάρην Σπυρίδωνα, Ζέππον Νικόλαον, Χαριλόγην Γεώργιον καὶ Πολίτην Ἀρίστον, διότι, οὗτοι, διὰ τῆς καταβληθείσης ἐξαιρέτου προσπαθείας των, συνοδευομένης ὑπὸ πλήρους ἀφοσιώσεως καὶ ὑπερβολικῆς σωματικῆς κοπώσεως, ἀνεδείχθησαν νικηταὶ τοῦ ἐτησίου ἀγῶνος ἀνωμάλου δρόμου, ἐπὶ ἀποστάσεως 6.000 μέτρων, ἀναδείξαντες ταυτοχρόνως καὶ τὴν Ἀστυνομικὴν Ὁμάδα, ἣν οὗτοι ἀπετέλουν, πρωταθλήτριαν Ἑλλάδος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας τοῦ ἔτους 1965, διὰ τῆς ἐπιτυχίας των δὲ ταύτης, προέβαλον καὶ ἐτίμησαν τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀρχιφύλακα κ. Καθαρόπουλον Δημήτριον, 2) Ἀστυφύλακα κ. Ὀρφανουδάκην Γεώργιον καὶ 3) Ἀστυφύλακα κ. Ναλπαντίδην Ἀχιλλέα, διότι, οὗτοι, ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, θάρρος καὶ ψυχραιμίαν, ἐπέτυχον τὴν 5ην ὥραν τῆς 26-12-1964, τὴν σύλληψιν τοῦ διαρρήκτου Καλκανᾶ Δημητρίου ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλιρρόης 31 Παντοπωλείου τοῦ Πρασσοπούλου Ἰωάννου, ἐξ ἧς ἀπεκαλύφθησαν συνεργάται τοῦ εἰρημένου κακοποιοῦ καὶ ἄλλαι 25 διαρρήξεις, διαπραχθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30′ μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.